

MÜCADELE

Emperyalizme ve Oligarşiye Karşı

Haftalık Siyasi Gazete, Fiyatı: 10.000 TL. 28 Ağustos 1993 Sayı: 60

HAKLIYIZ KAZANACAĞIZ

İŞKENCE

Baki Erdoğan Aydın Emniyet Müdürlüğü'nde katledildi.

KAYIP

En şion Perpa'ya gittiği bilinen Erdoğan Şakar ve Özgür Giindem Muhrabiri Aysel Malkaç hala kayıp.

İNFAZ

Perpa katliamındaki soru işaretlerine yetkililerden henüz bir yanıt yok.

SUÇLULARI BİLİYORUZ

Çiller ve onun bakanları; Meclis sandalyelerini dolduran oligarşinin vekilleri; emniyet müdürleri; özel timler, polisler... Bütün bu infazlardan, kayıplardan, işkence ve katliamlardan siz sorumlusunuz.

Baki ERDOĞAN
(22 Ağustos'ta işkenceye katledildi)

Ellerimiz yakanızda

**Biliyorsan
görüyorsan
duyuyorsan
SUSMA**

İktidarın infaz, katliam politikasının pervasızlığı her şeyi herkesin gözlerinin önüne seriyor. Açığımızla, silahımızla, meydanlarımızla, kalemimizle, şalterlerimizle katliamcı iktidara 'dur' diyelim. 'Yeter' diyelim. Namuslu olmanın mihenk taşında bu yatıyor şimdi.

"Sanmayın ki suçlarınız karşılıksız kalacak demiyoruz. Çünkü bu hesabın sorulduğunu, sorulacağını biliyorsunuz. Biliyor ve bundan korkuyorsunuz. Korku boşunadır. Katliamlarınız boşuna. Mücadeleyi engelleyemeyeceksiniz. Halkın iktidara yürüyüşü durmayacak."

Son günlerde en çok sorulan soru:

"Ne olacak bu SHP'nin hali?"

Büyük hayallerle ortak olduğu iktidarın milletleriye halkın ofisi arasında sıkışık kalan SHP, kongreye gidiyor. İnönü'nün çekeliçleri açıkladığı genel başkanlık kongresine oturmak için yanan adayların en çok beklentisi ve yanıltıcılığı en çok güçlü çikiri soru şu: "Ne olacak bu SHP'nin hali?"

Soru gerçekten de kolay yanıtlanacak gibi değil. "İnsan halkın" diye gelip katlam ve infaz etmek kiran, "demokrasi" diye kontrolden alınır emrine girer. Kırkta sonunda "demokratik çözüm" diye başlayıp taş üstünde taş bırakılmakla övünen bir hükümeti ortak etmek ve sonra halikatan destek bulmak mümkün olmadığında göre, soruya yanıt vermek de pek mümkün olmamalı. İleri ve emeklerin emneği özleştirilmeye sermayeye peşkeş çekmek bile DYP ile "çok iyi bir diyalog" içinde olup, emelleri yararılabilmek nasil mümkün değilse, "sosyal demokrat" kimliğini korumak da mümkün değil. On yıllam özlemine kavuşup belediyeiden sonra hükümette de iktidar olduktan sonra farsat bu fırsatı diyerek, capulcu sürüleriyle deveyi havadıya yutmaya kalkışmanın da diğer sıraladıklarımız gibi bir bedeli var elbet. SHP şimdi bu bedeli ödiyor. Adaylar gerçekten de bir emkiniz başına gelmek için yarışıyorlar.

"Üstel Çakmur, Murat Karayalçın ya da Aydın Güven Gürkan, iğite bu yükün altında ezildiğe küçülen bir partiye ye başkan olamayla çalıyolarlar."

SHP 12 Eylül tarihli kongreye halkın düzenden kopuşuna en belirgin emirleriyle yaşayana parti olarak gidiyor. Üstelik belediyeiden sonra hükümette de iktidar olmamın nımlarını kullanıldığı halde, Kürkan da fide ettiği gibi, "toplumsal yaşı ve devletin çözülmesini engellediği" bir süreçte, SHP kongresi daha büyük bir önem kazanıyor. SHP'iler açısından mesele daha unutsun, daha tebedah olmak ya da "değişim" in sıyıldan megallesine bütün psiklen orten bir yeni lider kavuşması, DYP'ini Çiller ile yakaladığı vaziedin "değişim", şimdi SHP için bir payandıı kaybetmekten korkan egemenlerin rüyalarını suluyor.

Bu nedenle Çiller için düzetenin meşale operasyonu bu çek (eksa çok simitli da olsa) Murat Karayalçın için yutuluyor.

Witın değıışikli SHP'ın için acısı haline çözüm kaçmı? Kimsa "evet" diymiyor. Şimdi SHP'iyi "kurtarmaya" söz veren adaylar içinde egemeni simillar için en uygun alternatif seçimeceğini gözleiyor. Medya tekli sermayenin adanını belilemiş durumda. Murat Karayalçın, Çiller gibi "başlıca" olmasa bile, "genc", "yenilikçi" ve "değişim" i fide ediyor... Tekli sermaye başını Karayalçın'ın yelkenleri sipirmek için yiyorı bütün bunları. Karayalçın da "Değişime değişim" diye düşünüyörü olmalı ki, "sosyal demokrat" etiketini de bir yana bırakarak KİT'lerin tekellere peşkeş çekilmesine şimdiden arka çıkıyor. Seçilirse başbakan yardımcısı olacağı için, daha da ileri gidebilir "Sağlık ve eğitim sektörlerinde" özleştiriliminin halkımız için büyük yararları olduğunu keşfediyor.

İçgi sınıfı ve emekçiler de Murat Karayalçın'ın

keşfediyorlar. Özleştirime şampyonluğuyla, "değişim" tucarcılığı ve delege pazarı için 1.5 trilyon ayırdığı ASKİ ile... Malum, bir delege 250-300 milyon para ediyor. "Suyun başını tutmak" önemli...

SHP vitrinine çekim isteyenlerden biri de İzmir Belediye Başkanı Yüksel Çakmur. Mağazlarını vermediği için eylem yapan işçilere "terörist" diyen Çakmur... Yüzlerce işçiyi işten atarak, alarileyle birlikte aç koyup dünyanın öbür ucundaki bilmem ne kentine "belediyececi" toplantısı için gelineceğini, işçileri görürse emekçiler... Kendi işçisinin işleri açısı durumu ortadayken, bunu hiç düşünmez; K.Hozakçıoğlu ve Necdet Mezirin hayatını kutları diye gökleri çarılman ama herise olduğunu unutan ve işsiz kalan Erzurum'daki "gariban"ı dolgun ücretle işe alan ve bedava ev veren Çakmur... Şimdi pek fazla şansı olmadığını görüp, birden bir devrimciylevermiş hazretli SHP'ın kan kaybeden durmak için "devrimci diye dönmeme lazım" diye konuşmuş. Çakmur "devrimci" değişen ne anlıyor acaba? "Devrimci olmam lazım" sözlerini işçileri, memurları "kına" edecek mi Bay Çakmur? Hem şu dünya baka batkattan sonra, nasıl "devrimci" öle döneceksiniz? SHP başkanı olup iktidardan katilam politikasını onaylayarak mı; yoksa İzmir'de, kontrolden alınıyla paylaştığı görevi derletip Kürt halkı üzerindeki katlam-göç etirme politikasını derinletirerek mi? Söyleyin Bay Çakmur, sosyal demokrasi bunlarla mı ayağa kaldırıcaksınız?

Gürkan ise, SHP vitrininin bir başka talifisi. Egemenle, Egemenle toplumsal muhalefeti kontrol altına alabilmek için diğer partilerle aynılasmamış bir partiye ve lidere ihtiyaçları olduğunu hatırlatıyor. "Değişim" diye di-

ye "aynı" yere gide, SHP diğer partilerin halkın tepkilerini düzen içinde eritemeyeceğini göstermeye çalışıyor. "Eski bir burjuvazinin pek önemsidei söyleyem. Ancak bu şu an SHP seçeneğini iflah olamazlığın kanıyandır. Bu noktada Gürkan'ın daha çok SHP'nin sol tabanına hitap ettiği görüldü. Sol söylemi on plana çıkarmak ve Sol sorunu için sözlenen başka kim yaklaşımlar göstermesi, bu zorunluluğun ürünüdür. Halk tabanındaki tepkileri "şaşırtmak" ile tepkileri düzen içinde etmek aynı şeydir. Gürkan bunu yapıyor.

Kim kazanacak? Şimdi başını bu soruyla meğdu. Ama asıl soru bu değil. Hangisi infaz politikasına, Kürdan'daki katliamlara karşı çıkacak? Hangisi işçinin, memurun, tüm halkın aldatılmasını karşı çıkarak iktidar ortaklığında vazgeçme cesaretini gösterecek? Soruları çoğaltabiliriz. Ama gerek yok çünkü yanıt değışimecektir. Yanıt "hiçbir"dir. Hiçbir adayın SHP'ini halka karşı işlediği suçlarda farkı bir yaklaşımlı yoktur.

Kongrede kim kazanırsa kazansın, SHP'ye yuvardıldığı cükardan çıkması kolay olmayacak. Sosyal demokratların baskı ve terör karşısında tutumları, onlar için bir tunusol işlevi görmeye devam edecek. Düzen, kırzine care olarak bastırma ya, yasaklamaya, katliemeye devam ettikçe, kıasçaları terlele ayakta durmaya çalıştıkça ve SHP bu terörün koltuk değıneği olduksa, SHP de düzenle birlikte, çürümeye, çözülme mahkumdur.

Politikada Bu Hafta

Çekim merkezi olabilmeliyiz

Türkiye gerçekten özgün bir süreçten geçiyor. Infaz, katlam, kayıp, işkence; iktidarın politikası adına bunlar var gündemde. Aslında politikasızlık, PERPA'yı yazan henüz iki hafta oldu. Katlama eklenen "Çakur"tan hala habar yok. Kürdan'daki katliamlar "sıradanlaştı"; Diyarbakır'da 12 günde 14 kontrorella cinayeti işleniyor. Ve Baki Erdoğan, Aydın'da işkenceye katlediliyor.

Ülkemizde infazlar, katliamlar daha önce de yaşanmış değildi. Ancak bugün yaşadığımız yine de ülkemizin, halklarımızın geleceğini belirleyecek öneme özgün bir süreç. Infazlar, katliamlar, belki cunta yılları da dahil, hiçbir zaman bugünkü pervasızlık boyutunda olmadı. İktidarın bugünkü terör politikasını belirleyici ve ayırt edici özelliği, halka, kamuoya karşı, korkuyu insanların beyin hücrelerine kadar götürmeye hedefleyen bir pervasızlıktır.

Ancak kendilerinin emin olmadıkları da açık. Çünkü bilhyorlar ki, bu ölçüde bir pervasızlık tersine tepebilir. Bu anlamda oligarşi burjuva politikasını klasik manevralarından da vazgeçmiyor.

Bir yandan terör pervasızca uygulanırken, oligarşi diğer yandan da düzen partilerinin kitlelerle olan kopukluğunu gidermeye çalışıyor. Kısa zaman önce yapılan bir anket, seçmenlerin yüzde 10'a yakınıın belirsizliğün ötesinde "kesin olarak" hiçbir partiye oy vermedeğini söylediğini belirtiyor. Vastatle, unutulmaya başlanırlar arasındaki çelişki, kaçınılmaz olarak böyle bir gelişime yol açıyor. Bu olgu oligarşinin çikmazına yenileri ekliyor.

Oligarşinin bu noktadaki çikmazı esas olarak, devrimcilerin önüne yeni güverler koyuyor. Demokratik kitle örgütlerinden, halkın adaletini tensil eden örgütlemelere kadar, hepsini emekçilerin kendilerini, öfkelerini, özlemlerini ifade edebilecekleri kurumlara dönüştürmek, düzenin kurumlarını alternatiflerini emekçilerin, gelişğin önüne daha canlı, cazip, onları sarıp sarmalayan yapılar olarak çikarmak da bu görülenlerden biridir. Çünkü halkın yönelebileceği tek alternatif devrimcidir. Çünkü burjuva başın tüm gücü seferber edilerek düzen partilerinde yapılan vitrin değıışikliklerini, yeni makayaların ömrü uzun sürmüyor. Çiller bunun en iyi örneği aslında. Yüzündeki sahte gülücüğü, değışirindeki yusuşkahlık kısa sürede fırlatıp atmak zorunda kaldı. Bir ay araya iki kez gittiği Kürdan'da birinci gezide yaratmaya çalıştığı "ama" imajı ve "sefk" sözleri, kincisinde yerini "celik yelekte gelim" sözlerine bıraktı. Düzeni şifkat maskesini çıkartıp celik yeleği kuşanmak zorunda bırakmış mücadeledir.

Şimdi düzenin "sol" ayağı için, SHP için vitrin yenilemeye çalışıyor oligarşi. Ancak bulacağı en iyi, en parlak vitrinin bile ömrü Çiller'inkinden daha uzun olmayacaktır.

Toplumsal süreçlerde reçetelerle, şifirli değışiklere yer yoktur. Ama böyleci kırk dönmelerinde mücadelecinin gücü hem egemenlerin yüzlerinde maskeleri alaşıp eden bir sihirli değıne, hem de düzenin psikliklerine, verildi acılara ilac olan bir reçeteye yakındır. Kurumlarımızla, kurallarımla, değışiklerimiz, cesaretimiz ve yasamızla gerçek bir çekim merkezi olabildiğimizde, ülkemizin gündemini bütülsüyle bu çek-mücadelecinin sözleri belirleyecektir.

Bugün gerçekten de her sorunda halklarımızın önünde çek bir alternatif duruyor: Mücadele etmek; soyut değil somut, tek tek değil örgütlü, uzlaşıp değil hesap soran bir mücadele olmak bu.

Tek tek devrimciler, demokratlar sözlerinde, tüm sol gruplar acısından elimizden geleni ardımıza koymaya çalıştıkça bir süreç yaşanıyor. Ülkemizin, halklarımızın yarın da söz sahibi olmak isteyen, sözünü ve eylemini bugünden sakınamazdır.

Bir haykırış yükseldi Aydın Emniyeti'nin duvarlarında. Herkesin duyulabileceği bir çığlık değildi bu. Sesizce delişgeç evleri, sokakları, Aydın'dan İzmir'e geçiş sonrası, Aşıkhan'da yankılandı

Gözetilirdi bir insanın acı haykırışı değildi bu. Aydın Emniyeti'nin iktisadi işkencehanelerinde katledilen bir devrimci için ağlayan hücre duvarlarını tanelikliği bu haykırış. Ve bu haykırışla, bir kez daha lanetlendi işkencehaneler, işkenceciler.

Baki Erdoğan'dı adı... Daha önce de tanıyordu onu Aydın Siyasi Şube ekibi, hücre duvarları. Defalarca gözaltına alınmıştı, bu işkencehanelerde geçmişti. Tanıktı ona hücre duvarları, gösterdiği yiğitliği direnişe taşıdı. Ve katledilmesine de "tanık" oldular.

İşkencehanelerde onurlu tavır

1984 yılında Sivas İmranlı/Karacaören köyünde yoksul bir Kürt ailesinin çocuğu olarak dünyaya geldi. Baki ailenin beş çocuğundan en büyüğüydü.

İlkokulu, ortaokulu ve liseyi hep değişik yerlerde okudu. Farklı çevreleri, insanları tanıdı. Baki, 1984 yılında Aydın Turizm Meslek Yüksek Okulu'na girdi. Aktif mücadele hayatı da üniversiteye girmesiyle başladı.

Devrimci kişiliğiyle, devrimci mücadeleyle tavrıyla savunmasıyla öğrenci gençliğin akademik-demokratik mücadelesinde ön saflarda yerini aldı. TÖDEFLİ olan Baki'yi Aydın işkencecileri yanı sıra, İstanbul ve Ankara'nın işkencecileri de iyi tanıdı. Baki, 1991 yılındaki Gençlik Kurultayı sırasında Seher Şahin'in annesiyle birlikte gözaltına alınmıştı. Daha sonra "İstiyoruz Vermezseniz Alacağız" kampanyası çerçevesinde öğrenci gençliğin vaatlerini takipçi

si olduğunu göstermek için 24 Ocak 1992'de gerçekleştirdiği Ankara yürüyüşünde gözaltına alındı. Ama ne gözaltılar, ne de 45 gün Manisa Cezaevi'nde tutuklu kalması Baki'yi mücadeleden alıkoymadı.

Üniversiteyi kazanmasıyla birlikte ailesi de Aydın'a yerleşmişti. Ailesine çok bağlıydı, ama mücadeleye olan bağlılığı onun ölümlüydü yine de. Devrimci mücadele içinde yüklendiği görev ve sorumluluklarından dolayı iyi senedir ailesiyle görüşüyordu. Ve o hiç yakınımdan bundan. 1984 yılında girdiği Turizm İşletmeciliği bölümünden 1990 yılında mezun olan Baki, düzenlen kendisine verebileceği nimetler olmasına rağmen, "mücadelenin okul hayatıyla sınırlı" olduğunu söyleyenlere en iyi cevabı verenlerden oldu. Anısı TÖDEFLİ demokratik üniversite mücadelesinde, Ege'de, işkence direnişlerinde yaşayacak. Yaşatacağı.

Baki Erdoğan

Baki Erdoğan işkencede katledildi Dinmek bilmeyen yürekle

11 Ağustos gecesi, Aydın'da siyasi polis sürdürdüğü operasyonu sırasında, masifir olarak kaldığı evden gözaltına alındı Baki Erdoğan. On gün sonra, 22 Ağustos'un ilk saatlerinde ise, kaldırıldığı Devlet Hastanesi'nde yaşamını yitirdi. Haklarında düzenlenen otopsi raporunda pek de yabancısı olmadığımız cümleler vardı: "Ölüm nedeni solunum yetersizliği"... Tıp işkenceciler katledilen pek çok devrimcinin otopsi raporları gibi düzenlenmişti bu rapor da. Tıpo Ali Rıza Adıgan'ın Baki'yi Emniyet Amirliği'nde "intihar" etmesi, Birtan Altınbaş'ın "eceliyle" ölmesi gibi...

Baki'nin vücudunu gören akrabaları ve köylüleri, raporu yalanlıyorlar. İşkence gördüğünü ve ölümünün işkenceden olduğunu çok açık olduğunu, bunun vücudundaki izlerle kanıtlanabileceğini söylüyorlar: "İşkenceyle katledilmiş. Solunum yetersizliği ve akciğer enfeksiyonu gibi düzmece bir raporla gerçekleri gizlemeye çalışıyorlar. Fakat tüm köy halkı, hepimiz ölümün bu şekilde olmadığını biliyoruz. Cenazesini aldığımızda, el ve ayak bilekleri kırık. Vücudunun her tarafı yara bere içindeydi. Omuzlarında ve ellerinde söndürülen silah izmarifleri, bileklerinde asık izleri, ayak ve el parmaklarında elektrik yanıkları vardı. Bu izler uzaktan bakıldığında dahi belli oluyordu. Tüm bunlara rağmen, Aydın Emniyeti'nin Baki'nin işkencede değil, solunum yetersizliğinden öldü demesi, gerçekleri gizlemeye yetmeyecek."

Hazırlanan otopsi raporunu yetleri gormeyen Aydın Cumhuriyet Savcılığı, işkenceciler katledilen Baki Erdoğan'ın ölümüne ilgili soruşturma başlattı.

Baki Erdoğan'a doğru dürüst bir otopsinin yapılmaması, ailelacede hazırlanmış rapor, kaçınılmaz gömülmesi, onun işkenceden öldüğünün ortbas edilmek istendiğini açıkça ortaya koyuyor.

Otopsi raporunun işkence gördüğünü gizlemesi gibi, cenazesi de gizlice gö-

✓ 11 Ağustos'ta Aydın'da siyasi polis tarafından gözaltına alınan Baki Erdoğan on gün boyunca sürdürülen işkencecilerle katledildi.

✓ Cenazesi polis ve jandarma tarafından kaçırılarak kimse görmeksizin gömülmek istendi. Köyünde sokağa çıkma yasağı konuldu...

✓ Baskıya, tehdide rağmen, vücudunda işkence izleriyle köylüleri gördü onu. Gördüler ve köydeki kuşatmaya rağmen onu sahiplendiler.

Onu her yerde, her anı, katillerinden hesap soracağız.

molmek istendi. Mantık aymıydı. Bir Devrimci Solcuyla sahip çıkılması önlemek, onun yoğun işkencecilerle katledilmesine karşı oluştak tepkileri bastırmak...

Cenaze Kaçınıyor... Tehditler Şehidimizin Sahiplenilmesini Engelliyor

Aydın'da babasına teslim edilen cenaze, hiçbir yere uğramadan doğrudan köye götürülmek istendi. Hatta aracin mazotunu bittigi yerde, jandarmalar hemen bir yerlerden mazot bulup getirdiler. Aracin yolda bir dakika bile bekletilmesine için her şeyi yapılar.

Köy ise jandarma, komando, sivil polis ve özel tim tarafından ablukaya alınmıştı. Köyün giriş çıkışları tutularak, köye giren herkesin kimlikleni kontrol edildi. Köy halkı üzerinde baskı uygulamaya çalıştılar. Köylüleri Baki Erdoğan'ın Devrimci Sol'un Ege sorumlusu olduğunu anlatarak, damagolileri yapılarak köyün içinde tam bir devlet terörü estiriyorlardı.

Gece saat 22.00'den sonra, köyden sokağa çıkma yasağı ilan edildi. Köylülerin cenaze evine gitmelerini engelliyebilecekleri için uygulanıyan bu yasaq, halkın cenazeye sahip çıkmasını engelliyemeydi. Halk sabaha kadar Baki Erdoğan'ın bağında

bekledi. Cenazenin kaçırılması ve köyün kuşatılması yüzünden, köy halkının haricinde kimsenin cenazeden haberi olmadı. Ama tüm olumsuz koşullara rağmen, cenaze töreni köy halkının katılımıyla gerçekleşti. Törenen sonra mezarın üstünde üç tane mum yakıldı.

ÖZGÜR-DER'Lİ Aileler:
"Baki Erdoğan'ı Öldürenler Yargılanmalı"

ÖZGÜR-DER'Lİ şehit ve tutuklu aktivisti, 23 Ağustos'ta Baki Erdoğan'ın katledilme haberini alır almaz, katliamlara, infaz politikalarına karşı yarattıkları örnek duyarlılıkla PERPA katliamlarının gerçekleştirildiği Cafe Beyaz Saray'ın önünde bir protesto toplantısı yaparak sanatçıları birlikte "İnfazlara Son" pankartını ve "Susmayacağız" yazılı bir siyah çelenği bıraktılar.

16 Şubat 1991 yılında Beyoğlu Emniyet Amirliği'nde katledilen Ali Rıza Erdoğan'ın annesi Çeçimnaz Adıgan bunda da ÖZGÜR-DER'Lİ şehit ve tutuklu aileleri adına yaptığı açıklamada, "Baki Erdoğan'ın ailesine bağ sağlığı dilyor, her zaman yanlarında öldürmezi söylüyor. Baki Erdoğan'ın ölümünden, ölümünden sonraki yıllarda yargılanmamızdır, diyerek tüm şehit ailelerinin talebini dile getirdi.

Aydın İHD'den Suç Duyurusu

Aydın Emniyet Müdürlüğü'nün 22 Ağustos'ta Baki Erdoğan'ın katliamı üzerine, Aydın İHD Başkanı Erol Ertuğrul Aydın Cumhuriyet Savcılığı'na suç duyurusunda bulundu. Aydın Emniyet Müdürlüğü hakkında suç duyurusunda bulunan Ertuğrul, ayrıca Emniyet Müdürlüğü Şekvet Ayaz'ın Baki Erdoğan'ın n polise derdini, sinirli olduğunu ve kstafası duvarlara vurduğunu söylediğini ifade etti.

Halkopark Yemininin Onurunu**Korumak İçin**

ÖZGÜR-DER Başkanı Av. Zerrin Sarı, 28 Ağustos'ta İstanbul Tabip Odası Başkanlığına Baki Erdoğan'la telgraf otoperi yapılmış işin bağvurdu bulunarak, Baki Erdoğan için Aydın Devlet Hastanesi tarafından verilen raporı hiçbir inka gücü olmadığını özellikle belirtti.

Av. Zerrin Sarı bağvurusunda doktorlara, "İşkence insanın öldür, insanca olur. her şeyi aykındır. İşkence bir insanlık suçudur. Odanız Halkopark yemininin onurunu korumak için bu suça ortak olmalısınız." çağrısını yaparak, Tabip Odası'nın otoperi yapılabileceğini işin Genel Merkez ve Aydın Tabip Odası'na gerekli bağvurularla bildirmiş istedi.

Barolar Birliği İşkence ve**Katliamları Kınanacak mı?**

"Son süreçte ülkemizde hukuk uygulanıyor. Yalnızca polis devletin yasalarına görelebilmek niteleyle katliamları rastlatmaktayız. Bu gibi haberler özellikle aydın örgütlemesi ipçeri kurumlar tarafından kınanılmaması ve halkta bu tip olayların kınanılmaması için üzerine güvillerdir." diyen Halkın Hukuk Büroası avukatlarından Zerrin Sarı, Ulutan Gün, Umran Gün ve Ahmet Düzgün Yüksel, Barolar Birliği, İstanbul ve Aydın baroları infazlara, infazlara, işkenceye katilimlerle ilgili girişimlerde bulunmaya çağırıldı. Baki Erdoğan'ın polise derdiği işin katli edildiği özellikle vurgulandı. Kanunlara göre gözaltına alınan bir insan n devletin sorumluluğunda olduğunu baktıran avukatları, dolayısıyla Baki Erdoğan'ın ölümünün engellenmesini sorumluluğunun da devlete ait olduğunu vurguladılar.

Aydın'da Heyet İncelemesi:**Suçları Belli**

25 Ağustos'ta İzmir'de İHD, ÇHD, İHY, Tabip Odası ve İzmir Barosu bu heyet oluşturarak Aydın'da gitti. Heyet incelemelerini bitirerek İzmir'e döndükten

sonra, 26 Ağustos'ta İHD'de bir basın toplantısı düzenlenerek incelemelerini basına ve kamuyuana aktardı. Basın toplantısına İstanbul Halkın Hukuk Bürosundan A. Umran Gün de katıldı.

ÇHD adına konuşma yapan Av. Mehmet Yatar, Aydın Cumhuriyet Savcısı ile görüştiklerini, Savcının çelişkili ve genel gerçek konuşmalar yaptığıı açıkladı.

Baki Erdoğan'ın babası Mahmut Erdoğan da şunları anlattı: "Bak'ın Aydın'da gözaltına alınmış olabileceğini, orada yerli bir gazetede çalışan arkadaşına bana bildirdi. Ben de Aydın İHD su-besine derdim. Başkan Ertuğrul böyle gördüm. Başkan da Aydın Emniyet Müdürlüğü arayarak Bak'ı sordu. Emniyet ilk önce gözaltında olmadığını belirtti, daha sonra Bak'ın gözaltında olduğunu, durumunun iyi olduğunu, bir hafta sonra sorgusunu tamamlanmasıyla savcılığa sevdi edileceğini açıkladı. Cumartesi saat 01.30'da Bak'ın katli edildiği haberi geldi. 'Gelin cenazeni alın dediler. Hastaneye geldiğimizde, beni polis kargıladı ve kızımı birlikte beni üç saat gözaltına aldı. Otopsiye önce beni almadılar. Otopsiye girildiğinde, Bak'ın ayak parmaklarında ve vücudunda derin yaralar olduğunu gördüm. Doktor 'Bunlar işkence izleri değil mi?' dediminde, 'Ben anlamam' cevabını verdi. Polis cenazeyi Muş'la götürüp oraya gömmemi için bize baskı yaptı. Biz de cenazeyi Si-vaz'a, doğum yerine götürdüğümüzizi söyledik. Ve cenazeyi aldık. Polisler bizi takip etti. Benim öğlim işkenceye katildi. Ve sorumluları yakasını bırakmayacağı. Er geç hesap vereceklerdi." dedi.

Buca Cezaevi'ndeki Devrimci Sol tut-sakları da, gazetemize gönderdikleri tel-graflarında Bak'ın katliamını lanetle-yerek duyuruları şöyle yansıtıyor: 'Aydın'da gözaltına alınan 12 dostumuzdan Baki Erdoğan'ın yokluğu, işkence emeli 'Öğütme'ğün'ü, Yusuf Ergülen'in gelenekleri yasa-tarak bayraktağı. Bak'ı ve al-sun ki, biz kazanancağı.'

Ankara ÖZGÜR-DER, Mücadele gazetesini İzmir Bureau ve TÖDE/AYD-ERliler de yaptıkları basın açıklamala-rında Baki Erdoğan'ın işkenceye katilediğini ve sorumlusunu devlet olduğunu belirttiler.

TÖDE/EYÖ-DEr'liler açıklamaların-da ayrıca, "Artık sıra kimde diye sormaya gerek yok. Sıra hepimizde. Baki Erdoğan'ın katliamı işkence, bilin ki ele-nimiz yakanızdır." diyerek katliamın kar-sısında bir set oluşturma çağrısı yaptılar. **Ö**

Babası Mahmut Erdoğan anlatıyor: "Devrimci mücadelesi önünde saygıyla eğiliyorum"

Bizce çok beğendi. Çevresinde çok sevilen ve önderliği ile tanınan bir insandı. Gittiği her alanda, her yerde, ezilen, sömürülen halkların mücadelesi-ni savunurdu. Onun hayatısında keskin-le düşüseliği yer yoktu. Keskinlik düşüncelerinden ziyade vermezdi. Yağar-tısında da, bir devrimcinin nasil yaşa-ması gerektiğini anlatı ve öyle yasadı. Bizleri her zaman mücadelelerin için katmak istedi. Kendisini anlatan, ken-diye mücadele etmek isteyen bir aile istiyordu. 'Bir gün ölürsem keskinlik göçürsün istemem' demişti. İnsanları uğru-nu ölüme seve seve kucaklayacak bir yapısı vardı. Annesine de şunları söyle-

mişti: 'Bir gün bir dağda Baki Erdoğan isimli biri vuruldu ya da işkenceye katiledi diye duyarsanız gözyaşı dökmeyin. Aksine sevinin.'

Reddiği gibi oldu, sözüne tuttu. Bir insanın inançları uğruna ölmesi kadar yü-zel bir duygu yoktur. Kendisi de sık sık bunu söylerti. Çeşitlen de bir inanç uğruna ölmek gurur verici bir şey. Bak'ın ölümü ile infazlar ve işkenceye katilediler, bir kez daha somutlaşmış oldu. Yaşamı devrimci kişiliği ile sürdür-di. Ve bunu dostu, dostına gösterdi. Devrimci mücadelesi önünde saygıyla eğiliyorum. Mücadelesini yaşatacağız. **Ö**

Yeni Perpa'lara izin verilmeyen

Olgarşı kan istiyor. Bir gün daha fazla yaşayabilmesi buna bağlı. Bunu biliyor ve saldırıyor.

İktidari değışse de, yıllar geçse de bu istek değişmeyecek. Tam tersine her geçen gün artarak sürecektir. Çünkü, bu kural gerçek yüzünü gizleyen "hukuk", "insan hakları" gibi maskeleri bir kenara atarak PERPA'da bu başın açılan katliediyorsa, yarın bunun çok daha fazlasını yapacaktır.

Bu gerçekçi söylemler ve görüşler zorundadır. Dünyanın neresinde olursa olsun, egemen sınıflar yaşayabilmeleri için daha fazla kana ihtiyacı duymuştur. İster adı Latin Amerika ülkesi olsun, isterse Uzak Doğu ülkesi. Bu kural değişmemiştir. Yeri gelmiş imlaklar çeşitlerle dolup taşmış, yerli gelmiş sokaklar, caddeler kan gölüne dönmüş.

Ülkemizde de farklı bir gelişim seyrini izlemiyor. Bugün herkesin gözü önünde insanlar katliediliyor, yarın sokakların imlakları çeşitlenerek gelişmeyeceğini düşse keski söyleyebiliriz ve gerekli "önlemler" bugünden alınmalıdır.

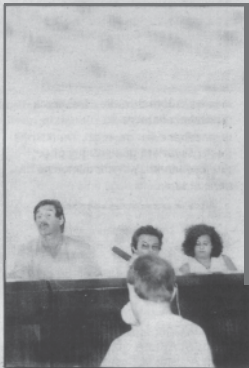
Katliamlar, kayıplar, infazlar kaderimiz değildir. Bunlar sınıf mücadelesinin doğal sonuçları olsa da, bunun engellenmek, en azından sınırlamak ve oligarşinin istediği zaman istediği biçimde hareket etmesini engellemek mümkündür.

Bunu kim yapacaktır? Bunun ancak bu katliamlardan, kayıplardan, işkencelerden su veya bu şekilde "nasıbları" alandan daha fazla yapacak yoktur. Hiçbir zaman bizim düşümüzde bir "kurtarıcı" olmayacaktır. Bugüne kadar öldürdük, bundan sonra da olmayacaktır.

Her katliam, her kayıp karşı çıkmanın, dur demenin momenti olmalıdır.

PERPA katliamı iktidarı amacını açıkça ortaya koyuyor. Biz de amacımız ve kararlılığımız açık koyalım. Baş insanın sorumluluğu olmamızıdır. Onları tanıyalım; onların ne için katliedildiklerini bilelim ve duyarlı kesimlerin sesine sesimizi katalım.

PERPA katliamı ve Erdoğan Şakar'ın kaybedilmesi her geçen gün daha da aydınlanmaktadır. Diğer kesimlerin harekete geçirmesi için incelemeler, araştırmalar yapılabilir, raporlar hazırlanabilir. Bunun yanında tepkiler de çeşitli biçimlerde kendini göstermek; kepenk kapatma eylemleri, izinsiz gösteriler, duvar yazılamaları, katliam yerindeki protestolar vb...

"BU SUÇ CEZASIZ KALMAMALI"

"Toplumu artık katiller yönetiyor. Yayılan katliamların arkasından göstermek mahkemeler açılıyor. Deliller yok sayılıyor. PERPA'nın açık bir infaz olduğunu tüm deliller göstermektedir." 23 Ağustos günü ÇHD ve İHD'nin İstanbul Tabip Odası'nda düzenlediği basın toplantısı bu sözlerle açıldı. Avukat Ercan Yaşar yaptığı bu konuşmasından sonra ulu-slararası kuruluşların bu olayı protesto etmelerini istiyerek, Barolar Birliği'ne duyarlı olmaları çağırıldı.

İstanbul İHD "Yargısız infazlar Komisyonu" da PERPA ile ilgili yaptıkları incelemeyi kamuyuana sundu. Komisyon adına konuşan Hüseyin Şener, "Biz Yargısız Infazlara Karşı Komisyon üyeleri olarak komisyonunuzu 'Yapacak işi kalmadı' işin lağıvıdeceğini günleri bekliyoruz. Ve o günleri ancak suskunlukla-rın aslaklar geleceğini de biliyoruz." dedi.

ÇHD (Çağdaş Hukukçular Derneği) Başkanı Ali Rıza Dızdar ise "Gündüz vakti geldiler, kendilerini yettildi gösteren cinayet işlediler. Narkotik ya da benzer bir olayda öldürmüyorsunuz da, siyasi olarak niye böyle oluyor?" şeklinde ko-nuştu. Polisin keskinlik öldürme yetkisi olmadığını dikkat çekerek Menzih'in olayda birinci derece sorumlu olduğunu belirtti. Dızdar, "Suçu işleyenlerin ve emri verenlerin cezalarında da bir emelinin istiyorum. Bu bir katliam, bir cinayettir. Susmakla bir yere varılmaz." dedi. Ayrıca meslek odaları olan Barolar Birliği'ne de suskunluğundan dolayı kna-diklarını belirtti.

PERPA katliamında öldürülen Nebi Aykür'e'nin babası Ali Aykür'e de basın toplantısında konuştu. "Öğlüm emek kavgası için çıkarılan öldürüldü. Eğer bu suça gelp beni de döktürsün. Böyle adale-t olmaz. Göz göre göre adam öldürüyor-lar" şeklinde konuşan Ali Aykür'e, sok-kanın tamamen tarifi edildiğini, masa üstlerinin bile tarifi edildiğini yazı kasasını üzerinde bile 8-10 kurşun olduğunu be-

Sessizlik öldürdü. Beş insanın katledilmesinin hesabını somalyız. Seslerimizi daha güçlü çkaldır.

İrti. O gün kasada 450 bin, Ne-b'nin üzerinde ise 3.5-4 milyon civarında para bulunduğu ama polis kendilerine kanlı bir saat ile 3500 lira para teslim ettiğini söylediler.

Polisin kendi yasalarındaki yetki sınırını daha aştığı belirtilen basın toplantısında herkesin ortak görüşü anyndı. "PERPA'da işlenen bir cinayettir. Suçlular cezazsız kalmamalı."

Devrimci Kamuoyu:

"GERÇEKLER GİZLENEMEZ"

20 Ağustos'ta Sosyalist Türkiye

Partisi (STP)'nin İstanbul il binasında Marmara ÖZGÜR-DER, OKM, STP, SAĞLIK-SEN, İYO-DER, Halkın Hukuk Bürosu, QHD Başkanı A. Rıza Dızdar, Tavr yazarlarından Hayati Azim'in katıldığı bir basın toplantısı yapıldı.

Basın toplantısında PERPA katilimindeki gerçeklerin gizlenemeyeceğini, polisin açıkça katilim yaptığını bir kez daha ortaya çıkıldığını belirtildi.

Ayrıca 13 Ağustos sabahı PERPA'ya arkadaşları Nebi Akyürek'in yanına uğramak üzere evden çıkan

Erdogan Şakar'dan haber alınmadığı açıklandı. Erdoğan Şakar'ın gözaltında olduğunu emniyet tarafından kabul edilmediği de belirtilerek akibetinin açıklanması istendi.

PERPA'DA SİYAH ÇELENK

PERPA'daki katliamı protesto eden demokratik kamuoyu Cafe Beyaz Saray'ın önüne koydukları siyah çelenk polisin katilimlerini lanetlediler.

24 Ağustos'ta bir araya gelen Ortaköy Kültür Merkezi, Genç Ekin Sanat Merkezi, Grup Yorum, Grup Ekin, Grup Özgür'dü Yürüş, Ayşe Gülen Halk Sahnesi, Kültür ve Sanatta Tavr Dergisi, Fotoğraf ve Sinema Emekçileri, ÖZGÜR-DER'i aileler ve karikatürist Ahmet Erkin PERPA'da katliamın olduğu Cafe Beyaz Saray'ın önüne "İnfazlara Son" yazılı bir pankart koydular. Pankartın önüne de üzerine "Susmayacağız" yazılı bir siyah çelenk bırakıldı.

Burada yapılan konuşmalarda PERPA katilimiyle ilgili olarak "Bir araya gelmeliyiz... Yarn çok geç olabilir" çağrısı yapıldı.

Ayrıca ÖZGÜR-DER'i şehit ve tutsak aileleri adına yapılan açıklamada da Aydın'da gözaltına alınan Bakı Erdoğan'ın işkencede katledilmesi protesto edildi. 6

ÇAĞRI

Menzir ve katiller çetesini karanlığa gömelim

Bugün gerçekleştirilen katliamların sınır kalmamıştır. Her an herkes yolda, evde ya da bir kafede otururken öldürülebilir. Yaşama hakkının kontrolünde hükümlerle ortadan kaldırılması dur demek tüm insanların görevidir. Kamuoyunu "yaşama hakkına" sahip kılmaya çağırıyoruz. Yarn çok geç olabilir. Sıra bize gelmeden infazlara karşı çıkalm.

Dün Kadıköy'de Uğur ve Şengül, Bugün Perpa'da Yarn Nerede?

Sesimizi İnfazlara Karşı Yükseltelim!

29 Ağustos Pazar Günü Saat 22.00-22.15 Arası Işıklarımızı Söndürelim!

29 Ağustos Pazar Gecesi Menzir ve Katiller Çetesini Karanlığa Gömelim!

DEVİRİMCİ MÜCADELEDE
TOP KAPI HALKI

Onlardaki coşkuyu her alana taşımaliyiz

Hakan Kasa devrimci harekete yazdığı raporda, tüm iktisadi mücadeleyi etmek istediğini şu sözlerle dile getirdi:

"Biz darbecileri bulduk ama akşam kinseye ulaşamadık, buna ne demeli? Madem ki kinseye ulaşamıyoruz, vein silahı biz temizleyelim. Ne yani bugüne kadar kendimizi ispatlayamadık mı? Ben söyleyeyim: ispatlayamadık: çünkü bugüne kadar bizi hep kandırdılar. İş vermediler. Ben artık bir şeyler yapmak istiyorum. Bir şehidimizin anısına karsın gösteri oldu, bana molotof attırdılar. O zaman gerçekten çok sevinçliydim, arkadaşlarıma belli etmiyordum, çocuk derler diye. Ama bir de gelin bana sorun. Karsın gösteri çok güzel geçti. Ben SDB olamam istiyordum. Yemin ederim ben SDB olursam pısmam olamayacağım. Çünkü kendime çok güveniyorum. Ama eğer size kendimi karılayamadysam, kanıtlamak için verin ne iş olursa olsun yapayım. İstersezin canımı vereyim. Bakın şuna emin olun, ben o kadar hareketime bağlıyım ki, hareketim için seve seve canımı bile veririm."

Hakan Kasa'nın amacı Mehmet Kasa ise, bu sözle-

ri larmıncılarına, Hakan'ın şöyle anlaktırmaktaydı:

"Hakan mahallede çok sevilen bir çocuktu. Mahalle-yi polis de gelsin, basın da gelsin Hakan'ın nasil bir insan olduğunu sorsun. Polisler resmi olarak mahallelinin içinde dolayamıyor, çünkü korkuyorlar. Ama Hakan'lar dolayıyorlar, ben dolayıyorum. Anarşi, bapıklar, silahlar, kültürler Meclis'te oluyor. Biz birbirimize saygılı insanlarız, bizde böyle şeyler olmaz. Çünkü biz halkız. Hakan da sevilen, sayılan bir insandı. Biz böyle insanların kaybolmasını, öldürülmesini istemiyoruz. Türkiye Cumhuriyeti yasalarını çalıştırın. Yasalar polisin eli parmağı arasında olmasın. Bunun sorumlusu devlettir. Emni veren Menzir'dir. İnsan katili kana doymaymış Mehmet yazılanmalıdır. Hakan için basın aramıyor yazıyor. Aranan çocuğun evine bir kez polis gelmedi. Basın polis ne derse onu yazıyor. Gelp bizde sözde rıportaj yapıyorlar ama tek satır yazılmıyor."

Hakan böyle olur da, Mehmet farkı mı olur; onu yine en iyi tanıdıkları bilirdi. Mehmet Kasa Mehmet Salgın'ın bilgileri şu sözlerle tanıyordu:

"Mehmet çok özverili bir insan, Mehmet bir gün go-

zaltına alınmıştı. 12 gün boyunca subede işkenceye maruz kaldıktan sonra basına çıkartılarak suçlu diye tanıtılmak istendi. Ama o çok kartıldığı mahkemede hakimlere "Bizlere 12 gün boyunca işkence yaptılar. Bizleri TV'lerde, gazetelerde terörist diye gösterdiler. Sizler de buna alet oluyorsunuz. Bu nasil yargı" demişti. Herkesin mücadeleye için yapacağı bir şey vardır dardı. Bir gün mahallede yaşlı insanlara gazete dağıttırıldığını görmüştüm. Onu en çok sinirlendiren şeyin darbecilik olduğunu söyledi. Bir gün arkadaşları ona evini polisin sardığını söylediğinde uzaktan baktı ve bunlar polis değil, polisin yeni kolluk kuvveti darbeciler diye cevap verdi. Darbeciler sürekli Mehmet'i arıyordu, kendisine dikkat etmesini söylediğinde bana dönerek Sultan abla sen de darbecilerin üzerinde yaratmak istediği psikolojik baskıyı ni kumaya çalışıyorsun" diye sinirlenmişti. Yazın aygında botlarla dolayordu. Aygında yara olduğunu ve güden güne yazıfırdığını söylediğinde gülümseyerek "Benim bir şeyim yok, kendimi şimdî daha iyi hissediyorum. İnsanlar için daha çok çalışmak benim hastalığım unutturuyor, yararmı mehemli olur?" demişti. Mahallede Mehmet'i kimse unutmuyacak, Mehmet bizim komutanımızdır. Şimdi hepimiz birer Mehmet olmak için mücadeleye edeceğiz." 6

Özgür Gündem çalışanları açıkık grevinde Sosyalist basının sesini boğamazsınız

Olganın "topyekün savaş" izleni-ri hiçlenildiği baskı ve şiddet politikası devrimci-demokrat, sosyalist basına yönelmiş durumdur. Siyasi iktidar sosyalist basını susturmak için yildırım huzlaya kararlar çıkartıyor. İstenilen ki doğrular yazılmasın, halkın istemleri dile getirilmesin. Bana karşı çıkan sosyalist basın ve Özgür Gündem gazetesi kamuoyunda tepkilerini çeşitli şekillerde dile getiriyor. 23 Ağustos 1993 günü Özgür Gündem gazetesi çalışanları muhabirleri Aysel Malkaş'ın kaçırılmasını ve basırları protesto etmek için süresiz donatışımı açıkık grevine başladılar. Şu anda İHD

İstanbul Şubesi'nde devam etmekte olan açıkık grevine Özgür-De'i aileler

de 1 günlük açıkık grevi yapıparks destek veriliyor. 6

Sosyalist basım yazmaya devam edecektir. Hem de her şeyi gözle alarak.

Dünyadan Türkiye'ye...

Özel ordu ve kontrgerilla

Pentagon çıkışlı kontrgerilla faaliyetleri Kürdistan'da şimdi de "özel ordu" şeklinde "istihdam" edilip Türkiye sahına yayılmak isteniyor.

Dünya halkları bu tür örgütlenmelere yabancı değil. Değişik biçimlerde ve adlarla olsa da bizim gibi yeni sömürge ülkelerde her uygulananıdır.

"Ulusal Güvenlik Doktrini, uluslararası toplumun amacına ulaşmak için toplumun içten içte karşıt faaliyetleri savunulduğu. Bu bu düğmana karşı tüm metotlarla, yasaların dışında da, mücadele edilmesi gerektirir. Bilimsel yöntemler içince, silihi kuvvetlerin yüksek kumandasına bağlı para-militarî cetvel ve rejim karşıtlarının öldürülmesi Ulusal Güvenlik Doktrini'nin ayrılmaz parçalarıdır." (Gerilla Bilanço Çıkarıyor, s: 16)

1960'lardan itibaren ABD emperyalizminin geliştiği bu saldırdı doktrini ile birlikte "özel ordu" vb. örgütlenmeler bütün ülkelere yayıldı. ABD'deki polis akademilerine ya da Panamâ'daki "Eğitim Okulları"nda yüksek dereceli polis ve askerler, her tür baskı, terör teknikleriyle donatılarak, dünya genelinde "Özgürlik Savaşçıları" adı altında kontrgerilla uzmanları olarak olumsuz katiller ordusuna dönüştürüldü.

Bu oluşum, en belirgin olarak, "İranga Skandalı" denilen olayla birlikte su yüzüne çıkmış, ABD'nin terör politikası tüm açıklığı ile gözler önüne serilmişti. Bu katiller süresinden beri olan Yarbay O. North gibileri "danışman" sıfatıyla, yeni sömürge ülkelerde kontrgerilla uzmanları olarak, 1985'de El Salvador'da gineallilerin eylemlerine misillerine olarak üniversiteler, kiliselere operasyon düzenleyenler bu katiller ordusundandı. Ya da Grenada'ya işgal planları hazırlayanlar ve bu planı gerçekleştirenler, Nikaragua'da kontrgerilla eğitilenleri yine bunlardı. Daha onlarca örnek saymak mümkün.

Bu uzmanlar group, yeni-sömürge ülkelere sadece "disgiden gelenler" olarak saldırmıyor, aynı zamanda yerli katiller ordusunu oluşturmuyor. Böylelikle, toplumdun soyutlanmış, elit bir kasta dönüştürmüş, herşeyi kana kimsesiz hesap vermeyen, sadist bir ruha sahip halleriyle psikolojik inceleme tabi tutulması gereken, faşist bir guruh oluyorlar. Her ülkede farklı isimler taşısa da amaç aynıdır: Toplumsal mülkalefeti sindirmek, devrimcileri yok etmek...

Türkiye'de de benzer gelişmeler oldu. 1950'lerden itibaren resmi, yarı resmi ya da sivil kontrgerilla cetveleri oluşturuldu. "Komünizme Mücadele Dernekleri", MHP, Ülkü Ocakları, vb. bir çok oluşum, "Özel Harp Dairesi" ya da yeni adıyla "Özel Kuvvetler Komutanlığı" adı verilen kontrgerilla kurmayları tarafından oluşturuldu, yönlendi.

Ulusal ve devrimci mücadelelerin gelişip büyümesi ile birlikte bu cetvelere daha fazla ihtiyaç duyulan oluyordu. "Nizami Ördü"nü iş yaramadığını kabul edersek bugün neredeyse "tek fark" olarak bu katiller ordusuna sarılmakta. Önce "şevkat" ile bağlayan Çiller, kısa sürede "bu iş i bitirin" diyerek, kontrgerillanın her tür faaliyetine yeşil ışık yaktı. Hoş yakmasa da olan olacaktı. "Özel Ördü" bu geçişin üzerine oturuyor. Ancak

sadece geçmiş biçimlerini değil, bugün dünyanın ezilen halklarına açılan savaşın adı olan "Yeni Dünya Düzeni"nin de uyumu bir parçası olarak gündeme getirildi. "Terör"e karşı özel saldırı artık yasal güçler tarafından uygulanacaktır. Ve oligarşinin Kürdistan'da kurduğu "özel ordu" Çiller'in de emperyalizmin köyüğü, kuralsızlığı kural sayan "kurallarıyla" çalışacaktır.

Peru'da "General Noel iki basit kural uygulayacaktır: (bunlardan birincisi-bittutsak olmamak... tı. (Peru'da Aydınlik Üy Deneyimi, s: 119)

Kürdistan'da (Eski Şımak kontrgerilla şefi) General Mete Sayar da bu "basit" kuralı uyguluyor. Gerilla veya köylü ayırma yampakmıçı yakalanın kim olursu öldürülecektir. Tutsak almak mı? O da ne? "Yakaladıklarımızın hepsini öldürün evladım, seş istemiyorum." diyorlar talsuzların General Sayar. Hakkari'de "görev" yapan General Pamuköğlü da bu kuralı iyi ezberleyenlerdendi. 15 Ağustos operasyonu için çıkıtığı Yüsekova dağlarının başına "Leşleri asdık, tutsakları, erer geçirin." diye düydü. Tıpkı Guatemala, Peru, El Salvador, Vietnam'daki kontrgerillaçılar gibi. "Leşler" toplanmamalıydı, Tıpkı Guatemala'daki gibi cesetler orlatıkta bulunmalıydı.

"1967 yılında... Gulan bölgesinde kimsesiz balık avlayamıyorduk. Çünkü ağır balık yerine insan bedenleri getiriyorduk. Plaza kıyılarında baktık, insan parçalarını gör veriyordu. 10 yıl önce Motogosa imajının sularında cesetler gütülüydü." (Aşkın ve Savaşın Gündüz ve Geceleeri, E. Galeano, s:13)

İş General Pamuköğlü'nün Kürdistan'ı yıllar önce sınısın Guatemala'sı yapmış, onlardan daha da ileriye götürmek için bir kontrgerilla şefine "yakışık" açıklamasının amacı buduydu.

Kontrgerilla Kürdistan'da iş başında olur da metropolletere olmaz mı? İşe İstanbul! N. Menzir iş başında ve "İcraatları" sergiliyor. Menzir'in de diğer kontrgerillaçılar gibi kaybedecek vakti yok. Çünkü te zed elden "asiyası", "güvenliği" kontrgerillaçılara adına sağlayıp kenti, "huzur ve güven"e kavuşturmak istiyor. Bir an önce enfilerlerinin sırtın sıvazlanmasını ve "afetin" çekilmesini ihtiyacı vardı.

Ancak 10 milyonluk İstanbul'da kontrgerilla işçileri yampak hiç de kolay değil. Dağladıkları meslektaşlarına öbre

ışi daha zor. Öyle ya, kırdı olsa General Pamuköğlü gibi "leşler ezer" geçersin, kimseler de görmez. Ama medyanın "kalbini" attığı ve Avrupa'da "dostlarımız" gözlerinin üzerinde olduğu bir metropol kentinde, bir kontrgerilla şefi iş başladığı yaptıklarını kitabına uydurmak zahmetine katlanmalıydı. Ne de olsa "hak, hukuk, düzen" vardı memlekette.

Amerikalı girdip, kelle avcılığında ne kadar başarılı olduğu üzerine konferanslar veren bu kontrgerilla şefi, her seferinde inandırıcılığı daha da yitiren senaryosunu oynatmaktan bıkmışa benzemiyor.

Menzir de, General Noel ve emsalleri gibi planını dünden bugüne uygulayış gelirdi. 17 Nisan'dan beri Menzir'in "Rambo"larına basılan evlerde sağ veya yaralı ele geçen yoktu. Çünkü enfilerlerinin deviyişle senaryosu böyle yazmıştı kontrgerilla şefi. Önce evlere kuşatılıyor, birçoğunda olduğu gibi öldürülükten sonra "teslim ol" çağrısı yapıldıydı. İnfaz gerçekleştirildikten sonra iki üç saat hiç kimsesiz alay yerine sokuluyor ve senaryoya uygun olması için içerin düzenlenmesi yapıyor, cesetler belirli yerlere yerleştiriliyor. Yanlarına silahları, ağır senaryoda varsa, bombaları da konuyor ve yerler yankın kurutuluyor. Artık onun gösterime açılır. Önce medya alınıp "bilgiendiriliyor", "finalde" ise kontrgerilla şefi Menzir govuna bağılıyor. Yine "155'ti telefonlara ihbar, yine çatışma, yine ölü ele geçirmeler. PERPA'daki infaz olayında da aynı işleri Menzir tarafından uygulanmıştır. 5 kişi infaz sonucu katledildi. Bu her tarafı karıştıran, görülmüş "adamların" görünüş şefi, bu olayda da 60 milyon karşında oyunun bag aktör olarak rolünü yarmıştır.

Brezilya'da San Pablo Emperyör, bögünü "Bu açık seşik bir savaş, bögünü uğramak istemiyorsak, düğmalarmızın kullandığı teknoloji uygulamak zorundayız. Göze göz, diğ diğ. Bizi aksım yemeğinde yemelerine fırsat vermeden onları sabah kahvaltısında yutmalız." (Age, s: 87) derken, diğer yandan İstanbul'da polislerin cenazelerine katılanlardan Özal sesi ve görüntüsü ekranda şunları söylüyordu: "Açık seşik belirtiyoruz. Teröristlerin kullandığı yöntemlerin ayısını kendilerine kullanıp, onların anladığı dünden cevap vermeliyiz."

Aynı dönemde Menzir de "Polisimiz

Yükselen ulusal mücadele oligarşinin birçok hesabını boşa çıkardı. Ulusal mücadele ve sınıfsal mücadelenin sürmesi öyle bir hal aldı ki, egemenlerin temsilcileri yüzlerindeki maskelerini dahi tutamıyorlar ve "özel ordu" gibi yöntemlere sarılıyorlar.

kurşun sıkarıların gereken cevabı verip onları gündemden çıkarmaya apt çıkık." diyor.

Kürdistan'da kurulumu son aşamaya geldiği söylenen "özel ordu"dan önce de kontrgerilla faaliyetleri sürdüyordu. Bu örgütlenme açtık içindeki valiler de işe doğt ele sarılmışlardı. Örneğin Elazığ Valisi muhbir kazancım için halkı "İkna"ş "çalışıp polisi almakla uğraşırken, Ağrı Valisi halka zorla silah dağıtıyordu. Kürtlerin sürüldüğü Meşin Valisi "Gelen Kürtlerin herşeyi örgüt üyesidir." derken, Adana Valisi "İstereş Halepçe katliamı gibi bir katliam gerçekleştirtiriz" diyor.

İş kontrgerillaçılarının mntiş ve çalışması...

TV'de "Özgürlik Çığıllığı" filmini izleyen kontrgerilla yönetimlerin Güney Afrika'daki seyrine, özellikle kontrgerillaçı kürşili başkanına kızmadıkları içinler. Filmedeki başkını bir benzeri de ülkemizde bir süre iş başında olan İçişleri Bakanı İsmet Sezgin'di. O İçişleri Bakanı Sezgin ki, Ankara'da çöçeri garillaların kaldıkları ağır kuşatıldığında alay yerine gitmiş ve polis şeflerine infaz emri "Gazaniz mübarek olsun." diyerek vermiştir.

O Sezgin ki, "Şımak evleni özel tim ve askerlerle taranıp yıkılan Kürt halkının ev talebine "Siz terör örgütünü destekliyorsunuz, size ev yok, hamama girer terler." demştir. Yine o Sezgin ki, Şımakta panzerin arkasına bağlanmış katliken genin fotoğrafını kamuoyuna yansıtın gazeteci için "Bana çabuk o gazetesini bul, o bizim anımaşı ağıttı." demştir. Kontrgerillaçılar Güney Afrika'da da, Türkiye'de de, Latin Amerika'da da ayındırlar.

Nası ki, Latin Amerika'nın ölm meşaleleri öldürülen cesetlerinin üzerinde yeme yemeyi büyük "zevk" sayıyorlar. Türkiye'nin "rambo" özentsi karışık kızılız katiller sürüşü de 17 Nisan'da katledilmiş devrimcilerin cesetleri üzerinde buzdolunması saldırdı ycekken büyük bir "zevk" yedikten sonra diğarıya çığır havaya ateş açabilmelerdi. Kürdistan'da katliktleri garillaların cesetlerinin üzerinde yeme yeme ve fotoğraf çekimken en büyük "zevkleri" nendiri kontrgerillaçılar.

Kürdistan'da kurulaacak ve ülke genelini kapsayacak özel ordu eylem de kontrgerillaçılar her şeyi sıradanlaştırmak "normal"leştirme işiyolar. Tıpkı Brezilya'da ilk "kayıp" işiyolar skandal olurken, elinci "kayıp"ın "normal" karğıladığını, Tıpkı insan cesetlerinin çukurları ve dereleri doldurduğunda "normal" karğıladığını gibi, tıpkı insan vücudunun parçaları bölünüp teğir edildiğinde "normal" karğıladığını gibi. Tıpkı sokak ortası ve ev enfazlarının sıradanlaştırdı "normal" karğıladığını gibi. "Özel ordu"ları bunları hedefleyip yükselen mücadeleyi ezmek, yok etmek içindir. Ama başarımazsıcağılar. ☺

Darbeci korkaktır yaptığını savunamaz!

"Biz ne savundukça yaptık, ne yaptıkça savunduk." Bu bir Devrimci Sol geleneğidir. Darbeciler 13 Eylül'den beri yanı sıra Devrimci Sol geleneklerin çöğürleğini gördü, bunu da işgemiştir, böyle bir siyasi tutarlılığı fersah fersah uzağına savundular.

28.9.93'te, gazetemizin bir kez sokakında pusu kurarak arkadaşlarımız Zeynep Arkan ve Savaş Karakurum'un kurşun yağdırma darbeleri karşıya getirdi, yaptığını savunma cesaretinden yoksun olduğunu bir kez daha gösterdi. Halkın Gücü garibini, sabırlı Rıza Güneş'i kallettiklerinden aynı alçaklığı ve korkaklığı sergilediler.

Bu bizim için sürpriz olmadı, darbelerin düştüğünü yaşıyarak biliyoruz. Ancak kim dostlarımız, oğlanı sonra dergilerinde darbelerin yayıldığı yolların manzumesinden alınılar yapıp mahub arkadaşlarımızın "fiziki ve kufürü saldırdı" da bulundukları, "çikan arbede sonucu" yaralandıkları açıklıyor. Kimileri de, darbelerin daha önceki yaptıklarını tekrarlama kontrolleri "kendilerini savunmak" için ateş ettiklerini yazıyor. Darbe ihmaliyle ilgili israr eden kimi sol, yaptığı "altı"larla daha önce de "Rıza Güneş'in saldırdığı için öldürüldüğü" ilan etmiş, Güneş'in kalbedenilmesi mazur görmeye çalışmış. Devrimci Sol açıklamalarında, darbelerin suçlarından tek kelime söz etmeyenler, mahublerimize yönelik saldırıyı bül "altı" ile süsleyerek yine saldırıları mazur görmeye çalışıyor. Burjuva basını bile onlardan daha objektif davranarak olay yerindeki insanların söylediklerini yazıyor.

Darbelerin gücünü, korkaklık, alılsızlık, öldürme defaraca söylüyor. Darbeciler kontra hareketin "yapılmasını savunmak" cesareti hiç göstermiyor. Devrimci Sol, ancak darbeleri pek seven kimi sol grupların bunu bilmediği, daha baştanın bilmediği istemediği de açık. Öyle ki, pusumun gazetemize iki metre mesafede kurulum olmuş, darbeler, darbeler mahublerini arkanın arkasından, saldırının en fazla 30 saniye sürmesi ve bu nedenle olay yerindeki insanların sadece elinde silaha çıkan üç kişiyi göstermiş, Zeynep'in öldürülmesi vurulduğu berber dükkanındaki insanları, sokanın karşısındaki STP'lerin saldırdıkları eserden bir "tutuşma" ya, bir "arbede"yle tanımlanmaları ve daha eklenmek pek çok şey, darbe ihmaliyle ilgili anlansızdır. Oskar bunca kanta rağmen, bu kufürü saldırdı, hala "fiziki ve kufürü saldırdı"nın, "çikan arbede"den söz etmekle sakınca görmeyeceklerdir. Doğru olmadığın bildikler, gülmeyecekler, işi kör ve şaşır olmaları gerektiği bilmiyor, onlar "altı"dan söz edeceklerdir. Oskar'dan darbeci kontra saldırılarını, darbeleri, gücünü, darbelerin mazur rolüne hâle getirmektir. Bu arada darbeler onları aldattı, emyi konumunda düşürdü, ne gam!

Çocukları bile kanyanaygı yolarlar, onları tarafdandı yutulmaya hazır birer lokmadır. Rıza'nın cesedinden çik 24 kurşuna rağmen darbelerin yaralamaları insanları, Zeynep'e isabet eden ve ikisini hala vücudunda taşıdığı dört kurşunun döndüğünde de "arbede sırasında" rastladığına (!) inanacaklardır. Ancak "fiziki ve kufürü" saldırı yaptıkları mahublarımız dört kurşunun döndüğünde de nasıl olup da arkadaş isabet ettiğini en azından kendi okurlarını açıklamakla zorluk çekeceklerini sanıyorlar. "Altı" ile inandırma yapıldıkları okurlarıyla aynı emyoslarla, bu sonlara yanıt vermek zorundadırlar. Darbeci kontra çetesi için fazla söz gerek yok. Onlar ruhlarını kontrolden çıkardıkları için, kontrolden çıkardıkları arkadaşlarına - peşerenden silah, çakıra düştü - benzer açıklamalar yapmaları normal. Bu onların alçaklığı da devraldıkları gösteriyor. Darbeci korkaktır, savundığını yapamaz, yaptığını savunamaz. ☐

Serhıdanların yaratıcısı silahlı mücadeledir

Türkiye devrimi resmî vahşetliyle sarılıyor. Kürdistan'dan akan kanın haddi hesabı yok.

Fazla terah hakko yok. Ya oligarşinin terörüne boyun eğdi istediği insanlar olacağı ya da anladığı dilden yanıt verip mücadeleyi bugüne kadar nasıl sürdürebileceği aynı şekilde sürdürebilir.

Savaşımız silahlı mücadele temelinde daha da geliştirilip büyütülmelidir. Kitlelerin umudunu olmaya sağlamak ve onları gerçek kurtuluşunun yolunu aydınlatmak için, onlarca kez kınadığımız gibi, silahlı mücadele temelindeki bir mücadele perspektifini her yerde tavizsiz bir şekilde sürdürebilmek bugün devrimcilerin önünde en büyük görevdir.

Türkiye halkları kendileri için kimlerin nasıl mücadeleyi verdikleri iyi biliyor. 2 Temmuz'un, 17 Nisan'ların kendileri açısından değerli kavradılar. Ve bir yanıyla da bunun sonucu olarak devrimcileri destekleyip savaşa çeşitli boyutlarıyla katılma arzularını gidierek daha fazla ediyorlar.

Silahlı mücadelenin önemi üzerine çok şey yazılıp çizilmesine gerek yok. Birakalım başka yerleri, Kürdistan'da silahlı mücadele temelinde sürdürülen mücadelelerin Kürt halkı üzerindeki etkilerini ve sonuçlarını görmemek için kör olmak gerek.

1992 Newroz'u öncesi yurtsaver hareketi Kürt halkına "ayaklanma" çağırısı yaptırmış, halk bu çağrıya olumlu yanıt vermiş ve hazırlıklara başlamıştır. O tarihlerden sonraki söylemler: "Ayaklanma çağırısının etkisi güç göründü, Genillay'a katılm (özellikle işlemler) ne dedeyse akan akan denilebilecek bir düzeyde yükseldi. Evlatlar sipariş kızımla, ya sokaklarda barikatlar kurumaya, silah ve cephanesi stoku yapılmaya başlandı..."

Kürt halkının yurtsaver hareketin çağırısı karşısında, her şeyi göze alıp, buna uygun hazırlık yapması, silahlı mücadelelerin gücüdür.

Newroz sonrası ayaklanma çağırısı "yapılmalı"nın açıklaması ise Kürt halkı üzerinde olumsuz etkiler yarattı. Bu olumsuzluk silahlı mücadelede değil, tam tersine silahlara bağvunulmaması mesajının kendinde yatmaktadır. Ki daha sonraları yer yer "Genillay artı buraya gelmişin" diye bir memnuniyet hissi oluşması, kitle eylemlerinden uzaklaşması da bu yanlış taktığın ürünü olarak gelişmiştir.

1993'te Kürt halkı açısından koğullar daha da kötüdür. Düşman daha organize olmuş, gerekli dersleri çalmış, baskı ve şiddetini kesintisiz bir hale getirmiştir. Buna rağmen 23 Nisan'da Derim'in kendileri Devrimci Sol gerillaların cenazeleri binlerce ifade edilebilecek bir kitle katılımıyla sahiplenildi. Cenaze törenleri Kürdistan'da uzun zaman sürdüren dinlenen bir kitleleşti gösterilen biriydi. Bu, silahlı mücadelenin doğru ve verimli kullanılması kadar uzlaşmaz bir tutuma sürdürülmesi de silahlı mücadelelerin halk tarafından kucaklanmasında belirleyici bir önem taşımaktadır.

Her iki örnekte silahlı mücadelelerin kitleler üzerindeki olumlu-olumsuz etkisi rahatlıkla görülebiliyor.

Bu topraklar üzerinde yaşayan başka Kürt halkı olmak üzere halklarımızın yılların ezmeliğini, devrimcilerin, yurtsaverlerin silahlı temelde verdiği mücadeleyi gördükçe ağır ağır aşmaya başladılar; kendi benliğini buldular. Hak arama ve haklarına sahip çıkma bilincine sahip olmaya başladılar.

Bugüne kadar silahlı mücadele vermemek için teori üstüne teori üreteler, yaşanan bu gerçekleri görmemek için ya sesizliği seçtiler ya da -yanılgıların düzelticilerinde- başka teorilere sığındılar. Ama yaşamın onları yalanlamaya devam ediyor.

Dersim Kır SDB'ler Komutanlığı: "Umudu savaşıarak büyütüyoruz"

"Birliğimizin 1933'te her alanda atılmı yapacağına dair, halkına, hareketine, önderliğine, şehitlerine sözü vardı. Bu somuzümde derdik, dumaya devam edecek" diye Devrimci Sol İbrahim Erdoğan Kır SDB'leri Komutanlığı, 18 Ağustos'ta Hozat çevresinde özel time karşı gerçekleştirilen eylemle ilgili olarak gazetemize bir açıklama gönderdi.

Açıklamada eylemin birliğe bağlı olarak yeni oluşturulan Mustafa Sefer Müfrezesi tarafından gerçekleştirildiği belirtilen, "Genillaylarımıza 18 Ağustos 1993 günü saat 21:30'da Hozat'tan çevresinde pusus atan düşman güçlerine yönelik roketli saldırı düzenlenmiştir. Düşmanın havan topu, makinel ve ağır silahlarla ve taktik gücüne cevap vermesi sonucu uzun süre çatışma devam etmiş, genillaylarımıza uygun şekilde kayıp vermeden gün çikilmeyi başarmıştır. Düşman eylemlerini ve kayıplarını açıklamakla özellikle kaçınmasına rağmen, eylemlerimiz duyulup, kitlelerde sempati yaratmasını engelleyememiştir. Bu eylemimizde de, düşman kayıplarını gizleyememiştir. Kesin olmakla birlikte aldığımız habere göre özel tim ve asker 8 kayıp vermiştir." deniliyor.

Dersim halkı da düşünden bugüne uzanıp gelen terörden bavyını fahşan almaktadır. 12 Eylül aşk faşizminin sonra bölgede faaliyet yürüten diğer örgütlerce ciddi bir alternatif oluşturulması. Dersim halkı kaderi ile baş başa bırakılmıştır. ANAP ve DYP-SHP koalisyon itidatlarının gün çektikçe katmerleştiği baskı, işkence, katliamlar, asimilasyon politikasına karşı bu örgüt tarafından ciddi bir direniş

Ne söylenirse söylenir; kitleler kendi kurtuluşlarının nerede olduğunu görüyor. Ne "baş" çağrılar, "uzlaşma" politikaları, ne de silahlı olmayan mücadele biçimleri halklarımız üzerinde bu denli etki yaratıyor. Serhıdanlara, kitleleşme cenaze törenlerine, halkın devrimcileri sahiplenmesine bakmak yeter de artar bile.

Eğer Türkiye'de bir devrim zorunluluğuna inanıyorsa, bu devrim halklarımızın aradığını edocek yegane gücün de silahlı temelde sürdürülecek devrimci bir mücadele çizgisi olduğuna da inanmamız gerekir. ☐

gösterilememiş, silahlı mücadeleye geçirilip, yaygınlaştırmak yerine, gerillay koruma mantığıyla hakedir edimistir.

Açıklamada yer verilen "Hareketimizin yazın yazığı iradi müdahale, iki yıllık kısa bir süreci kapsamasına rağmen Dersim halkına bir umut olmuştur." sözlerinde de ifade edildiği gibi, devrimci hareket bugün Dersim'in üzerindeki ölü toprağı önemli ölçüde atmaya başlamıştır.

Halk artı sorunlarının çözümünü Devrimci Sol gerillalarında görüyor. Kapılar onlar için açılıyor, bir lokma ekme onlar için saklıyor, onlar için engelleniyor, karşı duyuluyor. Dersim halkı şehitlerinin cenazelerini binlerin bir ağızdan söylediği, haykırıldığı kavga türküleriyle, sloganlarıyla uğurluyor.

Oligarşi Dersim halkına azgınca saldırıyor, işkence, baskı, katliamlar yapıyor. Gerillay kucağına, bağrına basan dağlar bombalanıyor, halk başlica gelir kaynağı olan orman yakılıyor. Hozat ve Ovacık bölgelerinde ormanlar güldürü yannama devam ediyor.

Düşmanın çaresizlik içinde saldırılarına beliren Komutanlık açıklamasının son bölümünde, "Düşmanın bu çaresizliğinin nederinin hareketeziz olduğunu bilen halkımızın umutları büyüktür. Artık tek kurtuluş umudu olarak görüldükleri hareketezizim gün çektikçe daha fazla desteklenmekte ve sahiplenilmektedir."

Düşmanın korkmakta, halkımız umudunamakta haklıdır. Umudu büyütmeye devam ediyor. Bunu eylemlerimizde de gösteriyoruz. (...) Savaşıyoruz Kazanacağız." deniyordu. ☐

Dersim'de
Derim'in
"umudu
büyütme"
devam ediyor.

Adana'da polis terörü Kürt halkı üzerindeki baskılar meşrulaştırılmaya çalışılıyor

Adana (Mücadele)- Adana'da Kürt halkı üzerinde baskıların yoğunlaştırılması, Kürt halkının yoğun olarak yaşadığı mahallelerde operasyon düzenlenerek yüzlerce insanı gözaltına alıyor, işkenceci sorgularda geçiriyor, işyerleri ve kahvehanelere baskınlar düzenlenerek insanlara gözdağı vermeye çalışıyor. Kürt halkının yoğun olarak yaşadığı mahallelerde gözaltına alınmayan, işkence-geden geçirilmeyen kimse kalmadı.

Polis PKKN'ın yaptığı eylemleri bahane ederek Kürt halkı üzerindeki baskılara meşru zemin oluşturmaya çalışıyor. Göreve başladığı günden beri emekli halk üzerinde terör estir-

mekten çekinmeyen Vali Naci Parmaksız'ın 15 Ağustos gecesi muhtarları toplantılara: "Bz ateserek bir saat-te geç bir insan öldürdünüz. Gereksiz Hışeşep katliamı bir kat katilam gerçektir. Bz kaçırma dayandığı zaman bunu yapmaktan kaçınmaya-çalışız." demesi, Kürt halkını sindir-mek için her türlü terör basyurula-cıyı açığa fev ediyor.

15 Ağustos kutlamalarını sessiz geçirmesinden dolayı halk üzerinde ter-ör estirmek için yerleri zemini bulamayan polis, 19 Ağustos'ta Dağlıoğlu Mahallesi'nde bulunan Mehmet Ali Aslan polis karakolunda görevli bir bekçinin mahalle içinde öldürülmesini bahane ederek halk üzerindeki baskı-sını daha da artırdı.

Bekçinin öldürüldüğü gün, sabah saat 9'dan itibaren Dağlıoğlu, Gülbahçe, Danış, Kaniyurt, Barbaros ve Havuzbaşıba mahallelerinde pol-is tarafından bütün gün operasyonlar düzenlenerek 2000'e yakın insan göz-altına alındı.

"Şüpheli şahıs" denilerek gözaltı-na alınan insanlardan 27'sinin dışında hepsi polis okulu kapalı spor sala-nına götürülerek gruplar halinde işk-ence-geden geçirildi. Terör müca-dele şubesinde kalan 27 kişi ise 4 gün boyunca ağır işkencelere maruz kaldı. Gözaltına alınmanın büyük kısmı serbest bırakılanlar bir kısmı halez gözaltında tutuldu.

Serbest bırakılanlar, polis okulu-

da, Adana Emniyet Müdürü Mete Altan gözetiminde kendilerine sistemli işkence yapıldığını belirttik. "Sabah-ka kahde yüzümüz daha dönük bir şekilde tutuldu. Üçlü-beşli gruplar halinde soyunma odalarına götürü-lür, orada bizzet Mete Altan'ın göze-timinde Polis Okulu öğrencilerine üzerimizde denenerik işkencenin na-sil yapıldığını dersi verildi." dediler.

Polisin bir gün içinde 2000 insanı gözaltına alması demokratik kitle ör-gütlerinin ve siyasi partilerin tepkile-rine neden oldu. 19 Ağustos'ta DEP li-Başkanı Müslüm Kuruca basın açı-laması yaparak gözaltına alınanları bir an evvel serbest bırakılması istedi. Adana ÖZGÜR-DEĞER Başkanı Suzan Arslanbabo da 21 Ağustos'ta yaptığı basın açıklamasında polisin baskılarını kınayarak saldırıları an an evvel durdurmasını istedi.

Öldürülen bekçinin, kim tarafından öldürüldüğü halen belirsiz. Halk bu eylemi PKKN'ın yapmadığını, kontri-gerilinin provokasyon havası oluşt-urmak ve baskılara meşru zemin ha-sırlamak için yaptığını söylüyor. An-çak, emniyetin, eylemi PKKN'ın yaptı-ğı doğrultusundaki iddiaları ve PKKN'ın ise buna karşılık herhangi bir açıklamada bulunmaması eylemin kim tarafından yapıldığı konusunda belirsizliği sürdürüyor. Polis, Ada-na'da Kürt halkı üzerinde terör estire-rek, baskıları yüzle halkı pasifize etmeye çalışıyor. ☐

Çemişkezek'te mezhep kışkırtması

Elazığ (Mücadele)- Halka karşı "topyekün savaş" başlatan siyasi iktidar, halkların mücadelesini engel-lemek için Sünni-Alevi çatışması yaratmak istiyor.

Sünni ve Alevi halkın yaşadığı Çemişkezek ve köylerinde, halkın birbirleriyle kaynaşma mücadelesini engellemek için Sünni-Alevi çatışması yaratmak istiyor. Halkın korusuğu seferlik olarak kabul edil reddetmesi üzerine, devlet gerekçesi yoluyla bulmaya da imhal etmiyor. Akçapın Karakolu Astsubay Turay Uluçay, korusuğun reddedilmesinden sonra bölgede yaşayan Sünni-Alevi'lere karşı kurtarmayı planlıyor. "Yakında Alevi'den si buradan kovar" diyorler Sünni'leri zorla silahlandırma ça-lışıyor.

Buna benzer olaylar Çemişkezek merkezde bağlı Uzunköy Köyü'nde yaşandı. Uzunköy Köyü Sünni halkın yaşadığı bir köy. Alevi eşitliğine, sentrizm-farkına varmuş olup, devleti demagogilerine kaanıyor. Devlet korusuğu kabul ettirebilmek için köyde 356 perçici gıdilen silahlandırılmıştır. 23 Ağustos 1993 günü elektriklerin kesildiği akşam saat 22 sıralarında askeriye ile işbirliğine geçen perçiler kö-yü kursun yağmuruna tuttular. Ağır makineli silah-larla da kullandığı kursun yağmuru sırasında köy-lüler kaç katarlarna ve samanklara gizlenerek kur-tuldular.

Köylülerin anlatımlarına göre, o akşam köyde sanki Hazro provaları yapıyorlardı. Halk korkudan sabaha kadar uyumadı. 25 saat süren provaka-syon sonrası demirciler başı gibi süslenirler orta-ya çıkarak hıllıllı olarak yapılmıştır. Tek amaçları vardır, o da köylüye korusuğu kabul ettirmek ve zorla silahlandırmak.

Devlet artı gelişen toplumsal mücadeleyle ve dev-rimci hareketin köylüyle bitirilemesinin engellemek için elindeki tüm kozları kullanıyor. Devletin ya-sın kadar yaptığı oyuncul bu kadarı yetmez, bu oyun-lar da boş çıkarılacaktır. ☐

■ ■ ■

Diyarbakır'da kontrogerilla cinayetleri 12 gününde 14 cinayet

Diyarbakır (Mücadele)- Kürdistan'da, devrimci yurttarver insanlara karşı yapılan kontrogerilla saldırıları yoğunlaşarak devam ediyor. Diyarbakır'da 12 gün içe-risinde 14 kişi öldürüldü.

18 Ağustos'ta Melikahmet Şammas silahlı bir kişinin saldırısına uğrayan Abdulkahil Şammas isimli berber ağır yaralandı. Yaklaşık 10 gün önce iyneri bombalan Şammas, sabah saat 10 sıralarında iki kişi öldürülen ta-hmin edilen silahlı kişilerin saldırısına uğradı. Saldırı so-nucu ağır yaralanan Şammas Diyarbakır Dicle Fakülte-si'ne kaldırıldı.

Aynı gün Bağlar semtinde karayollarında golf ola-nakı çalısın Celal Konat sabah saat 06.30 sıralarında se-rinden çıkıp, 30 metre uzaklaştıktan sonra, Vehbi Köy İlikokulu önünde 17-18 yaşlarında iki kişi öldürülen san-lı saldırganların silahlı saldırısına uğradı. Celal Konat kafasından aldığı tek kurşuna olay yerinde hayatını kaybederken, o sırada orada bulunan Halis Kuzu da ağır yaralandı.

20 Ağustos'ta Diyarbakır DEP li Deleğişi Musa Ak Bağlar Köhri semtinde sabah saat 7.30 sıralarında da-kanını açtıktan sonra silahlı saldırıya uğradı. İyneride gelen silahlı iki kişi Ak'ı taradktan sonra suya olarak kaçtılar. Vurulduğu an hayatını kaybeden Musa Ak'ın cenazesi polisi tarafından zorla alınısından alınmak gö-müldü.

Aynı gün Bağlar Kurucüne semtinde seyyar satıcılık yapan M. Sami Aylan saat 16.00 sıralarında Serio Cadeşi'nde, silahlı iki kişilerin saldırısına uğradı. Olay yerinde hayatını kaybeden M. Sami Aylan çev-reesinde yurttarver olanakı taumyor. Edinmiş bilgileri göre M. Sami Aylan, 16-18 yaşlarında olduğu tahmin edilen saldırganlarca öldürülmüştür. ☐

Ağrı'da avukata gözaltı

Avukat
Niyazi
YALÇIN

Adana (Mücadele)- Çağdaş Hukukçular Derneği üyesi Av. Niyazi Yalçın 15 Ağustos'tan beri Ağrı Emniyet Müdürlüğü Terörle Müca-dele Şubesi'nde gözaltında tutuluyor.

15 Ağustos'ta Doğubeyazıt sınır kapısından Türkiye'ye giren Niyazi Yalçın pasaport süresinin geçme-sinden dolayı gözaltına alınmış ve aynı gün çıkartıldığı Doğubeyazıt Sulh Ceza Mahkemesi'ne serbest bırakılmıştır. Ancak adliye çıkışında Ağrı siyasi polisine hiçbir gerekçe gösterilmeksizin tekrar gözaltına alınmıştır. İlk günlerde Niyazi Yalçın'ın gözaltında olduğunu kabul etmeyen Ağrı Emniyet Müdürlüğü, daha sonra, Şimşak Milletvekili Mahmut Alınak'ın girişimleri sonu-cu Niyazi Yalçın'ın gözaltında oldu-ğunu kabul etti. Niyazi Yalçın ha-len Ağrı Emniyet Müdürlüğü'nde gözaltında bulunuyor.

25 Ağustos'ta ÇHD Adana Şu-be Başkanı Av. Fahri Doğan bir basın açıklaması yaparak Niyazi Yalçın'ın bir an evvel serbest bırakılmasını istedi. Açıklamada Niyazi Yalçın'ın hayatından endişe ettikle-rini belirten Fahri Doğan; "Yalçın'ın uygulamaları kefi ve yasalara aykırıdır. Avukat Niyazi Yalçın'ın yasaları tehlike altına koy, kendisine işkence yapılmaktadır. Bu yasaları ve kefiyi tutuma bir an önce son verilmemesi, serbest bırakılmasını istiyoruz." dedi. ☐

Hollandalı gelen heyet Madimak Otel'i'ne siyah çelenk bıraktı

2 Temmuz Sivas katliamından Madimak Otel'i'nde yerli olan Hollanda ünlü Ca-rinna Cuanna'nın anı-sına Hollanda'dan ge-len bir heyet Madimak Otel'i 21 Ağustos'ta siyah çelenk bıraktı. Sivas Valisi Aydın Güçlü Sivas'ın perçin gününü yaşadığını ba-hane ederek çelenk konulmasını izin ver-meyecğini söyledi.

Ancak Hollandalı parlamenter kendisinin büyükelçiliği ve konsolosluklarına durumu bildirdiğini, ne pa-hası-na olursa olsun Carinna Cuanna'nın anı-sına çelenk koyacağını ifade etti. Bunun üzerine Vali Aydın Güçlü "Ya-sal işlemlere" başvura-

cağını belirtti. Valinin yarından ayrılan he-yet Madimak Otel'i'nin önüne çelenk koyduktan sonra Sivas ŞHP li Tepektin'a giderek burada bir basın top-lantısı yaptı. Toplantı-da Hollandalı parla-menter Hannah Van Wijngaarden "Türki-ye'de yaşanan bu tür olaylar bugün Batı Av-rupa ve tüm dünyada üzüntü ve nefretle karşıl-andı. Dünyanın her yerinde insan haklarını tehdit eden güçler pe-niktectir. Bu tür olayların bir daha gün-de gelmesini için devlet görevlileri du-yarlı olmak zorunda" dedi. Heyet daha so-nra İnsan Hakları ve Kültür Bakanı ile gör-üşmek üzere Anka-raya gitti. ☐

FSLN önderliğinin uzlaşmacı tavırına karşın, Nikaragua halkı sorunlarının çözümü için silaha sarılma zorunluluğunu duyuyor.

Nicaragua'da "rehineler savaşı"

Silahlı mücadele kendini dayatıyor

Son bir aydır Nikaragua'da yaşanan gelişmeler gözleri tekrar bu Orta Amerika ülkesine çevirdi. Gelişmeler FSLN'nin 1990'da iktidarı burjuvaziye teslim etmesiyle beraber Nikaragua'nın yaşadığı karmaşayı ve FSLN içerisindeki değişik anlayışların yeniden ortaya çıkıpını yansıttı.

1990 çeyreğinde iktidarı ele geçiren burjuvazi, ilk elden devrimin kazanımlarını ortadan kaldırması yönelik politikalarını 11 hayata geçirmeye başladı. Bağında Violeta Chamorro'nun bulunduğu ve 14 buçuk saat partinin bir araya gelerek oluşturduğu UNO (Muhafazakar Ulusal Muhafazet Birliği) ilk uygulamalarıyla beraber Nikaragua halkını tekere safaletle ve bağımlılık ile birlikte sürükleyeceğini gösterdi. FSLN tabanı ve halk arasında geniş tepkileri uyandıran uyanışmaların ve ilk direnileşme hareketleri sonucu UNO'yu geride bırakarak, FSLN iktidarı yeniden kendine yer buldu. Fakat FSLN "aktifler" adıyla burjuvaziye uzlaşmacı politikasına devam etti. İ. savayı son erdirmek için ABD'nin desteklediği kontralarla yapılan görüşmeler sonrasında kotaların bir bölümü toprak ve para karşılığı silah bırakırken, bir bölümü silah bırakmayarak reddederken ülkenin kuzey bölümünde saldırılar düzenlemeye devam ettiler.

Gün geçtikçe yoksulluk ve safaletle karşı karşıya kalan Nikaragua halkının me münvitesiyle en gitmekte derinleşmeye başladı. FSLN'nin burjuvaziye uzlaşmacı çizgisine karşın iktidarı ele geçirmesi, ordunun ve polis yönetiminin elinde bulundurulması ve hala Nikaragua halkı içerisinde geniş örgütlülüğünün bulunması nedeniyle olan kontralar da son süreçte saldırıları yoğunlaştırılmaya başlandı.

FSLN tabanı içerisinde yansımaları bulan memnuniyetli beraberinde tabanı içerisinde kendiliğinden silahlı hareketleri ortaya çıkardı. Kendiliğinden hareketleri ilk 21 Temmuz günü Estelí ilçesinde ortaya çıktı. Kendilerini FRDC (Devrimci İçki Köylü Cephesi) olarak adlandıran ve çoğunluğu eski Sandinist gerillalar olan grubun 1990 ortada tarafından kanlı bir şekilde bastırılması, Nikaragua halkının tepkilerini daha getirmesi açısından FSLN tabanına belirli

mesajları da ulaştırdı.

Saldırıları yoğunlaştıran ve "Yeni Kontralar" olarak adlandırılan eski kontraların kalıntısı karşı-devrimciler 19 Ağustos günü 2 Sandinist milletvekili, su-bay ve hükümet yetkililerini öldüren 38 kişilik heyeti rehin aldı. Kendileriyle silah barınma konusunda görüşmeye gelen heyeti tuzağa düşüren rehin alan kontralar devlet başkanı, genelkurmay başkanı ve ordu komutanı Humberto Ortega'yı beraber bazı konulanların da istifa etmesini istedi. 21 Ağustos günü ise kendilerini "Ulusal Egemenlik İçin 40 Grubu" olarak adlandıran eski Sandinist gerillaların oluşan bir grup, kontraların desteklerini UNO merkezine basarak yaklaşık 50 kişiyi rehin aldı. Aralarında kontraların açtıkları destekleyen Devlet Başkanı yardımcılarının Virgilio Godoy ve UNO'nun Başkan Yardımcısı Alfredo Cesar'ın da bulunduğu rehinelere bugün kadar 17 kişi kırıldı. Kontraların elindeki rehinelere bakılması durumunda eylemlerine son vererekleri belkiden gerillaların açıklaması ve 17 rehineyi serbest bırakmalarının ardından kontralar da 20 rehineyi serbest bıraktı.

Bugüne kadar gelişmeler iktidarı burjuvaziye teslim edilmemesiyle beraber ülkenin içinde bulunduğu duruma tavrı olan FSLN tabanında kendiliğinden hareketlerin oluştuğunu ortaya koyuyor. FSLN önderliği faşist kontrol saldırlarına ve emperyalizmin kuşatmasına karşın her ne kadar "demokratik" ve "uzlaşmacı" vazailler verse de Nikaragua halkı sorunlarının çözümü için silaha sarılma zorunluluğunu duyuyor. Uzlaşmacı FSLN önderliğinin aksine sorunların çözümü silahlı mücadelede arayan bu hareket FSLN'nin doğru devrimci politikaları ile mesinide şu an belirleyici olmasalar da FSLN cephesine etkin bulunuyor.

Silahlı ve örgütlü bir halk emperyalizmi için hep "Köylü bir av" olmuştur. Karşı-devrim ve emperyalizme karşı bağımsızlığı, ulusal onur korumak silahlı mümkün olmuyor. Nikaragua bunun yeni bir kanıtını oluşturuyor.

"Rehinelere savaşı" rehinelere bırakılması şimdiki belli bir ayak. Ancak Emperyalizm ve kontraların saldırıları ve silah sarılmasının zorunluluğu Nikaragua'yı yeni tercihlerle karşı karşıya getiriyor. ⑤

Suriye Kürdistanı için yeni bir adım:

"Suriye Kürt Demokrat Birlik Partisi"

Suriye Kürdistan'ında mücadele veren üç parti birleşerek Suriye Kürt Demokrat Birlik Partisi'ni (YEKİTİ) oluşturdular. YE-KİTİ Merkez Komitesi, "Birlik Kongresi" sonrası yayınladığı bir bildiride ilkönce sonuçları nı değerlendirdi:

"Üzun süren görüşme ve diyaloglar sonucu, partilerimiz, Suriye Kürt Demokrat Birliği Partisi, Suriye Kürt Milli Birlik Partisi ve Suriye Kürdistan Kürt Demokrat Partisi ortak kongreye gidecek, Suriye Kürt Demokrat Birlik Partisi (YEKİTİ) adı altında birleşecek bir parti oluşturup, üye sempatisini ve Suriye'nin Kürt halkının isteklerini yerine getirmiş olacak."

"Kongremiz yaşadığı şartlar ışığında başlayarak devam etti."

"Suriye'deki Kürt hareketinin birliğini sağlamak için büyük çaba sarf edilmesi,"

"Suriye'deki köptü sistemi geçip, demokrasinin eksikliği izletilmesi,"

"Suriye'deki Kürtlerin ulusal ve demokratik haklarının elde edilmesi için mücadelenin geliştirilip, boyutlandırılması,"

"Kürdistan'ın diğer parçalarındaki Kürt ulusal kurtuluş hareketlerinin her alanda desteklenmesi,"

"Kongremiz, Suriye'deki Kürt hareketlerinin arasında çekişmelerin ortadan kaldırılması, Kürt partisi ve örgütleri arasında siyasi birlik ve cepheleşim olgusuna, için büyük çaba sarf ederek, tüm gücümüzün ortak düğmana karşı kullanılması gerektiğini,"

"Suriye'deki Kürtlerin içinde bulunduğu zor koşulları, Suriye hükümetinin gövnen politikalarının sonucu olduğunu, her

fırsatta demokrasi ve özgürlükten söz eden Suriye yönetiminin gerçekçi davranarak, Kürt sorununa adil ve kalıcı çözümler bulması gerektiğini, böyle yapmadığı sürece Suriye'de demokrasi ve özgürlükten söz edemeyeceğini,"

"Kongremiz, Suriye'de Kürt sorununu çözmek, ülkeye gerçek bir demokrasi getirmek için Suriye'deki devrimci, demokrat ve sosyalist Arap güçleri dayanışmasının gerektiğini,"

"Suriye cezaevlerindeki Kürt ve Arap siyasi tutukluların serbest bırakılması gerektiğini ve onlarla dayanışma halinde olduğunu, 25 yıldır Suriye'de devam eden sıkıyönetim uygulamasının kaldırılması gerektiğini, bu halin, emekçi Arap ve Kürt halklarına yaşamı kelmeye hale getirdiğini,"

"Kongremiz, Kürdistan'ındaki federal Kürt devletini de değerlendirdi, federal Kürt devletini desteklediğini, Kürt federal hükümetinin yaptıklarını takdirle karşıladığını,"

"Ankara, Tahran, Bağdat hükümetlerini, Kürtleri karşı uygulamaları elde politikalarını protesto ederek, Kürt halkının kendi kaderini tayin hakkının tanınması gerektiğini,"

"Kongremiz, Kürdistan'ın genelinde, Kürt ulusal kurtuluş hareketleri arasında dayanışmanın olması, çekişmeler yaratılarak kardeş kanının aktırılması gerektiğini, her Kürt hareketi içinde bulunduğu pazardan sorumlu olmalı, diğer parçadaki ulusal hareketle mücadele etmemeli,"

"Sonuç olarak kongremiz, Kürdistan'ın diğer parçalarındaki, Ortadoğu ve dünya'daki tüm devrimci-demokrat ve sosyalist güçlerle dayanışma içinde olduğunu belirtir ve karara bağlar." ⑤

Rusya: Açlık, yoksulluk, işsizlik, enflasyon ve...

Kapitalizmin yeni hediyesi: Salgın hastalıklar

Kapitalizme geri dönüş ve parçalanmaya beraber eski Sovyetler Birliği ülkesi kapitalizmin pislikleriyle tekrar tanışmaya başladı. Şimdiki adıyla Bağımsız Devletler Topluluğu'nu oluşturan ülkeler safalet, fuhuş, sosyal suçlardaki patlama vb. gibi sorunları yanı sıra, on yıllardır artık sorun olmaktan çıkmış salgın hastalıkları karşı karşıya kalmış durumdadır.

Rusya hükümetinin yaptığı resmi açıklamalara göre, 1993 yılında Ağustos ayına kadar 4000 diğer olayı ve diğerden kaynaklı 100 ölüm olayı tespit edilmiştir. Tuberküloz vakaları ise bir önceki yıla göre yüzde 26 oranında artmış durumdadır. Bu ki hastalığın yanı sıra ateşi tıfıs ve hayvan hastalığı olan garibondan kaynaklanan hastalıklar da barıştından olaylar arasındadır. Moskova ve St. Petersburg diğer şehirlerinin en çok etkilenen bölgeler olmakla beraber, ülkenin diğer bölgeleri de bu hastalığın tehdidi altındadır.

Rusya hükümeti 23 Ağustos günü sınırları içindeki 150 milyon insanı tehlike altında tutan difteri salgını durdurmak

için kitlesel bir aşılamaya kampanyası başlattığını ilan etti. Moskova'da yapılan resmi açıklamaya göre, öncelikle çocuklar aşılanacak, yetişkinler ise gelecek yıllarda kadar beklemek zorunda, tüm nüfusun aşılanması ise 2 yıl kadar bir zaman alacak. Bugüne kadar ciddi bir aşılamaya yapılmış değildi.

Dünyada tamamen kontrol altına alınmış difteri, tıfıs gibi hastalıkların salgın düzeyinde ortaya çıkması bile tek başına kapitalizmin Rusya'yı nereden nereye getirdiğini göstermeye yetiyor.

Bugün kapitalizmin yarattığı çekişmelerle uğraşarak zorunda kalan Rusya'da, sosyalizmin kazanımları karşı-devrimci Yeltsin hükümeti tarafından birer birer yok edilmektedir. Rusya'da salgın hastalıkların on yıllar sonra tekrar boy göstermesinin nedeni kapitalizme geri dönüşle birlikte halkın yaşadığı safalet koşulları, sağlık hizmetlerinin ayrılan bütçenin yetersizliği ve insan hayatına değer verilmeyişidir. Sosyalizme birlikte yarattıkları sağlıklı nesil, şimdi kapitalizmin yarattığı pisliklerle karşı karşıya kalmış durumdadır. ⑤

Devrimci hareket mevcut süreçte politik anlamda müdahale edebilecek için silahlı savaşçı gelişim, kitle mücadelesini yaygınlaştırmak ve emekçilerle var olan hoşnutsuzluğu etkili bir halk muhalefetine dönüştürmek göreviyle karşı karşıya.

Bu görevin omuzlanabilmesi politik ve örgütsel açıdan her düzeyde idare edilebilir, var olan pratik eleştiri süzgecinin geçirip yeniden şekillendirilme ve özcesi hayatın her alanında varlığını ve çalışmalarına yeni bir dinamizm kazandırabilmesi gerekir kılıyor.

Bugün bu dinamizme en fazla ihtiyaç duyan kurumların başında ise demokratik kitle örgütleri geliyor.

Devrim mücadelesi çok yönlü bir faaliyet zincirini içermektedir. Bu ise iki ana halleden kendisini gösterir: Legal ve illegal çalışma alanları ve biçimleri. İşte DKÖ'ler legal plandaki mücadeleyi sür-

leri gereken işlev daha da önem kazanıyor. Ne var ki, bugün ölü pratigine bane herhangisi bir demoklesin sendikalar, kooperatifleiden insan hakları kurullarına kadar DKÖ'lerin böyle bir işlevi yüklenemediği görür.

DKÖ'ler üzerindeki saldırılar, "yasal"lığın getirdiği sınırlarlık, halkın sorunların düzen içinde çözümlü olduğu, kitlelerin duyarsızlığı; bütün bunlar bu işlevin yerine getirilememesi nedenleri olabilir.

Gerekçe, DKÖ'lerin geneli açısından "DKÖ'ler kim için ve ne için var?" sorusuna verilen yanıtın ve buna paralel olarak da hayata geçirenlerin yetersizliğine anlamalıdır. Devrimci hareket açısından ise bir perspektif eksikliği söz etmekte mümkün değildir. Bu perspektifin uygulanabilirliği alanlarda insan olumlu sonuçları bir anlamda bulun kanıtlanmıştır. Ancak pratikteki şekillendirmede önemli eksikliklerin olduğu da açıktır. Bunun kanıtı ise

etkin bir parçası olunabildiği takdirde hak edilebilecek bir sıfattır.

Bunun da ötesinde, bizim gibi ülkelerde demokratik mücadele devrimci bir çalışması içermek zorundadır. Çelişkilerin keskinleştiği, çatışmaların aşıldan savaş biçimine dönüştüğü bir ülkede, bu alanın devrimci bir çalışması içermesi gerektiğini kabul etmeyeerler, birkakim demokrasi mücadelesi, yer yer okayışının vizirni, pıyonu olabilmektedir. Demokrasi için mücadele, devrim için mücadeledir. Tersini, sınıf mücadelesi geçirdiği görmekteyiz. Ayrıca, demokratik çalışma "demokratik" bir çalışma da değildir. Ekonomik taleplerin dışında kımıyaman, düzene karşı çıkışını "mümkün olduğunda" düzenin muhalefet partileriyle aynı hizada tutmaya çalışsan, DKÖ'lerin işlevlerini yalnızca "hak mücadelesiyi" sınırlayan bir anlayış herhang bir kitle örgütünde çalışması yığınların siyasallaştırılması, devrim kanalizasyonu edilebilmesi gibi bir sonucu

nun dışında hiçbir şeyi olmayan, hitap ettiği kitle açısından bile bir şey ifade etmeyen, baskı, terör, sömür karşısında hiçbir varlık gösteremeyen onlarca "DKÖ" var ülkemizde. Çoğu bunu bile göğüsleyebilecek, kotarabilecek durumda olmayan sol, yasadışıdır süreçte DKÖ'lerde de aydınların çemayesinde siyaset yapmayı, devlete kabul edilebilir olmayı yönelik "taktikler" saptaımı, demokratik kitle örgütlerinde devrimci çalışmanın yerine geçmiştir.

Katliamlar oluyor, infazlar oluyor, solun sesi kıymıyor deniyor diyoruz. Elbette kıymıyacaktır. İlgaletilde, silahlı cephe de kayda değer bir varlığı olmayan solun sesini duyurabilecek kitle örgütleri de yok demek kadardır. Olanlar ise bu sesi kıramabilecek durumda değildir. Çünkü reformizmin anlayış, hiçbir kitle örgütünü bu noktaya getirmiyor. Tersine, yapıtlı kitleleri "mailet derneğe görmek ve siyaseti açıdan edilgenleştirmek."

Demokratik kitle örgütleri

dürme aracılarındandır. Ancak legal çalışmanın tamamı değildir, olmaz da.

Ülkemizde onlarca kitle örgütü varlığını sürdürmektedir. Ancak devrim mücadelesinin her parçası onları anlamlandırmak, birçok eksik, yanlış bakış açılarında da saklıdır. Onun için, DKÖ'lerin var olan eksikliklerinin giderilmesi, doğru, istikrarlı bir çizgide oturtulması, devrimci hareketin bugün önünde koyduğu hedeflere ulaşılması; "partye, cepheye, orduya" diye tanımladığımız sürecin cephe boyutunda somut admılar atılabilmesi açısından önem çıkan bir gerekliliktir. Hangi alanda olursak olalım, yürüttüğümüz mücadele bu süreçte, bu hedeflere ne kadar hizmet ediyor sorusunu kendimize sormalı ve çalışmalarımıza bu sorunun ışığında derinlendirmeliyiz. DKÖ'ler açısından da sorulması gereken bir sorudur bu.

DKÖ'LER KİMİN İÇİN VE NE İÇİN VAR?

Ülkemiz gündeminde küçük bir kesit bu sorunun yanıtını da verecektir. 13 Ağustos'ta PERPA'da katledilen Selma Çitlak katliamıydı kadefde kasıyer olarak çalışıyordu; bir işçiydi... Ferhat Tepe... Temmuz'da kaçırıldı ve katledildi; mesleği gazetecilik... Uğur Yaşar Kılıç ve Şengül Yıldırım, 30 Nisan'da evlerinde soruştur, gerekçe işi edili. Yüksek okull öğrencisidiler. Hasan Kayı ve Metin Can, Elazığ'da kontroldenli tarafından katledildi; bir avukat, bir doktordu...

Herkas, halkın her kesimi idkilerin saldırı hedeflerinin içinde. Tek tek devrimci ler, demokratlar, yurterverler, siyasal örgütlenmeler, "muhalefet" eden tüm kurumlar, devletin "sındırme" operasyonları içinde. DKÖ'ler de yoğun saldırıların önüklü hedeflerindendir. Basılıyolar, kapatılıyor, üyeleri gözaltına alınıyor, öldürülüyorlar.

Yaşanan kavganın değıştikmek, itidatın saldırılarını durdurmak, zulüm hesabını sormak da yine her kesimin örgütlenmesi gerektiği doğrudur. Bu örgütlenmelerin gerekli kılıyor.

İşte DKÖ'lerin toplumun pek çok kesimlerinin kendilerini ifade edebilecekleri, seslerini duyurabilecekleri ve hemen aynı başlarında bulacakları kurumlar olarak bugün daha fazla önem çıkıyor. Yökenme-

mevcut DKÖ'lerin bugünkü kitlesel düzeyleri, yığınları siyasallaştırmakta oynadıkları, daha doğrusu yeterince oynayamadıkları rolüdür.

Esas olarak legal alanlardaki etkinliklerimizin önünde demokratik kitle örgütlerinde çalışıp çalışmama bizim niyetimizde bağlı bir olay değildir, sınıf mücadelesinin bir gereğidir. Çünkü yığınların sınıf mücadelesinin gerekçeleriyle bu zeminde karşı karşıya kaldıkları gibi, örgütüllüğün, dayanışmanın, demokrasi ve hak arama bilincinin gerektirdiği kavrar. Kısacası, sınıf mücadelesinin bir okulu, aynı zamanda emekçi sınıfların örgütü bir mevzidir. Bunlar gözden kaçırıldığında ebbetlik pratigimiz bu hedeflere hizmet etmekte, gerek işlevine uygun bir kitle örgütü çalışması yürütmekte uzlaşmazlık olacaktır.

SAPMALAR VE DEVRİMCI ANALIYŞ

DKÖ'lerde "Sağcılık"; "Kitleleri Örgütleyerek" Teslim Etmenin, "Yumuşatma"nın Pratiği

Sağcılığın demokratik kitle örgütlerini de pratiği, bütün bunların "gözden kaçırılması" değil, yok sayılması üzerinde gelişmektedir.

Bugün oportünizmin, reformizmin bir kaç yönünde kitle örgütlerinde sağdağı "kitesellik", DKÖ'lerin devrimci anlamda nasıl şekillendirilmesi gerektiği sorusuna yanı oluşturmaz.

DKÖ'lerin yığınların siyasallaştırılmasında önemli bir rolü vardır ve işlevlerini düzen bşiride eder. Ancak sözünü ettiğimiz "kitesellik"leer bağtığımızda "siyasallaşma" bir yana, siyaset ve örgüt bilisinin egemen hale getirildiğini görürüz. Reformizmin politikaları sonucunda mücadele bütününn yaratıştı siyasalald düzeyi bile törpülenmiştir. Sözde farkı vurgular olsa bile yapılarınn sonucu budur. Sorun her şeyden önce demokratik kitle örgütünün tanımlanmasında yatıyor. Kitle örgütlerini "demokratik" kılan şey nedir? Bu yalnızca kitle örgütünün iç işleviyle, üyeleriyle yönetimi arasında ki yakın demokratik olmalarıyla belirlenen bir safı değildir. Bu safat esas olarak demokratik mücadelesinin bir parçası, aktif,

Daha geniş ve daha uzun vadeli bir bakış açısı, kitlelerle daha sıkı bağ, daha çok çaba... Bugün DKÖ'lerde bunları yapabildiğimizde hızlı bir dönüşümün sağlanmasını zor olmayacaktır. Ancak bunları yapabildiğimizde DKÖ'lerde harcadığımız enerji, kitle mücadelesinin gereklerine ve devrimci hareketin hedeflerine hizmet eden sonuçlar yaratabilecektir.

doğallıkla yaratılmaktadır.

Sözü edilen "kitesellik" bugün ülkemizde süregelen katliamlara, infaz politikasına karşı nasıl bir tavır örgütlediğini, bu kiteselliğin ülkemizdeki devrimci mücadele ve örgütlenme ne kadar hizmet edebildiğini sordurmazda alacağımız yanıt bu kiteselliğin "örnek" alınmayacağından kilitirdir.

Solun tarihi DKÖ'ler konusunda da zikzaklarla doludur.

'80 öncesi tüm gücüyle buralara yığın, kendini salt buralarla ifade eden ve buraların dışında da "siyaset" yapıları maderacılaşıp suçlayan sol, cunta sonrasında bulun faturasını ayrı bir şekilde öderken, toplumsal muhalefetin ve devrimci mücadelesinin yeniden gelişmeye başladığı süreçte de farkı açılmaya karşı karşıya kaldı.

Bir kısır '90 yeniliğinin nedenlerini sadece legal alanda olmasına bağlayarak demokratik platformdan uzak kaldı. Bir diğer kısmının uzaklığı ise yalnızca ve yalnızca bu alanın istisnâi hedefleri, özverisi, özdeğeri, hazırlanmasından dolayı idi. Çünkü "derneklilik" de kolay değildir artık.

Bir süre sonra ise devrimci hareketin politikalarıyla, ödediği bedellerle, açtığı kanallarla legalitede sağlanan gelişme yeniden solun ihtiyahı kabarttı.

Ne var ki "istih" in yetmediği bir süreci yitiriyoruz. Aldın ve resmi bayırsu-

DKÖ'lerde "Solculuk"; "Kitlelerin"

Değil, "Bizimkilerin" Örgütüllüğü

Devrimci hareketi kitlelerin yalıtılmak ve bunun bir parçası olarak da DKÖ'lerin kitlelerle buluşmasının önüne bariyerler örme, devletin farkı biçimlerde de olsa hemen her dönem uyguladığı saldırıları asıl amaçlarındandır. Devlet DKÖ'leri, "terör yuvası" olarak işlevi olarak lanse edip, üyelerini tehdit ederek, kaçırarak, tutuklatarak, katlederek bu amacına ulaşmaya çalışıyor.

Reformizmin, oportünizmin baskı ve saldırılar karşısında zaten "sen, ben, bizim oğlan"ın demeye kalkış kıluruluş, DKÖ'lerin kapısına kendilerini kilid vurdugu, en iyi durumda bile oligarşinin siyasal ve iktisat sınırlarına çekilecek ulaşmayı seçtiği bir ortamda devrimci bedellerini ödeyerek, gözetilerek, tutuklanmalarına pahasına içinde yer aldıkları demokratik kitle örgütlerini ulaşmaya çalışıyorlar. Sınırsız bir özveri gösteriyorlar bunun için. DKÖ'lerin büyük bir bölümünü geri çekildiği, yalnızca basan açılmaları ve birkaç yasal etkinlikte bulunmayı seçtiği noktada, devrimci bir ruhla varlığını sürdürmekte ısrarlı olan demokratik kitle örgütleri ulaşmazlığını, kararlılığını, demokratik mevzileri savunmalarını öznediğini veriyor, bu alanda da geleneklerin yaratıcısı oluyorlar.

Ne var ki soruna sürecin, devrimci-

"Öğrenmek gerek yoldaşlar. Her zaman, her adımda, mücadele sürecinde, her yerde ve dışarıda hep öğrenmek. Öğrenmek ve savaşmak, savaşmak ve öğrenmek..." (G. Dimitrov)

Zor bir dönemden geçiyoruz. Fazlîm saldırıları sonucu birçok kadromuz, önder yoldaşlarımız, taraftar ve sempatisanlarımız kaybetmiş bir yana, darbenin nedeni olduğu her türlü olumsuzluk sonucu ortaya çıkan sorunlar, tutuk düşen yoldaşlarımız, kısaca kan kayırmız, kadrolaşmayı daha ürketen hale getirme gö-

İdeolojiyle silahlanmak yenilenmenin bir gereğidir. Atılımın bir gereğidir. Öğrenme, savaşma, savaşma ve öğrenme becerisi bize özgü... bu bunu biliyoruz. Silkelenmeliyiz.

Adam var, adam yok döngüsünden kurtulmak, giderek olgunlaşan ve yeni görevlere aday insanları çekip çıkarabilmeliyiz. İdeolojik zenginliğimizi de ateş hattına sürelim.

İdeolojik zenginliğimizi de ateş hattına sürelim

revini, her zaman olduğundan daha yakıcı bir şekilde koyuyor önümüze.

Kabuk değirtiyoruz. Darbe ile birlikte safımızda bugüne değin bannabilirlik, kafasızlık, kalırdacıya göre değin sessizce, emsice, çirkin bir biçimde ırsat kollama "te düşman" san'atıysayınurunu yaptı ve bugün korterilla'yı uyum içinde "te düşman" pozisyonuna geçirmiş durumdayız. Devrimci hareketi kutsalına almaya çalışıyoruz. Bu kuşatmayı yaradıcık. Ancak bunu bir an önce yapamıyız, içinde bulunduğumuz sürecin çok boyutlu görevlerini, birini diğerine terah etmeden hızla yerine getirebilmemiz mümkün. Bir yandan değirne olan ya da darbeler sonucu değirne yapılarını kuracak ve sağlamlaştıracak, bir yandan hemen her alanda eskiklini hissettirmiş, yönetici insan sorununu aşacak, diğer yandan darbeciliği hükümlerine kadar yok edecek bir çalıma içinde olacağız. Tüm bunları başarabilmemizin, etrafımızdaki kuşatmayı yarabilmemizin yolu hemen her alan, birim ve bölgede sempatisanların taraftarına ve yönetici insanlarına kadar herkesi kapsayan yoğun bir eğitim ve bilincilleme faaliyetleri canli, sürekli bir hale gelmelidir.

Yaratılmış gelenekler ve oluşturdığımız değirleler bugün aşayan bir organizma niteliğine bürünmüş, deney ve birikim sahibi, Türkiye halkına unutulmuş bir hareket. Bu umudu daha da büyötmek, hayatın canli pratiği içinde savşan insanlarımızın yüreğini ve bilinci beslemek, görüş açıldık, çalıma gövne, yönelim gövne ve devamını zaferine olan incisi pekiştirmek, bugün eğitim ve bilincilleme faaliyetine ağırlık vermeyi zorunlu kıyor, insanlarımızı ekmekle, havaya, suya nasli yaşama bir ihtiyaç duyuyoruz, ideoloji ile silahlanmak da aynı oranda bir ihtiyaç olarak gündemimizde duruyor.

İdeolojik Yetkinliğin Sahip Olmak

Düşmanı, politikalarını, taktiklerini, aralarındaki çelişkileri iyi bilen; dünyayı, ülkeyi, sosyal, siyasal ve ekonomik olarak tahli edip, politikalar üretme; örgütsel sorunlardan, geleceği kurtarmaya aday insanları yetiştirmesine kadar kafa patlatan, öğreten ve öğrenen; her yönlü yetkin insanlar ordusu haline gelmenin yolu, ideolojik eğitimin, ideolojik yetkinliğin ve ideolojik sağlamliğin geç-

şi her adımı sonuclarını da gösterir. Böyle insanlar olmak da ideolojik yetkinlik ve sağlamliğin kanıdır.

Bu gereğini yanında darbecilik pratiğinin yaratmış olduğu kırılmayı temizelemek, her düştüğümüz hedeflere (Parti vb.) bir an önce ulaşmak ve önümüzdeki saldırı kucaklamak için ideolojik donanım, bızlar arasında önemli bir avantaj olacaktı. Bu avantajı yaratmak zorundayız...

Tıpkı pratik görevlerdeki çok yönlülük gibi, eğitim ve bilincilleme faaliyetlerinde çok yönlü bir çalıma yürölmeliyiz. Bu çalımanın ağırlıklı ve belki de en önemli yönü, darbenin yaratmış olduğu her türlü ideolojik kırılmadan, güvensizlik ortamından ayrılmaktır. Bu konuda yapacağımız eğitim ve bilincilleme faaliyetlerinde eskiklerimiz, iyi ve kötü deney ve birikimimizi paylaşmalı, dersler çikalmalı, safımızda bir birlik yaratmak baki-yıya hareket etmeliyiz. Sürekli sadakat ve bağlılık, devrimci kişilik gibi inançlı yoluna devam etme kararlılığı böyle bir yaklaşıma verilir.

Bir hareketin en iyi eğitim aracı, yaşadığı örnekler ve derslerdir. Olaraca örnek, iyi ve kötü yanlarıyla, bilinci hareket edilişinde tam bir eğitim aracı haline dönüştürülebilir. Bu, kahramanlıklarımızın yanında korkaklıklarımız, iyi ve değeri geleneklerimiz yanında, eksiik, hata ve zaifliklerimizi içeri. Yaşanan olan deney, eğitim amaçlı ele alınıp, gerekli dersler çıkarıldık noktada, önümüzdeki görevlerimizin aydınlandıkı, neyi yapmamız gerektiğini açığa çıkıtkın rahatlıkla görölebileceğiz demektir.

Ancak, yağanlardan gerekli derslerin çıkarılarak bir eğitim aracı haline dönüştürülebilmeli çın, bu örneklerden yararlanıp olan insanlarımızı kavratmak zorunluluğunun önemli birimliyiz. Bu-run için yol göstermek, anlatmak ve tar-tarlıyız.

Devrimci hareketle de 'maalesef korkaklık, dayanaksızlık ve hatta önkilik' örnekleri var. Olacaktır da. Önemli olan savşamızı, ateş hattında bir hareket olarak yaratmışımız güzelliklerdir. Bu güzellikler, çürümüşlüğü, zayıflık, yökseksizlik, dardaifallık, incansızlığı görümlerile karşıtlanmamalıdır. Söküp çikarmayız ortağla ve insanlarımızın eğitiminde en uygun biçimde kullanmayı başarabilmeliyiz. Özellikle atılım sürecinde yaratmışımız örnekler bize ışık tutmalı, bunlardan hareketle bilinc oluşturmaları, yaratılacak yeni değeri ve geleneklerin zenginleştirilmelidir.

Solum, olgunlaşma ve darbelerinin katılması atılım ideolojik-politik silahlanma aynı bir önem taşıyor. Hemen her

gelişim karşısında canli bir siyasi tartışma platformu yaratabilmeliyiz. Bu karşılaşılan sorunlara kolektif çözüm üretmeyi de beraberinde getirir. İdeolojik ve politik sorunlara karşı iyi oluşturmaları, hemen her kademedem okuma, öğrenme, tartışma ve üretme konusunda insanlarımızı duyarlılık almalı, böyleli ortamları yaratma ırsarı olmalıyız. Bu konudaki ırsarımız, uygun tartışma ortamlarında birliktir bu tartışmanın doğru yöntemlerle sürdürülmesine de bağlı olarak başarılı bir sonuç verecektir. Tartışma, okuma, öğrenme süreci, insanlarımızın kafasında, teorik, politikayı ve bunların pratiğe geçirilme de netleştirilecektir. Çalıma yapılan alanlarda insanlarımızın yaratıcı bir faaliyet içinde olmaları, alan tahliinden kitle hareketinin anlamını kavrayma, kadrolaşmadan politik taktikler üretmeye kadar hemen her konuda bir yetkililiğe ulaşabilmeleri, sözünü ettirmiş eğitim konusundaki ırsarı yaklaşıma sağlamlaştıracak. İdeoloji ile silahlanmış insanlarımızı bilinci ve inançlı örgütlerimizi ve makta çekmeyeceklerdir. Kitle faaliyetinin içinde, yaşamın her alanında gerçek ve somut önderler böylelikle adım adım şekillenecektir. Dayanaksızlık, korkaklık, yürekazılar, çürümüşlük, gösterişçiler ve görevleri yavaş yavaş da olsa safımızdan elini atarak çekilen, yetişen genç ve yeni kuşak geleceği kucaklamaya böyle aday olacaktır.

İdeolojik-politik gelişimlere ırsarı, politik insan yaratma çabamız aynı zamanda kolektif yaratıcılığı, katilicilimin, örgüt çik demokrasinin sağlığı ileminsin de bir gereğidir. Örgüt çik demokrasisi ve eleştirileştirilmenin sağlığı ileminsin de aynı gereklikleri eğitim sürecinin odağına oturtmak durumundadır. İnsanlarımızı yılmadan yetiştirmek; üzerinde düşünölümüş, programı bir çalıma ile mümkündür. Böyleli bir yoğunluk içinde doğru yöntemlerle sürdürülen tartışma-eğitim süreci, insanlarımızın kafalarındaki en orta-ya dokulmasını yolunu yaradır. Bu durum eksiik ve zaaflları yanında, sıcak paylaşımımıza sağlayacak, ona göre çözüm yolları üretilebilecek, kısaca yoldağca denetim sağlanacak, kadrolaşmada hızla ilerlenecektir.

Bu süreç hata, zaaf ve eksiiklerin aynı zamanda bilince çıkarıldık bir süreçtir de. Kendini açığa sunabilecek, tartışılabilecek ortamlarda insanlarımızı yeniyi keşfetmeye ve üretmeye başlar. Pratik ve ideolojik zenginlik, örgüteli çalıma özgünlüğü yakalayabilmek ve yaratıcılık, ancak yaratılacak böyleli süreçlerin üzerine oturabilir. Doğal bir sonuç olarak tartışma-öğrenme-eğitim süreci ideolojik yetkinleşmeyi beraberinde getirecek ve

bugün yakıcı bir şekilde ihtiyaçımız olan hareket sorunlarına-öğretici sorunlara kafa yoran insan problemleri de ortadan kaldırılacaktır. Böyleli bir hava içerisinde insanlarımız hareket problemlerine vakit olacaktırların, artık hareketi kendi dışlarında görmeyecek, insanlarımızın hareketi kaynağalarının önünde bir engel kalmayacaktır.

Tüm bunlardan hareketle safımızdaki herhang bir insanın ancak, siyasetin, pratik yaşamın ve hareketin bütün sorunlarının tartışılabilirlik ortamlarında geleceğini, eğiteceğini ve sağlamlaştırac-

ğını rahatlıkla söyleyebiliriz. Aynı zamanda hareketimizin temel sorunlarından, hareketi baltalamak, önderliğinden ayrılmak oymak ve hareket safımızı sararak için yaralanacak isteyenlere karşı mücadele süreci de insanlarımızı sağlamlaştıracı ve eğitir. Bunun somut pratiği darbeciliği atı etme sürecimizde yakından yaşadığımız için, pek çoğumuz bu sürecin safımızdan sıkıştırmamız ve birliğimiz, geleceğimizi, zaferimizi için mücadele içinde insanlarımızın eğitildiğini, olgunlaştığını ve sağlamlaştığını da tanık ol-

Partye giden yol, ideolojik bütünlüğün yerleşmesinden, ideolojik sağlamliğin oluşmasından geçiyor. "Örgüt insan" olma, buna uygun tavır ve davranışlar içinde bulunmakla geçitine göre, ideolojik bütünlük ve sağlamli, aynı şeyleri söyleyen insanlar olmanın ötesinde bir yaşam biçimidir. Kolektif yaşamı değeri, hiçbir denetim taşı olmayan bireysel yaşamı terah eden, hareket sorunlarını ve görevlerini kendi gündaymış gibi hissedan insanlarımız oluşturmaları bir yapılandırma ideolojik birim ve sağlamliğin sıkı etekmek malzemesi olmasına göre, ideolojik yetkinlik, partiye ulaşmakla atbası gidecektir, ılı olmadan değirini istemek mümkün değildir.

Şimdi sorumuz, hedefimiz, zorluklardan korkmamız, kaçınmamız, aksine zorlukları, aksilikleri ortadan kaldırarak, yenmek için cüretle karşı çıkan insanları yaratmak için ideolojik eğitim gerekli önemli verimdir. Safımızda yetileri sağla, gerçekten çekilmiş kadrolar zaferimizde de garantisi olacaktır. Her şeyden önce, safımızdaki en ırsadan sempatisanlarımızı da safımıza, yöne-sip insanlarımızı kadar herkesi demokrasici hareketin bir hazinesi olarak değirinde etmek insanlarımızı tanımalı, kişisel özelliklerini, olumulluklarını, olumsuzluklarını, erdemlerini, yeteneklerini bu eğitime geçirip, ortaya çıkarılmalıyız. Eski-yeni ayrımadan aynı süreçlere herkesi sokmalı, canli eğitim ve bilincilleme faaliyetine zaman geçirmesine yönelmeliyiz. Yaratıcı, üretici, gelişimci, tartışma-okuma-öğretme ortamında tüm insanlarımızı "yenilik" duygusuna ağırlaymalı. Yeniden atılım sürecinin heyecanını, coğuşunu, ruhunu ağırlayalım onlara.

İdeolojiyle silahlanmış yenilenmenin bir gereğidir. Atılımın bir gereğidir. Öğrenme, savaşma, savaşma ve öğrenme becerisi bize özgü... bu bunu biliyoruz. Silkelenmeliyiz. Adam var, adam yok döngüsünden kurtulmak, giderek olgunlaşan ve yeni görevlere aday insanları çekip çıkarabilmeliyiz. İdeolojik zenginliğimizi de ateş hattına sürelim. 0

"Fiziki acılar geçicidir, ama omuzlarımız, hareketimiz ve yoldaşlarımızı yönelik olarak geçmez..."

"Elerindeydim, ama asla teslim olmaya, yoldaşıma..."

Adı Günülhan Yılmaz. 17 Temmuz günü Ankara'da gözaltına alındı. Yoğun işkencilere rağmen devrimci değerlere ve inancına leke sürdürmedi. İşkenciler tüm "çabalarına" rağmen onun teslim alamadılar. 57. sayınında, işkencilerin darbeci literatürüyle nasıl işkence yaptıklarını yazmıştı. Yoldaşları sadece bunları değil, işkencide yaşadıkları yeni direniş biçimlerini de ortaya çıkarıyorlardı.

Devrimci örnek olmak zorundaydı. Onun için gözaltına alınırken attığı "Yaşasın Devrimci Sol" sloganının, beni duyan insanların çok şeyler anlattığına inanıyorum.

İşkenciler de bunun için, sloganlarını ve direnişin kudrumu çok şeyler karşıladılar. Oysa daha baştan sloganların işkencilere "Beni teslim almayana caksın" diyorlardı. İşkenciler de bunu anladılar ki, her zaman bağışdukları gibi "DAL" psikolojisi yaratmaya çalışıyorlar. Direnişin yeri, zamanı olur mu? DAL veya başka bir yer ne fark eder? Şehitlerimizin bile emanet ettiği geleneklerimizi ve hareketimizi atış çemberinde koruma sırası bu kez bendeydi... Onun için DAL, Gayrettepe veya bir başka yer... Hiç farkı yoktu bunları.

Bir insanı işkencide teslim almaya veya yenilgiye gölüneş için, acılar olmadığına inancsızlık, tereddüt ve ölüm korkusunun teslimiyeti yaratmıştı. Bundan işkenciler de biliyor ve "arku" üzerinde egemen kılacak oluyordular. İki yaptıkları kendine ve hareketine güvenini sarmaya çalışıyorlardı. Her taraftan gelen tekme-tokat ve küfürleri beni daha baştan korkutmuş ve şaşkınlığa sokmuşlardı.

İşkenciler başlangıçta "Artık elimizden, bu iş bitti, sana şunu yapacağız, sana bunu yapacağız" benzeri tehditleri ve küfürleriyle moral olarak çökertmeye, beni çaresizlik psikolojisi sokmaya çalışıyorlardı. Bilmedikleri bir şey vardı: Ben düğmanın elimi geçince ne değişir ki; onun düğmanın elimi olmadık değil, teslim olmuştum... Onlara da bunun söyledim. Elerindeydim, ama asla teslim olmadım.

Onların elimi öldürme göre, direniş görevim ciddiye almak, düğmana faydalı kullanılabilecek en küçük bir kapı bile bırakmamak için uğraşmak, uyanık olmak zorundaydım. Onları tehditlerini sürdürdükten, benim için kafamda her şey netti. Beni kendi işkencisi adınımla düğünüyordun. Evet, onların ne yapacağı değil, benim ne yapacağım önemliydi.

Emniyetle sürekli bir savaş yaşadım. Onları yoldaşlarımdan ayırmaya ça-

lıyordum, bense her fırsatı onlara teslimliyordum. Emniyetle insan sesinin, direnişini ifade eden sloganların, yoldaşça bir "nasilsin?" in ne anlamı geldiğini, ne kadar güçlü olduğuna gözaltına alınan bilir. Benimle beraber alınan tüm insanların gözaltı deneyimi yoktu. Hatta bazıların siyasi derinliği bile yoktu. Raslele toplandırlardı. Çoğu emniyetle iki kez veya onuncu kez hiçbir hiçbir şey ifade etmiyor. İnsan mücadele konusunda netse, daha el alınında doğru devrimci tavır koyabiliyor.

Bizi birbirimizden ayırmaları, beni yoldaşlarımdan yalıtımları yalnızlık psikolojisi sokmak içindi. Ama ben asla yalnız kalmadım ki Emekten yana olan bütün insanlar beni izliyorlardı. Herkesin fazla bir izlenim gözlüyor bana bakıyorlardı. Son gözaltına alınışında Biran'la beraber alınıp, Ona verdiğim sözü asla akıldan çıkarmadım. Sürükü olan düşümden ve onun gözüyle sesliyle söylediği Drama Köprüsü türküsünü defalarca söyledim.

Emniyetle bir taraftan bunları düğünürken, diğer taraftan birlikte alındığımız yoldaşlarımızı merak ediyordum. Onların yanına olamamamın sıkıntısını yaşıyordum. Ancak banyoya, tualete, işkenceye girip gelirken sloganlarımızı sesleniyordum. Cevap da alıyordum hepçi. Ama da yetmiyordu. Ok olanakları iş işkencilerde yarattı. Güya moralini bozmak için getirdikleri yoldaşlarımızı birbirimize sahip çıkışımız, birlikte direnişimiz onların uyanıklarını tamamen bozacak.

Karşıma yoldaşımı getirdiler. İşkencide dolayı çok kötü durumdumdaydı. Başından aşağı başları sularımlı döktüklerini sandım. Bir yoldaşım, canından çok sevdiğim, acılı günlerimden, sevinçli günlerimden kadar omuz omuza, yüze yüze olduğumuz kavga arkadaşımız, öyle kan revan günü görürce kan benimle sığdı.

"Ne yaptınız yoldaşıma?" deyip, işkencinin suratına yumruğumu indirirdim. Bütün öfkemi, bütün kinimi ve yoldaşıma olan bütün sevgimi yumruğuma toplamıştım sanki... Sağdırlar ve donakaldılar. Sağdırları bile akıl edemediler. Sadece bu kadar mı? Hayır! O an dünyanın en güzel şeyi gerçekleşti, yoldaşım şimşek hızıyla yandıkaldı işkencinin suratına kafa atmasını mı? Bu görüntüyü bütün yoldaşlarımızın görmesini istediğim doğrusu.

Düşünsenize, beni yoldaşıma teslim alacaklarını, yoldaşım kendim topaflıyım, onlara saldırıyım... İşkencilerin acıktıkları görmüyor muydunuz?

Azcıtlıkları bu kadarla da kalmadı. Şaşkınlıkları geçer geçmez üzerine saldırdı-

lar. Ancak yoldaşımın benim üzerine kapınıp beni korumak istemesi işe, onların evinden vurmuştu. Orada bir kez daha gördüm, bir kez daha anımdı ki, bizler böyle insanlardan olduktan sonra, dünyanın en büyük acıları yaz gelir bize...

İşkenciler "şu konutu, bu çözüldü" derken, ben diğer arkadaşlar böyle bir şey varsa alacağım tavır çoktan belirlmiştim. Karşıma geçerken teslim olmuş birini getirdiklerinde, ondan alacağımızın habesini soracaktım. Yoldaşlarımdan bir kez daha öğrendim ki, olumsuz tavır gösteren birine yönelik baş bir müdahale, söylemekten bir söz bile insanı uçuruma yuvarlamaktan kurtarabilir.

"Ne yaptınız yoldaşıma?" deyip, işkencinin suratına yumruğumu indirirdim.

Bütün iğkemi, bütün kinimi ve yoldaşıma olan bütün sevgimi yumruğuma toplamıştım sanki... Sağdırlar ve donakaldılar.

Saldırmayı bile akıl edemediler. Sadece bu kadar mı? Hayır! O an dünyanın en güzel şeyi gerçekleşti, yoldaşım şimşek hızıyla yandıkaldı işkencinin suratına kafa atmasını mı? Bu görüntüyü bütün yoldaşlarımızın görmesini istediğim doğrusu.

Emniyet sürecinde ben de sesimi duyurabilişim tanıdık tanımadık herkese müdahale ettim. Uzun ama tutanagını imzalarım sesini duyduğum insandan, her tavır alan insanımda karar. Alınışın ikinci veya üçüncü günü, hücremde konuşan insanın sesini duymadım. İşkencilerce adını, soyadını söylüyor, üstüme tutanagını tutuyorlar. Hemen sesleniyim, tavır almamıştım söyledim, yapmamı gerekenleri anlatırdım. Bu bizim için ilgili olmayan bir insan idi.

İşkence sırasında işkencilerle aramızda her alanda bir irade savaşımı sürüyor. İşkenciler sürekli bizim irademize kendi iradesini karşılaşıyorlardı. Biz gözümüzü psikolojisi sokmaya uğraşıyorduk. Benim slogan atması engellemek için ağzımı bağlayıp "Hadi şimdi de slogan at bakalım," diyecek kadar ahmakları Fiziksel gücümün sonuna kadar dirensem de, sonuçta ellerimin ağzımı bağlanılabilecek açıktı. Ama ellerimin, ağzımın zorla bağlanılmasına hiçbir şey ifade etmiyordu. Beni çivileşiler bile türü kazanamamışlardı.

İşkenciler güya benim sarımsımlı sağdırlarım için soyaşılınmış olduklarını, hareketin de 1993'dan bu yana penelidim, yarım tükenecekmişli anılatıyorlardı. İçin korukları farktan ben 1990'da da gözaltındaydım. Bugün, 90'da ne kadar kitlesel ol-

duğumuzu, SDB'lerimizin ne kadar saygınlığını olduğuna anlatan işkencilerce, o zaman da herkesin biratırıp gittiğini, üç kişi kaldığını ve anlatıyorlardı. Onlara o gün de, bugün de bunun kendi hayalleri, umutları olduğunu söyleyebilir, "Köpeğin dışarı kabul alması göğün kemik yarırdı" dedim.

1990'da gözaltında direndiğim için bana "Hadi filanca dirence sorumlu adam, bilmeden nerenin tepesinde, ama sana ne oluyor? Sen zumanın sen delişim" diyorlardı. Bugün işe gunurumdan, kariyeristliğinden direniyordum! Ya da "hareket beni cezalandırıyor" diye kuyuyorlardı, ondan direniyordum... Devrimci iradeyi

titirletmekten bir gerekecek zaman bulunur! Bir taraftan hareketlen korktum için direndiğim anımdan, bir taraftan da adam yoluyla yüzünüze hareketlen çözümlerinde de aramızda barındırmak zorunda kaldığımız anılatıyorlardı. Bu nasıl işti ki her hareket çözümlere tavızkar davranacak hem de ben, tavızkarlığa rağmen korkudan direneciğim.

Kaldı ki onlara kendileri gibi üç-beş köpekten, sonu gelmiş bir düzenden korkmaktansa, elbette hareketinden korkacakmıştım söyledim. Örgütünü yetmez, örgütünü devletin yetmez, işkencilerin o dağında ama halka karşı suş işleyenleri hareketinden korkmaktan dinde olsalar bulup çıkartacakmış bildiğim için, kendilerine değil, hareketimi ciddiye alacağımı söyledim kendi korkularını yatırmaya çalışmaktan bana cevap veremediler. "Ben kimseden korkmam" dememi bekliyorlardı.

Şehitlerimiz küfretmeye kalkışan bir işkenciyi işe toklukla karşılay verdim. Şehitlerimizden her bir edipdenleri üzerinde saldırdığım iş saldırları kesmek zorunda kaldılar. Beni işkenciler götürdüklerinde, her aklı seansında "Bu daha bir şey değil, elimizden, sen bize lazım-sın" gibi sözlerle karşılaştım. Akadikden tam bir bekleyiş için girmişti sağdırları çalışıyorlardı. Kafası duyması acılarına üzerine yuğulanmış insanı teslim almak çok daha kolay tabii ki. "Kollarını yetmez" "Sakot kalacaklar, masayı işi verelim, imzalarını oradan nemazın" türü sözlerine "asla"dan başka bir yanıtım olmadı. Asla kendimi koruyup, halkıma ve hareketime zarar vermiyorum düğünüm. Olumsuz tavır alan insanların kendileri direnen insanlarınkinden daha mı dayanıklı-sı? Elbette Hayır! Sorun halkı için kendileri fedası etmeyi bilemek...

Düğman tecavüz tehditleri de "Namusuzluk iharet emniyeti, size teslim olmak, konuşmak alacağlar," diyorlardı. Bu tehditlere adanmış teslim anlamı namusunu korumam mı olacaktım? Asla böyle bir şey de düşünülmez. Düğman sağdırlar bu cephede de göğüslemeye hazır olduğuna yalnızca bu tahtından vazgeçti.

Beni fiziksel işkenceyle teslim almayacağına inanıyordum, bir noktadan sonra işkence izleniyi yok etmeye çalıştı. Buna da direnildi, sürgün atılmı, emniyetin zorla sürükleni merhametli de salıdım. Basınin karışmasından önce emniyet işi için fotoğraf çekmek zorunda, bu fotoğrafla da zafer işaretleyi çekim zorunda kaldılar.

O zafer işareti benim için bütün acıları unutturur bir mutluluğun simgesiydi. O

Devrimci Sol 25 Ağustos 1993 tarih ve 63 sayılı Haber Bülteni yayınladı. Bülten'de 13 Ağustos tarihinde Aydın'da işkencecilerle katledilen Baki Erdoğan'ın Devrimci Sol'un Ege Bölgesi siyasi sorumlusu olduğu açıklandı. Ayrıca 25 Ağustos'ta MIT görevlisi Recep Silo ve 27 Ağustos'ta polis memuru Cemal Şenel'in kendileri tarafından cezalandırıldığını açıklayan Devrimci Sol Bülteni'nde şu görgülere de yer verildi:

ÖRNEK BİR DEVRİMCİ, DİRENİŞÇİ: BAKİ ERDOĞAN

10 Ağustos gecesi veya 11 Ağustos günü örgütümüzün Ege Bölgesi siyasi sorumlusu Baki Erdoğan gözetlince alındı... Olgarışının siyasi işkencecileri tüm işkence maharetlerini göstermelerine rağmen onun aşından örgütümüzde ait bir sır alınamıyordu... Olgarışının işkencecileri her zamanki gibi hilekar ve sahtekarlardı. 10 veya 11 Ağustos günü gözetlince alınmasına rağmen 18 Ağustos günü gözetlince alındı diye gösterdi ve beş gün sonra "solunum ye-

hizla kavradı ve sürekli bir gelişme grafiği çizdi. O pratik faaliyetleri tüm yoğunluğuna rağmen teorik gelişmesini hiç ihmal etmedi. Bu özelliği onun sabır, mütevazılığı, kararlılığı ve insana değer veren özellikleriyle birleştiğinde ikna yeteneği yüksek, sevilen güven veren bir yönetici tipi çizildi.

Devrimci hareket onun bir parçasıydı... O devrimci hareketle birlikte yeni bir kişilik kazanmış ve Devrimci Solcu olmanın onuru ve hazzını bilen biriydi. Darbecilik pisliliğini duyduğunda tereddütsüz hareketli sahip-

Oligarşi, işkence ve katliamlara rağmen devrimcileri teslim alamıyor

tersizliğinden öldü" diye açıkladılar. Burjuvazinin iddianı duyusuna, ahlağı alamazdı. Bu hile ile işkence sürecini uzatma ve gözetlince resmi belgeye geçirmeyerek öldürme tehdidini kullanmak istiyordu. Ama Baki bu tehditlere teslim alınacak bir devrimci değildi... Halkını, ülkesini, örgütünü her koşulda savunmanın bir erdem ve görev olduğuna bilerek işkencecileri direndi, davasını son nefesine kadar savundu...

Baki, 1964 yılında Sivas'ta yoksul Kürt bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. Ailesi yoksulluk nedeniyle Muğla'ya göç etmek zorunda kaldı. Bu yoksulluğun nedeniyle Baki de daha çocuk yaşlarda yaşam kavgasının içine girip, çeşitli işlerde çalıştı... Ve yine bu süreçte devrimcilerle tanıştı... Ezilmişliği, yoksulluğu, haksızlıkların tüm hücrelerinde hissetti...

12 Eylül sonrası bir kısım yığınlar çevresi onun mücadeleye erken katılmasını engelledi... Ama sınıf kılıyile oldu Baki bu çevrenin baskılarına aşarak 1987'de ilk öğrenci hareketlerine katıldı. Aydın'da Turizm, Oteliçlik Meslek Yüksel Okulu Öğrenci Derneği'nin kurucuları arasında yer aldı.

1989'a gelindiğinde artık daha bilinci olup, devrimci mücadeleye kesin tercihi yapmış durumdaydı. Dev-Genç safılarına katıldı... Daha sonra TÖDEK kurucuları arasında yer aldı. Kışığı, yaşamı, her şeyi başkaydı artık... Geceleceği, hareketine umutla güvenle bakmaktaydı... 1991 sonlarına kadar TÖDEK bölge temsilciliği dahil çeşitli görevler üstlendi. Tüm görevler onun için kutsal... 1991 sonlarında Aydın ve Denizli çevresi işkencilerinden sorumlu olarak yer altında istihdam edildi. Sürekli öğrenmeye ve eleştirmeye açık, mütevazı kişiliğiyle hemen tüm görevlerini

lendi.

Bölgede çeşitli gelişmelerden, operasyonlardan sonra daha ileri sorumluluklar aldı. 1993 Haziran'ında Ege Bölgesi siyasi sorumlusu olarak atandı. Yapanın sürece aldığı görevini ağırlığını bilincinde olduğu ve süzerek zorlu geçeceği biliyordu. Ama p Devrimci Sol'u içselleştirmiş bir insandı. "Biz her zorluğu aşacak güç ve inancıyla" diyerek yeni görevine dört elle sarıldı... Gece-gündüz iller arasında yolculuk yaparak, ilişkileri düzenlemeye çalıştı... Yoksulluğu, olumsuzluklara alıştı... Bütün olumsuzlukların üstesinden gelmek ve görevleri başarmak gerekliyordu. Bir tek evin, yul parasının dahi olmadığı koğullarda sızlanmadı, olamaz demedi... Gün geldi evsizlikten dağlarda ve ormanlarda yatıştı... Böyle olmaz diyenlerin yanlışlıklarını gösterdi. O hep başsaracak, bunu da aşacağıyla hareket etti... Bu inanç kendisine büyük bir güven ve coşku kazandıranı attırdıkları insanların da olumlu etkilenmesini beraberinde getirdi...

Baki, militan yönetici insanın örneğindedir. Hemen en küçük sorunda, olumsuzlukla morali bozulan, yukanadan gözüm bekeyen bürokrat anlayışa düşmüdü... İyi ve kötü günlerde hep yoldaşlarıyla birlikte oldu... Yapılması gereken bilince vardı ki noktada her türlü riski göze alarak görevlerin takvili oldu... Bu vb. birçok olumlu özellikleriyle yoldaşlarına güven verdi. Bu güven nedeniyle bir kişi, gözetlince alındığı duyduğunda yoldaşları "Bizim Kazım'da güvenimiz sonsuz, onun düşmanları her alanda yeneceğinden eminiz..." diyerek güvenlerini belirttiler. Baki, bölgenin sehir ve köylerini çok iyi bildiğinden defalarca operasyonlardan kurtulmuştu... Buna rağmen özellikle gençlik

hareketi içerisinde iken defalarca gözetlince alınmış ve her seferinde düşmanca direnerek sür veremeyerek çıkmıştı. Bu kez de böyle olacağından kimsenin şüphesi yoktu.

Baki aldığı tüm sorumluluklara karşın memleketi olan Sivas'ta gerilla veya gerilla komutan olma arzusunun hiç vazgeçmedi. Sivas'a gitme ve gerilla olma düşüncü hep yaşıttı... Bu düşüncü nedeniyle de bölgede en çok kır gerillasının darbe yemesine uğradı... Ege'de kır gerillasının yeniden yaratılması için köy ilişkilerine çok önem verildi... O kır gerillasının ve kırların hareketimiz açısından önemi kavramıştı...

Bakılı katledilenler, yeni Bakılı'nın doğmasını engellemeyiz. Onlar Bakılı katlettiler, ama yene mediler. Katletmelerini yenilgilerinin kanıttırdı.

Ege'nin kentlerinde ve dağlarında tüm ülkede bayrağımızı dalgalandıracağız. Sen rahat uyu Baki yoldaş yoldaşlarımızın "Bayrağımız ülkenin her tarafında dalgalandıracak", mesaj direnizle anılam kazanıyor ve bayrağımız daha yükseklerde dalgalanıyor.

İŞKENCECİ, HALK DÜŞMANI RECEP SİLO VE CEMAL ŞENEL CEZALANDIRIK

Tüm devrimci ve yurtseverlere, halkımıza işkence yapanlar, katliamlar ve provokasyonlar düzenleyenler hiçbir zaman affettirmeyeceğiz. Bu gerçeği defalarca tekrarladık ve halk düşmanlarını uyardık, ama onlar olgışın uşaklığını yapmaya devam ettiler. Devrimciler ve halka karşı düşmanca tavır alanlar halkın adaletenin kurtulamaz. Toplumlar tarihinin tüm aşamalarında halk düşmanı ve hainler halkın adalete hasep vermişlerdir. Olgarışının yetkileri ve

onların paralı işkencecileri de halka ve devrimcilerle karşı ilişkileri suçları hesabını vermek zorundadırlar.

25 Ağustos 1993 günü saat 22.00 sıralarında İstanbul MIT istihbarat ve kontrgerilla Recep Silo bir Silahlı Devrimci Birliğimize cezalandırılmıştır. Birliğimiz hedefi orantı kaldırıp kayıp vermeden üstüne dönmüştür. Recep Silo'nun halka ve devrimcilerle karşı ilişkileri suçları kanıtlandığından ve hala şu işleme devam ettiğinden ölüme cezalandırılmıştır.

Recep Silo MIT'deki önemli görevinden dolayı bu görevini en yakınından aldığını gözlemledik. Örgütümüz onu tiz bir çalma ve araştırma sonucunu bulmuş ve cezalandırılmıştır.

Ayrıca 27 Ağustos 1993 günü saat 8.35 sıralarında Fatih Ekipier Amirliği'nde görev yapan polis Cemal Şenel savagancılarımız tarafından cezalandırılmıştır. Savagancılarımız hiçbir yavaş vermeden üstüne dönmüştür.

Ne oligarşinin işkencecilere vaad ettiği "yeni yüzler", ne de gettolar hiçbir şey onları halkın adaletenin kurtarmaz.

İŞKENCECİLER KATLETMEKLE BİZİ TESLİM ALAMAZLAR!

BAKILER BİR DEĞİL, BİNLERCEDİR!

BAKILERİN DAVAYLA OLAN İNANÇLARI VE DİRENİŞLERİ OLGARİŞİ KORKUTUYOR, BİZİ DAHA GÜÇLÜ KILIYOR!

HİÇBİR İŞKENCECİ VE HALK DÜŞMANI CEZASIZ KALMAYACAK!

yorum... yorum... yorum...

"Memur Sendikaları Yasa Taslağı" üzerine

Dağ fare doğurdu

Siyasi iktidar "ba bugün ha yarın" derken kamu emekçisinin karşısına "sürpriz" sayılabilecek bir sendika yasası çıktı. Böylelikle yıllardır oyaladığı kamu emekçisinin vadiini yerine getirdiğine inandırmaya çalışıyor.

Oysa, buralıların bilinci kamu emekçisinin, in sıradan bir kamu emekçisi dahi bu taslağı, kamu emekçisiyle "alay edeceğine" hazırlandığını rahatlıkla görebilir.

Her şeyden önce, grevin adı dahi taltıf edilmeyerek kamu emekçisine "sesini" fazla çıkarması, al sana bir oyuncak" demektedir. Greviz bir sendikadan başka bir anlamı olamaz.

Grey silahından yoksun bir sendikanın gücü ne olabilir ki? Sadece "tabella sendikası", sadece "demokrasi" vitrinlerini süsleyen diktensiz bir gül ve sadece kamu emekçisinin öfkesini köreltmeye yarayan bir emniyet şupası!

Sadece bir artırmak mümkün. Ancak artık bir paydaları var; o da, iktidarı kamu emekçisinin de korkuyu ve bu korkusunu gidermek için bu tür oyalama yasalarına sarılmaları.

Bu yasa tasarısunun her maddesi ele alınp, iktidarı birçok şey söylenebiler. Ancak birkaç maddede bile vermek, yasasının çarpıklığını ve amacını yeterince ortaya koymaktadır.

Bugüne kadar işkolu başında örgütlenmiş bütün sendikalar taslağıya kamu sayılıyor. Tasarıya göre "Sendikalar hizmet kolu esasına göre kurulur" denilerek aynı işkolunda çalışanlara karşın (örneğin belediyeler) farklı mesleklerle sahip memurların, farklı sendikalar örgütlenmelerinin içinde olacakları söyleniyor. Böylece bir işkolunda memur örgütlenmesinin gücü bölünmüş olacak ve memurların birlikteliğinden, örgütlenişinden gelecek güç parçalanmış olacak. Tam da bu iktidarı layık bir maddeler!

İktidar sendikaları bir taraf olarak da görmüyor. Sendikadan çok, kamu çalışanlarına hiçbir yaptırım gücü olmayan "Danışma Kurulları"nı dayatıyor. Örneğin, tasarınn etkinlikleri bütümlü 5. maddesi çok açık: "Üyelerinin ekonomik, sosyal, kültürel çıkarlarını, personel hukukuna ilgilendiren konularda yasal düzenlemeler üzerine çalışmalar yapmak, ilgili kurumlara ve yetkili makamlara öneriler getirmek." İktidar "daha başka" diyesi geliyor, ancak daha başka bir "etkinlik" yok. Sendikaların bunlardan başka "etkinlik" te bulunması "yasa" kılınmış isteniyor. Böylece sendikaların işlevinin yetkili makamlara sadece öneri getirmekle sınırlı olduğu isteniyor. Bunun kabul edilebilir hiçbir yanı olmayacak. Çünkü sendikaların öneri getirmeye dışında herhangi bir yaptırım gücü yok. Bir anıyla da dayatıcı olabilecek, iktidar üzerinde başka unsuru oluşturamayacağı için, bütün kamu emekçilerinin elleri kolları bağlanacak ve sendikaların işi bozulaçak.

Hatta tasarınn bazı maddeleri buralıların yaptırım gücü olmasını, söz sahibi olmasını dahi kısıtlıyor. Örneğin tasarıda, etkinlikleri bütümlü 3. maddesinde geçen "Bütle hazırlama" çalışmalarına, katması belirlene ve ücret artışları gibi konularda ilgilî bakanlıklara sürdürülen çalışmalar katılmak" kısmı ele alındığında, bugün kamu çalışanlarının önemli sorunlarından biri olan ekonomik sorunlarında dahi memur sendikalarına söz sahibi olma hakkı verilmiş olmaktadır.

En çarpıcı yanlardan biri de, tüm sendikaların 6 ay içinde genel kurulların yaparık, tüzüklerini tasarınn esasına göre düzenlenmelerini örgütlenmesini. Bu açığı memura "ya benin işlediyim, sana uygun görüldüğün sendikayı kabu edeceğim ya da ben seni feshedim" denilerek, bugüne kadar nice bedeller ödeyerek kazandıkları her şeyi bir çırpıda üstü almaları isteniyor.

Her şey açık ve net: Bu tasarı tümüyle var olan sendikaları devlet hegemon yasa alması abilebilir için ortaya konmuştur.

Onun için taslağı kimsesi şaşırtmadı. İktidarı böyle bir yasa hazırlaması doğaldır... Emekçiler her zaman düşmanlığın kanatılmış, her aşamada bunu gös termişler bir iktidar ancak böyle bir yasa yapıp.

Bir kez daha tekrarlıyoruz ki, siyasi iktidarı kamu emekçilerine "Grevli toplu sözleşme sözleşme" hakkını durup dururken veremeyecekler. Çok sıkırsın var olan yasalar çerçevesinde bir sendikaya "evet" der ki, bunun dahi kabul edilebilir hiçbir yanı olamaz. 12 Eylül yasalarıyla, işçi snıfının "belini bükme" için hazırlanmış yasalar, halk alması mücadelesinde ne denli zorlukları çıkardığı nı bilmiyoruz. İşçi snıfının bu yasaları kendi gücüneyle değiştirmek, bu yasaları aşmak için verdiği mücadeleyi ve zorlukları düşünürsek, bu taslağı kamu emekçisinin karşısına ne zorluklar çıkaracağına görmek için yeterli kanıt olacaktır.

Kamu emekçisi yıllardır verdiği mücadele sonucunda, elde ettiği birçok hak kın yanında, sendikaların da böyle bir yasayla "rezil-rüsva" etmeyecektir. De le kolay, 1980'den bugüne, adam-adım, birer engel aşarak haklarını geliştirdi. "İle te sendikaya veriliyor" denilerek, bir çırpıda tüm bu emeğin, enerjinin ve be delin işine sinmez.

İktidarı onayına gelmemelidir. Daha baştan, taslağı toptan reddedilmeli, iktidarı kamu emekçisinin gücü gösterilmelidir. Dolayısıyla, taslağınn maddeleri üzerinde tartışmak, "şu maddesi iyi, şu maddesi kötü" demek, iktidarı oyalama politikasına prnir vermek demektir.

Emeğinize, enerjinize ve bugüne kadar kazandıklarınıza sahip çıkalm. Bu taslağı iktidarı verilerek en küçük bir taviz, kamu emekçisinin geleceğini zora laştıracak; kendi elleriyle yeni engeller çıkaracaktır. ☺

Sağlık çalışanları iş bıraktı

Mersin ve Sivas'ta TÜM SAĞLIK-SEN'i memurlar 20 Ağustos'ta iş bırakma eylemi gerçekleştirdiler.

Mersin'de TÜM SAĞLIK-SEN'liler Mersin SSK Hastanesi'nde yarım günlük iş bırakma eylemi yaptılar.

TÜM SAĞLIK-SEN'liler eylemleri sırasında son günlerde sendika üyelerine yönelik baskı ve sürgünlerin yapıldığını belirterek, bunun için tüm kamu çalışanlarını ve emekçi halkı, bu baskı ve sürgünleri protesto etmeye çağıldılar.

Eyleme Livan-İş, Yet-İş, Belediye-İş, Kristal-İş ve EĞİT-SEN de katılarak sağlık

çalışanlarının mücadelesini desteklediklerini söylediler.

Sivas'ta da TÜM SAĞLIK-SEN üyeleri SSK Hastanesi'nde yarım saat iş bıraktılar. Yaklaşık bir haftadır yakalarına "Memur Öldü-657" kollarını takan memurlar, SSK Hastanesi'nin bahçesinde toplandılar.

"Baskılar Bizi Yıldıramaz", "İçti-Memur El Ele Genel Grevi", "Yavaş-Yavaş-Toplu Sözleşme Sendikası Mücadelemiz" gibi döviz taşıyan memurlar, bir de konuşma yaptılar. Ardından alkışli protestolara hastanelere dağılarak saat 15:00'e kadar işbaşı yaptılar. ☺

Kamu çalışanları imza kampanyası başlattı

Kamu çalışanları üzerindeki baskı, şenitması gibi keşfi politikaları protesto eden BEM-SEN, SAĞLIK-SEN, TÜM GIDA-SEN, TÜM MALİYE-SEN İstanbul 2 No'lu Şube ve TARİM-SEN İstanbul Şubesi bir imza

kampanyası başlattılar.

Kamu çalışanları sendikaları, kampanyalarında, 15 ve 30 Temmuz'ta bırakma eylemlerinden sonra İstanbul'da MALİYE-SEN, Marmara Bölgesi Başkanı Abidin Sirma ve TÜM MALİYE-

SEN üyeleri Mustafa İhan ile Leyla İşlevin sözleşmelerinin feshedilmesi, SAĞLIK-SEN Genel Başkanı Songül Aytemur, TÜM SAĞLIK-SEN Bakırköy Şubesi Yönetim Kurulu Üyesi Kadriye Keseray, TÜM HABER-SEN İstanbul Şubesi Yönetim Kurulu Üyeleri Hüseyin Aydın ve Bahri Acar'ın sürgün edilmesini, İsmi'de TÜM BEL-SEN 1 No'lu Şube Başkanı Mehmet Düşünceli ve iki yönetim kurulu üyesinin açığı alınmasını protesto ettikleri açıkladılar.

Ayrıca 13 Ağustos'ta İstanbul PERPA'da 5 kişin bütün kamuoyunun gözleri önünde katledildiğini belirterek, tüm duyuruları ve kuruluşları bu doğrultuda tavır almaya çağıldılar. ☺

BEM-SEN'den alternatif yasa taslağı

Tüm Belediye Emekçileri Sendikası BEM-SEN Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı'nın memur sendikaları için hazırladığı yasa tasarınnı kabul etmeyecek, alternatif bir yasa tasarınnı hazırlık çalışmalarını yürütüyor.

BEM-SEN tasarıyla ilgili çalışmalar yürütmek üzere bünyesinde Memur Sendikaları Yasa Taslağı Komisyonu oluşturdu.

BEM-SEN tarafından belediye işkolundaki tüm birimlere tasan dağıtılarak, kamu çalışanlarının, talepleri doğrudan doğruya düşüncelerini yazılı olarak en geç 31 Ağustos tarihine kadar Memur Sendikaları Yasa Taslağı Komisyonu'na ulaştırılması istendi. ☺

Valilik sendikaları memurun işe girmesine engelliyor

Elazığ (Mücadele)-Elazığ'da gözetilme alınıp polisin düzmece senaryolarıyla tutuklanıp ve genellikle de ilk duruşmalarında tahliye olan memurlar, çalgılıklar kurumlarına defalarca başvurularına karşın 1,5 yıldır açtıkları. Vali Doğan Unluoğlu, memurların mahkemelerinin devam ettiği gerekçesiyle onları grevde başlatılmaması istedi. Diğer illerde aynı durumda olup grevde başlayan memur emekçileri ise hiçe sayan Unluoğlu, keşfi tutumunu sürdürüyor. Halen açta olan SAĞLIK-SEN üyesi baş, EĞİT-SEN üyesi dört ve

Tüm SAĞLIK-SEN üyesi iki memurun sendikası olması bu keşfiyette bağ nedeni olarak kabul ediliyor.

Eğitim emekçilerine sürgün

Elazığ EĞİT-SEN Şubesi üyeleri Mehmet Cebaz Rize'ye, yine EĞİT-SEN Yönetim Kurulu Üyesi olan ve yakalığı bir yıldır açığı bulunan Mehmet Arı'nı bir kararla Yozgat'a sürgün edildiler. Üzge'nin de uygulanan sürgün politikasının Elazığ'da da devam etmesi, Devrimci Mücadele'de Örgütlenmeler tarafından kamuoyuna duyurulmak istendi. ☺

yorum... yorum... yorum...

Cay... Tütün... Fındık ÜRETENLER BİRLEŞMELİ

✓ Üreticilerin sömürüye artık yeter demeleri, taban fiyatların belirlenmesinde söz sahibi olmaları için: hem bölgesel hem de ülke genelinde ekonomik olanakları ve gücü bir araya getirebilecek üretici birlikleri şeklinde örgütlenmeler yaratılmalıdır. Ancak bu yolla hak alma ve geliştirme konusunda örgütlü olarak ileri adımlar atılıp, kazanımlar sağlanabilir.

Sesiz ama öfkeli bir bekleyiş var bugünlerde Karadeniz'de. Hükümet değişik ürünlerin taban fiyatlarını açıklamaya başladı. Karadindeki tütün ve çay üreticileri ise öfkeli, çünkü açıklanan taban fiyatlar beklenenden çok altı. Çay üreticileri geçen yıl birinci sınıfın fiyatı 2250 liradan ÇAYKUR'a verirkenler, bu yıl aynı çay verişen yalnızca 2400 lira. Artış yalnızca % 51. Oysa gübreye % 100 zam geldi. Enflasyon resmi kaynaklara göre bile % 70'lerin çok üzerinde... Tüm bir yıl boyunca altıncı köşke büyüttüğü çayın yüzüne palasna satmak zorunda kalacak çay üreticileri. Oysa ya vakti verimliliği taban fiyatlarıyla ilgili.

Küçük üreticilik ve taban fiyatı neydeyse ayrılmaz bir bütünlük oluşturur kurlarda. Küçük üreticiler genelde pazara ve sanayiye tahminle hammede olarak kullanacak belli başlı ürünleri yetiştirir, küçük ölçekli topraklarında yaşam kavşası veren emekleridir. Tüm bir yılın tabanını sonucunda; tek belirlenmiş değer olduğu taban fiyatlarla hayatına yata. Bundan sonra da küçük üreticilerin hayatında en önemli kavramlar taban fiyatı, ticaret ve borç olmaya değişim edecek. Ta ki küçük üreticileri ürünlerine, alimlerine sahip çıkarak kendi örgütlenmelerini kurana kadar...

Karadeniz bölgesinde, toprak yapısı ve nüfus yoğunluğundan da etkisiyle küçük üreticilik en yaygın kesimi oluşturmaktadır. Çay, tütün, fındık üretimi yaygın olan tarımsal faaliyetler. Bu bir boyuna buca göre belirlenmiş küçük yaşam. Çay üreticisiye Karadenizli; toplanan her filiz için, paralarını zaman içindecek bilmeden ÇAYKUR'a taşır gübreler. ÇAYKUR'un belirlendiği kotalar vardır ve giderler daraktır. Üretici ticaret ve ticaretin vaktinde edilir. Hele ki borçlar birikmiş, nakit para sorunu varsa... Borç her zaman sorundur Karadeniz'de, küçük ölçekli üreticiler yığınları ürünlerini parası almaya yapılır. Devletin zamanında ödemediği paraları, esnafın 10 ay önce alınan malın bugünkü fiyatla geri ödemesi, enflasyon derken geriye tüm bir yılın yığılması, bula olan emek ve gübre artan borçlar kalır. Ve her geçen yıl çayda sömürü biraz daha katmerleşerek devam eder.

Tütünde de durum pek farklı değildir. İşlerin daha uzun sürdüğü tütünde yine en bir bin aile peşinli sayılır. Karadeniz'de yaprak kırı, dizimi, kurutması ve derken aray geçir. Üreticinin elinde her yıl birim ve satmak zorunda olduğu tütünü, Tekel'in elindeyse her zaman üreticinin aleyhine kullanan taban fiyatı silaha... Söz hakkı bile yoktur tütün üreticisinin. Bazen öfke olur taşar sokaklara, atar olur çay tütünü depolarını. Ahıslar da olduğu gibi. Ama örgütsüzdür, derler, sakınabilir. Tütünde sömürü devam eder yine.

Her yıl enflasyonu, girdi fiyatlarında artışa rağmen düşük olarak belirlenen ürün taban fiyatları, tarımsal ürünlerdeki sübvansiyonların kaldırılması, desteklendiğin ürün sayısının 19'dan 13'e düşürülmesi, vergide yapılan yeni düzenlemeler üreticilerin aleyhine olmasın rağmen. Küçük üreticiler için kader değildir sömürü. Oysa sömürüye mahkum eden örgütsüzlüğü, birlik olmayıp tek tek davranması ve gücünün farkında olmamasıdır. Oysa özüm yolu bastırır: Örgütlenmek, birlikte güç olmak ve mücadele etmek.

Üreticilerin sömürüye artık yeter demeleri, taban fiyatların belirlenmesinde söz sahibi olmaları için: hem bölgesel hem de ülke genelinde ekonomik olanakları ve gücü bir araya getirebilecek üretici birlikleri şeklinde örgütlenmeler yaratılmalıdır. Ancak bu yolla hak alma ve geliştirme konusunda örgütlü olarak ileri adımlar atılıp, kazanımlar sağlanabilir.

Adları ister demek, ister kooperatif ne olursa olsun, genel anlamda üretici birlikleri ekonomik amaçla kurulmalıdır. Bunun yanında kolektif çalışmanın verimini ortaya koymada ödettir. Üreticinin zayıflığını birleşiminin yerine örgütlenmenin, birlik ve dayanışmanın özelliklerini sergileyen kurulum olmalıdır. Örnekte ÇAYKUR, TEKEL gibi devlet tekeline rağmen ticaretin boyunu geçemeyince, daha çok üreticisi bünyesinde barındırın ciddi bir güç olmalıdır...

Bütün çay fındık üreticileri olmasa da bu yünde atılmış adımlar, sürülen çalışmalar var. Böylesi örnekler yine incelenerek dersler çıkarılmalı ve küçük üreticiliğin örgütlenmesi konusundaki çalışmalar sık tutulmalıdır. ○

TÜYAD Başkanı Sadık Türk: "Hedefimiz güçlü bir kooperat if"

TÜYAD Başkanı
Sadık TÜRK

geriendirebiliriz.

Ekonomik talepli çalışmaların yanında üyelerimize her şeyden önce ürünümüzü neden istediklerimizi fiyatları satamadığımızı, neden üretimin yoksulluğundan alınamak ve kavramak istiyoruz. Burada detyayna girmeye gerek yok ama IMF politikalarının bu üreticilere nasıl yansıdığını, neden yoksulluğumuzuz, bizleri her gün giderak eden fazla yoksulluğa mahkum eden sömürü düzenini ve ona karşı mücadelemizin gerekliliğini kavramak için bir hedefimiz var. Yalnızca ekonomik talepli bir dernek değil, ülkedeki demokrasinin mücadelesinin ayrılmaz bir parçası olarak demokratik bir mevzi olmak amacındayız.

Çalışma yaptığınız bölge küçük bir yer. Baskı ya da engellemeye karşılıkta mıs?

Sadık Türk: Üreticilerin böyle bir çatı altında toplanması, hak arama mücadelesinde daire örgütü, daha güçlü olmaları mücadelesinde etimesi kusuz eğerlerdir. Şahid edeceğ ve beraberinde baskıları da getirecektir. Ancak tüm baskı ve engellemeler bizleri yıldıramaz. Çünkü ürünümüzüz üzerinde taban fiyatın belirlenmesinde söz sahibi olmak, sömürüye dur demek, emeğimizin yağmalanmasına izin vermemek için tek yol var: Örgütlenerek mücadele etmek.

Tüm zorlukları göğüsseyerek mücadelemizi yükselteceğiz. Bu yolda her bedele razıyız.

Böyle bir dernek çalışması neden gerekli görüyorsunuz?

Sadık Türk: Merzifon ve çevresinde yöre halkının geçim kaynağını ağırlıklı olarak tütün üreticiliği oluşturmaktadır. Bu tür üreticilerin gerekleri belirlenirken kopuk, örgütsüz ve tüm gereksinimlerini her yıl devlet tarafından belirlenen tütün taban fiyatına bağlı olduğu bilinen bir perspekt. Bizler de böyle bir dernekleşme çabası içindeyiz.

Hedefleriniz neler? Çalışmalarınız hangi noktada yoğunlaşıyor?

Sadık Türk: İlk aşamada daha çok üreticileri çatı altında topladıkları sonra bir komisyon oluşturup, bu komisyonla Tekel'in ve ticaretin fiyat belirlenmesine müdahale edilebilir. Asıl hedefimiz güçlü bir kooperatifi kurmak. O zaman Tekel'e ya da ticaretin ürünümüzü ucuzla vermedikçe kooperatifi çalıştırarak...

Özgür Karadeniz

"Çayda sömürüye son"

Karadeniz bölgesinde yaygın olan Özgür Karadeniz gazetesinde de küçük üreticilerin örgütlenmesi ve taban fiyat-ticaret sömürüsünden bir an önce kurtulmaları için ortaya koymaya çalıştığımız perspektiften hareketle ediyorduk "Çayda Sömürüye Son" başlığıyla çıkardığı özel yayımla küçük üreticilerin sesini duyurdu "Ürünümüz Üzerinde Söz Sahibi Olmalıyız" diyor ve devam ediyor: "... Derneklerde, kooperatiflerde bir araya gelmek ve birbirmize yardım etmek çatı altında bütün küçük üreticileri toplamak, haklarımızı...

emeğimizi için mücadele etmenin tek yoludur. Bütün emekçilerin birlik ve mücadelesi bugün her şeyden fazla zorunludur. Örgütlenelim, Mücadele Edelelim!"

Özgür Karadeniz gazetesi çayda sömürüye son derken, tütün üreticileri de bir araya getirmek Amasya Gümrühaçıköyde Tütün Üreticileri Yürüşüne ve Dayanışma Yemini, TÜYAD'ı kuruyorlar. Kuşkusuz TÜYAD, üreticilerin kurduğu ilk dernek değil, sonuncusu da olmayacak Karadeniz'in üçüncü dört bir yanını...

Özgür Karadeniz

ÇAY'DA SÖMÜRÜYE SON...

Emeğinizi Özel Sektöre Peşkeş Çekiyor

Kaylı Keşiflerle Her Kez Daha Soğuklaşıyor

da yakında üreticilerin sorunlarına sahip çıkarak, tekelilerin karşısına örgütlü bir güç olarak çıkma mücadelesini verecek olmaları derneğin ilk adımları atılıyor. Şimdi göre daha hızlı örgütlenerek mücadelesini...

Tageron firmalar halkın sağlığını tehdit ediyor

Bugünlerde İstanbul'da çöp yığınlarındandır çöplüğü. Halkın sağlığı tehdit altında. Çocuklar çöp içinde oynuyorlar. Çevreye pislik ve koku yayılıyor.

Kirliliğin Sorumlusu İşçiler Değil

"Dünyanın parasını alıyorlar, yine de çöplerimiz toplanmıyor" söylemleri sık sık karıştırmaları mümkün. Ancak bu şekilde tepki gösterilen ne yazık ki gözlerinde çok büyüttükleri belediyeler işçilerinin mağdurları alamadıkları bilemiyorlar. İşçileri ayıklıyorlar ve çeşitli alacaklarını alamadıkları için çalışmıyorlar. Emrönü ve Şişli Belediyelerinde olduğu gibi. Sabah işyerine gelen işçiler Emrönü Belediyesinde 13 gündür, Şişli Belediyesinde ise bir ay yakın vaze kuyruklarında. Hak ettikleri ücret, sosyal haklar, toplu sözleşme farklarından kalan alacaklarını alamadıkları eyemlerini sürdürebilir. Üretimden gelen güçlerini kullanmaktan başka çareleri yok.

Tageronlaştırmanın Boyutu

İçile belediyeler temsilci işlerini sırta rında bir kambur olarak gördüler. "İşçiler fazla ücret istedikler" demağogiyle, burjuva basının da desteğini alarak belediyeler işçilerine "çöplüğü kampanyası" açtılar. Çöplüğü (!) artırımlarıyla belediyeler fazla kazanyorlar onların gözünde. Günlere çöplüğün eğitimi, yaptığı işin kolaylığı ve brüt maaşı tartışıldı. Net eline geçecek olan değil, işte tageronlaştırma boyutu bir dönemde uyguladılar. Belediyelere yapılan çeşitli işleri tageron firmalara vererek örgütlü bir gücün kurtulması amaçladılar. "Belediyelerin maaşlarında da fazla uzama geliyor" propagandasını yaparak tageronlaştırma'yı hızlandırdılar. Hem belediyeler işçilerinin maaşlarını ve haklarını ödemek zorundayken, bir de tagerona ödeme yapıyor belediyeler. Ancak tageron firma bu işi yaparken kendi araçlarını değil, belediyelerin araçlarını kullandı. Araçları belediyelere garajlarında tamir ettirdi. Tageron firma işçisine en az maaşı vererek, sosyal güvencesiz, günde 16 saate kadar öleyle çalıştırıyor, üstelik asgari ücret karşılığı bile değil verdikleri ücretler. İstanbul'da belediyelerdeki tageron firmalara örnek olarak,

Altas Ltd. Şti, Kartusas A.Ş. Karyapsan A.Ş. Albayraklı, Şeref Varan'ın verilebilir. Bu firmalar kârlarına kar katmak amacıyla az işçi çalıştırarak, mesai saatlerini uzatarak aldıkları işi en ucuza yapmaya çalışıyor. Bu ise yine çöplüğün düzenli alınmaması, şehir merkezinde görünen yerlerin temizlenmemesi, arka sokaklarda ise arada bir çöplerin toplanması sonucunu getirdi. Baş yerlerde ise (örneğin Bahçelievler'de) tageron firmasının işçisi yığılan çöpi yakarak külünü toplamaya başladı. Bu ise çöplüğün kalmasının dışında çevre sağlığına zarar verici farklı bir boyuttu.

Tageron Kârlarına Kâr Katıyor

Bugün İstanbul'da dinleniş olan iki belediyeye varsa, bunun dışında tageron firmasının temizlediği bölgelerdeki çöp yığınlarının da bu bölgelerden pek farkı yok. Belediyeler her ne kadar "temizlik işleri daha iyi yapılacak" diye vula kıymış olsalar da bugün temizlik işçileri teslim ettikleri tageron halkın sağlığına oynuyorlar, üstelik hiçbir sorumluluk taşımadan...

Tageron Firmalar Hangi Koşullarda Belediyelerin İş Alıyor?

Belediyelerden resmi olarak ihale bile açılmıyor tagerona iş verilirken. Şişli şirketlerinin bile İTO'ya üye olma zorunluluğu varken, tageron firmalarda bu koşul bile aranmıyor. Emrönü toplanmış da emrönü karar almazsa sonucu veriyor tagerona. Binlerce belediyenin işçisinin

Halkın sağlığını düşüncüyü çöplüğünü işyerine çalışan tageron şirketler, çöp ve pisliğin hakim olduğu bir kent yaratmak istiyorlar.

kaderi burada yazılıyor.

Karyapsan A.Ş.'de Çalışan İşçiler Belediyeler İş Üye Oldular

İlginç bir örnek Kartal'da yaşanıyor. Kartal Belediyesi Başkanı M. Ali Büküktarafından gerçekleştirilen belediyelerdeki iş tageronlaştırma örneğinden bir Karyapsan A.Ş. Tageron firmalar arasında ilk kez sendikası varmış girmiş oldu (belediyelerde). Ancak bu sendikalaşımın altında farklı bir yön de aramak zorundayız. Elbetteki örgütlenmede, sendikalaşımın işçilerin mücadelesi, dayanışması ön plandadır. Ancak tageron firmalar sendikası işçi çalıştırması hayal bile edemez. Bunun için sendikadan, örgütülüğün engellenmesi işçi tageron firmalarda büyük bir çaba harcanıyor. Her türlü sahtekarlık yapılır. Karyapsan'da ise işçilerin birliğin dışında, "tageronlaştırma sendikası" çalıştırılmıyor, işçi örgütülüğü" söylemlerinin karşısına göstermek bir tageron firma yaratılma çabası da var.

İşçilere, Emekçilere Düşen Görevler Nelerdir?

Önemzdeki günlerde özelleştirme ve tageronlaştırma her boyutta gelecek. Halkın sağlığı düğümlenirken, daha ucuza işçiyi belediyeye ait işler tageronlara yaptırılacak.

Ancak işçi sınıfının bu konuda duyulanlığı, örgütülüğü, özelleştirme ve işçi kıyımlarına karşı yoğun kampanya çıkarması tageronlaştırmanın ve işçi kıyımlarının önünde engel olabilir. ☐

Kozlu'dan 4 madenciyi casedi daha çıkarıldı

Zonguldak (Mücadele) Közlu kalfamın üzerinden tam 16 ay geçti. Ancak ne açılar, ne öfkeler, ne de açılar dinnig değil Geçtiğimiz günlerde Közlu maden ocaklarından toplam dört madencinin daha cesed çıkarıldı. 17 Ağustos günü Közlu Köyü'nden Durdu Altay'ın, 19 Ağustos günü İhsal Köyü'nden kuzması yedeği Osman Çatalçam, Kadir Yağbasan ile Közlu Merkez Köyü'nden Hüseyin Celabi isimli madencileri cesetleri çıkartılarak köylerine gönderildi.

Madenci eylemi ve yankıları aylar sonra yine aç ve ölüme boğuldu. Sorumlulara la net yağdırıldı. Közlu kalfamında abisn yitiren Murat Yağbasan, kalfamın sonrakendilerinin kimsenin arayıp somadığını, birtin cinayetlerin mutlakla önüne geçilmesi gerektiğini söylüyor. Kadir Yağbasan'ın ailesini nişverene açtığı dava sürüyor. Osman Çatalçam'ın kardeşi de abisinin üç çocuk baba şı olduğunu, bugüne kadar hiçbir yetkiliden kendilerini ilgilendirmedikleri söyleyerek kalfam gerek soruşturulardan mutlakla be sap sorulmasını istedi. ☐

Politikacılar vaatleriyle Zonguldak'talar

Zonguldak (Mücadele)-TTK'nin özel leştirilmesinin keskinleşmesinde son halkın tepkisini nötrale etmek için yala tacerlerinin biri gidiyor biri geliyor.

Gelen politikacıların biri Enerji Bakanı Veyzel Ataysoy. ANAP iktidarında bakanlık yapan Ataysoy o dönem verdiği vaatleri unutmus olacak ki, yeniden de tektiriyor. Ataysoy Zonguldak halkına Fiyos'ta lıman, Sakarya-Zonguldak arademi yolu yaptıracağı, Simerbank'ın Bıkarlıköy'deki fabrikasının Zonguldak'a taşınacağı şeklinde ardundan, TTK'dan 100 bir işçinin emekli ciledeceğini söylüyor. Öy Ataysoy'un vaatleri yıllar önce yerel gazetelerin başlarında yalanlanıyordu. Önegin 1986'da Memleket gazetesinde de mecliste "Fiyos projesinin ksa sürece belediyeye" müldesini veriyordu. 7 s neden sonra projenin tekrar belediyelastırılıyor. Zonguldak'a gelen Orma Bakanı Hasan Ekinci de orman köylüsün fuisüz 400 milyarı aşkın kredi verere maden işçisinin ormancılık yapmasını te vik edeceklerini vurguladı.

Bu örnekler Zonguldak halkının öz leştirme karşı tepkilerini yunus katmay çalışmak ve işleştirmeyi çağır katmay tirmek için verilen vaatleri, sark edile sözleri oluşturtuyor. Ancak iktidarın iş yitürlü tavırlarına hien Zonguldak hal vaatlere ve sözlerine inanıyor. ☐

TTK'da köle ticareti

Zonguldak (Mücadele)- Türkiye'nin gitti orman köylülerinden getirilen ocak dilerini köleleşme boğaltma işlerinde çalışan işçiler aycerinin hak gasılarıyla kalfamıy lar. Günde 9-10 saat çalıştırılmaları söy len işçiler sigorta primlerini ödememesi den dolayı işvereni mahkemeye verdikleri belirtilir.

Ayrıca işçiler sık sık iş kârlarında m nız kalyor. İşçiler sigortasız çalıştırıldık ından de iş kazası gerçekleştiklerinde muayye masrafları kendi ceplerinden çıkıyor. Birü milyon lıran alan işçiler kamuoyuna yaktırı n açıklanmadıkla ödetmelerin yileştiril sin, sigortalı olmayan işçilerin bir an ön sigortalıların yapılmaması ve ödemeyi prim borçlarını ödememesi isteniyor. ☐

Tuzla Deri İşçileri Üretimden Gelen Güçlerini Kullanıyorlar

Tuzla deri işçilerinin deri çıkışı hızlandırmaları, yapılan sözleşmeyi çiğnemeleleri deri işçisini yitdiramayacak.

Tuzla Organize Deri Sanayi Bölgesinde toplu sözleşme görüşmelerinin bitmesiyle birlikte deri işçilerinin işçileri yoğun saldırılara başladı. Toplu sözleşmelerin imzalandığı 2 Ağustos'tan bu yana 100 işçi işten çıkarıldı. İşten işçikarmalarla da sınır katılmıyor. İşveren toplu sözleşmeye edile edilen hakları gasp

etmek için işyeri kapatma, işyerilerini başka bölgelere aktarma, fason iş yaptırma ve işverenin unvanını değiştirme gibi yöntemlerle deri işçisinin haklarını gasp etmeye çalışıyor.

Bölgede çalışan deri işçileri işverenin yapılmışın baskıların ve işten çıkarmaları protesto etmek amacıyla 24 Ağustos

günü bir yürüyüş düzenlediler. Deri-İş Sendikası Tuzla Şubesi önünde toplanan işçiler işvereni protesto eden "İşçileri Kalkan Etileri Kıracağız", "İşçi Düşmanlarından Hesap Sorduk Sorncağız" vb. sloganları attılar. Deri-İş Genel Başkanı Yener Kaya yaptığı konuşmada, "Deri işçileri üzerindekil baskılar artırılmış ve işçilere köle muamelesi yapılmaktadır. Bizleri biribirimize kordamak istiyorlar, işten atılanlar işçi olmadıkları sürece eylemlerimiz de sertleşecek devam edecektir." dedi.

Daha sonra işçiler ilk işçinin tutuklandığı Kozupaz Dericilik'e yürüyüş yaptılar. Yaklaşık 1200 işçi yürüyüş sırasında Kozupaz işçileriyle dayanışmasını ifade eden ve işvereni protesto eden sloganlar atarken, büyük bir coşkuyla Avusturya İşçi Marksı'nı söylediler. Fabrika önünde konuşma yapan bir işçi "Kozupaz işçileri yalnız değildir." mesajını veren bir konuşma yapıp. Konuşmadan sonra çeşitli sloganlar atan işçiler alkışlarla dağıldılar. ☐

Anadolu'nun bozkırında bir mevzi

Konya ÖZGÜR-DER açıldı

Konya (Mücadele)-Anadolu'nun boz-kırn, ülkemizin dört bir yanında verilen hak alma mücadelesinde yeni bir soluk, yeni bir mevzi daha kazandı... Konya ÖZGÜR-DER açıldı.

Konya ÖZGÜR-DER'in 21 Ağustos'ta yapılan açılışına ESM, Ankara ÖZGÜR-DER, Marmara ÖZGÜR-DER, Ankara Halkın Hukuk Bürosu, EĞİT-SEN, EĞİTİM-İŞ, TÜM HABER-SEN, DEMİRYOL-SEN Konya şubelerinin temsilcileri, DEP yöneticileri, Baro Başkanı, SHP Gençlik Komisyonu ve aileler katıldı.

Devrim sehitleri için yapılan saygı du-

ruşundan sonra Konya ÖZGÜR-DER Başkanı Zeynep Fırat bir konuşma yaptı. Ardından ÖZGÜR-DER'e gelen destek mesajları okundu. Marşlarımız, türkülerimiz hep bir ağızdan ESM korusuyla birlikte söylendi.

Liseli gençler, açılışa Bedrettin'den Pir Sultan'a, Mahir Çayan'dan Ölümlerine kadar direnişçi, yazıtlara, Saba'lara, Si-nan'lara kadar uzanan direniş geleneği-mizin canlandırıldığı "Devrim Yürüyüşü-müz Süryör" oyunuyla katıldı. Oyundan sonra ailelerle ÖZGÜR-DER misyonu, faaliyetleri hakkında sohbet edildi. Konuş-

ÖZGÜR-DER'in hedefleri anlatıldı

Açılış sırasında Konya Siyasi Şube Ekipleri ve Dernekler Masası polisleri de ÖZGÜR-DER'e gelenleri rahatsız etmeye çalıştılar. Ama kimsenin buna aldir-maması, hep bir ağızdan söylenen marş- lar ve türkülerdeki kararlılık üzerine apa- rtopar gitmek zorunda kaldılar.

Konya ÖZGÜR-DER'liler "Şems Mahallesi Şerafettin Caddesi Zengin Han No: 52/401 Konya" adresindeki derneğinde çalışmalarını yürütüyorlar. Tüm demokratik kesimleri de verdikleri mücadelede birlikte olmaya çağırıyorlar. *

Birlik Mahallesi halkı:

"Sinasi Öktem istifa etsin"

Ümraniye Birlik Mahallesi halkından 100 kişi 26 Ağustos'ta sabah saatlerinde Ümraniye Belediyesi önünde toplandı. İstekleri yol, su, kanalizasyon gibi sorunlarına çözüm bulmak amacıyla Belediye Başkanı Sinasi Ökten'e görüşmek. Ancak halk Sinasi Ökten'in belediye dışında olduğu söylendi. Bu sözleri inanmayan halk "Halkız Haklıyız Kazanacağız", "Başkan aşağı" sloganlarıyla oyalanmaya çalışıldıklarını protesto etmeye başladılar.

Halkın Karşısına Çıkacak Yüzleri ve Cesaretleri Yok

Belediye Başkanı sloganların atılması üzerine yarımcılarını göndererek insanları başından savmaya çalıştı. Mahalle halkı ise muhataplarını başkan olduklarını söyleyerek, sorunlarını Şinasi Öktem ile görüşeceklerini belirttiler. Belediye başkanının tutumunu protesto etmek ve görüşmenin sağlanması için 1.5 saat oturma eylemi yaptılar. Öktem ise tam bir iki yüz lü tavır içine girerek saat 13:00 aralarında özel bir arabaya binerek, belediye den özlece karmaya çalıştı.

Şin Öktem'in kaçtığı görülen insanları arabanın önünü keserek sokularının altına girmişti. Fakat beşerik görüpme talepleri için çevirerek, kendi kullandığı arabayı halkın üzerine sürdü. Arabanın halkın üzerine sürülmesiyle Melek Demir ve 9-10-yaşlarındaki bir çocuk yaralandı.

Belediyeden rapor topar kaçan belediye başkanı daha sonra televizyonda Zabit Müdürü Adem Karay'a talimat vererek insanları dağıtmalarını bildirdi.

Bu talimat üzerine zabıta ve jandarması insanları saldırmaya başladı. Saldırı sırasında zabıtalardan birisi de bayıyordu tekme tokat döverek kurşun

lerle hakareti etti. Ancak saldırıya rağmen karakulidililerin gösteren insanları karşısında erki çekilemek zorunda kalan zabıta, gücünü yetmediği yerde, çareyi polis güçleriyle buldu. Bu defa sahnede polisler vardı. Belediye binası önüne gelen Ümraniye Merkez Karakolu polisleri halkı dağıtmaya çalıştı. Mahalle halkı ise sorunlarını anlatmak için burada olduklarını söyleyerek dağılmadı. İyice acız düşün polis, sadece mahallelerini sorunlarını anlatmak için belediyenin önüne gelen insanları hırpalayarak zorla götürdü. Mahalle halkı ise kolda da karakulidililerin acıya atmadı. Tüm bu olayların gözdeğirmesi yağmın bu kez de karakolde belediye başkanı ve zabıta hakkında sıkıyette bulundu.

SHP'den Tavır, CHP'den Vaat
Karakoldan çıktıktan sonra SHP il-
le merkezine giden insanlar sorunla-
rını buradaki partilere anlatmaya ça-
şırlar. Ama iktidar ortağı SHP'iler
arçerk "demokrat" lıklarını burada da
österdiler. Halka verdikleri yanıt "Bu
sorunların kendilerini ilgilendirmedigi"
ldu. Ve insanları parti binasına al-
madılar.

Hemen ardından CHP ilçe merkezinin griden mahalle halkı, burada CHP Ümraniye ilçe Başkanı Battal İlçe ve Yönetim Kurulu Üyesi Erhan Yazıcı ile görüştü. Görüşme esnasında sorunlarını ve belediyenin önünde yasadıkları anlattılar. İlçe başkanı da Birlik Mahallesi'nin sorunlarını bildiğini ve bu tür davranışlarında bulunan Sinasi Öktem adına özgur dilediğini belirtti. Mahalle halkının sorunlarını da en geç Ekim ayına kadar çözümler söz verildi. Ayrıca sorunların çözümünün süruncemede kalmasının bir nedeninin Anakent Belediyesi'nin kendilerine para vermemesi olduğunu, bu sorunları asil Anakent Belediyesi'nin çözmesi gerektiğini belirtti.

Mahalle halkı ilçe başkanının bu sözü üzerine belediye başkanı Şinasi Öktem'in kendileriyle görüşmek üzere söz verdi.

Mahalle halkı ilçe başkanının bu sözü üzerine belediye başkanı Şinasi Öktem'in özür dilesini istedi. Belediye başkanını hesap vererek, istifaya çağırıldı. Ve daha sonra yine geleceklerini söyleyerek ilçe merkezinden ayrıldılar. ❷

direnişler oldu

Niyazi Önen işçi düşmanlığına devam ediyor

Çanakkale'de Dardanel (Önentaş) fabrikasının sahibi Niyazi Önen'in işçi düşmanlığı gün geçtikçe artıyor. DİSK Gıda-İş'in örgütlenme çalışmasını yaptığı fabrikada Önen, sendika çalışmalarını engellemeye çalışıyor. Bu keyfi uygulamalar üzerine DİSK Genel Başkanı Kemal Nebioğlu bir basın toplantısı yaptı.

[illegible]

Direniste bulunan işçiler Fabrikanın kurulduğu günden beri kaçak işçi çalıştırdığını belirttikleri fabrikada sigortasız ve ucuz işçi çalıştırma mantığını yaygın olduğunu ifade ettiler. İşyerinde hiçbir çalışma güvenliğinin olmadığını söyleyen işçiler, bugüne kadar fabrikada iş kazası sonucu iki arkadaşlarını öldüğünü ve birçok kişinin de sakat kaldığını açıkladılar.

Ancak işçiler "Her şeye rağmen sendikalaşım mücadelesi edeceğiz. Hakkımızı alıncaya kadar direneceğiz" diyorlar. (1)

Antep'te terzihane işçiler direnişte

Gaziantep'te Terzihane işçileri dokuma işçilerinin gösterdikleri direnişi kendilerine örnek alarak eylemlerine başladılar. Terzihane işçilerinin talepleri iş koşullarının düzeltilmesi, sendika, sigorta ve ücret zammını içermektedir.

İşçiler haftalık 300 bin lira gibi düşük ücretle hiçbir sosyal güvencenin olmadığı koşullarda çalışıyorlar. Aynı yerlerde ve küçük atölyelerde çalışan diğer işçilerin bir araya gelmesini zorlaştıran en önemli faktör olmasına rağmen, gerçekleştirilecek eylemler başarılı olması için tüm işyerlerindeki işçiler doğrudanla bütün işçileri eyleme katma çalışmalarını yaptı.

15 Ağustos'ta Antep'in Düztepe semtinde toplanan işçiler önce Yavuzlar Mahallesi'nden Karabekir Mahallesi'ne doğru yürüyüşe geçtiler. Yürüyüş boyunca "Hakkımız Kazaacağız", "Terziyi Haklıyız Kazaacağız", "Hakkımızı İstiyoruz Alacağız" sloganları atan işçiler, kendilerini izleyen çevre halkına haklarını anlatmak için evlem vantilakları anlatarak çevre halkı ile

60 kişiyle başlayan yürüyüş Şahinbey Belediyesi Yakınları Teşkilatı tarafından gerçekleştirildi. Yürüyüş, Şahinbey Belediyesi Yakınları Teşkilatı Başkanı Mustafa Şahin'in başkanlığında gerçekleşti. Yürüyüş, Şahinbey Belediyesi Yakınları Teşkilatı Başkanı Mustafa Şahin'in başkanlığında gerçekleşti. Yürüyüş, Şahinbey Belediyesi Yakınları Teşkilatı Başkanı Mustafa Şahin'in başkanlığında gerçekleşti.

Tramvay işçilerine kazandıran direnişler oldu

Tramvay işçileri Ağustos ayından beri sürdürdükleri direnişleri sonucu işlerine geri döndüler.

Sözleşmelerinin bittiği gerekçesiyle işten atılan işçiler bu keyfiliği protesto etmek, işlerine geri dönmek için eylemliliklere başlamışlardı.

24 Ağustos günü belediyenin kayıtsız tavrını protesto eden işçiler aileleriyle birlikte Anakent Belediye-
sü için önüne geldiler.

Burada Nurettin Sözen'in başda-
rısımanı Zahir Kayhan ile görüştüler.

Zahir Kayhan işçilere "Gidip işlerine başlamlarını ve eylem yapmalarını" söyledi. Ancak işçiler daha önce de bu sözlerle oyalandıkları ve sendikaların da kendilerine sahip çıkmaması yüzünden işlerine geri dönemedikleri için bu sözlerle inanmadılar. Bu yüzden Anakent Belediyesi'nin önünden düzenli kortejler halinde Aksaray "Hızlı Tramvay" durağına geldiler. Buradan Esentepe'deki Tramvay İşletme Müdürlüğüne Mackeray çıktılar.

Devrimci Sol Güçler de Esenler'e

Tencere dibin kara seninki benden kara

Her gün gazete sayfalarında yeni bir yoksuzluk, rüşvet ve skandal haberi yer alıyor. Düzen ve temsilcilerinin nereden tutsan elinde kalıyor. Görünüşe bakılırsa da burjuva basını "temiz toplum" yaratmak için kahramana piskillerin üzerine gidip gerekleri ortaya çıkarıyor.

Burjuva basın "Kürtlerin düşman gazetecilerden" geçmiyor. Bir bakıyorsunuz "gerekçilerin er meydani" Aratna programında Uğur Dündar kötülere savışıyor, "Atatürk vuran, kulak çeken" Babanlı'nın taşkafa adıyla maruf Ahmet Vardar'ı köşesinde Robin Hood misali iyilere kol kanat geriye veya Milliyet gazetesi "temiz toplum" için var gücüyle uğraşıyor. Meğer burjuva basın yazarlarını ne kadar dürüst olduklarını bugüne kadar anlayamamışız. Kamuoyunu uzun süredir meşgul edes İSKİ yolsuzluğu adeta pehliyan tefrikasına döndü. Aradan geçen günlerle rağmen haber cazibesini yitirmiyor ve hemen hemen tüm gazeteler yolsuzluğun üzerine ne kadar cesur çıktıkları ile övünüyorlar. Bu arada burjuva basın her zamanki mahareti ile olayda adı geçenlerin cinel hayatlarına kadar tüm ayrıntıları kamuoyunun bilgisine sunuyor.

Etrafında firtınalar koparılan, yolsuzluğun "esas oğlunu" İSKİ Genel Müdürü Ergün Göknel'in yeni eşi Feray Göknel bir konuşmasında "Çalışmam gerekmiyor, belki yeniden eski mesleğim olan gazeteciliğe dönerim," demiş. İşleri bir karara otalabilir. Deveyi havadıyla yitkirmeden yutan, boğazın bir lokma harman çekmiş "dürüstlük timsali" gazeteciler de bir şeyler alabilir. Hatta Ergün Göknel de İSKİ Genel Müdürü olduğu de gazeteci olaysa, bugün bu duruma düşmüş ve ezazine girmiş olur muydu?..

Bodettilin Dalan'ın Belediye Başkanlığı döneminde birçok gazeteciye ücretsiz villa verilirdiği ortaya çıkmış. Fakat daha sonra bu konunun istifi üstüne kapattımsız. Raastana bu ya, seçim zamanı ise gazetelerle sayfa sayfa Dalan ilanları yer almıştı. Elettire her şey karışıklık olmasın. "Dürüstlük timsali" gazetecilerin görevlerinin en başında ise patronlarının işleri takip etmek geliyor. Patronlarının işlerini takip ederken, diğer bir görevleri de iş ilişkilerini iyi tutabilmek için ortakları için övücü haberler yapmaktır. Arada EP dergisi için Uzun Alesini kapak yapıp patronun çıkarmış dedeyleyler çıkışa hemen dersleri verilir ve sorumluları isten çıkartılarak cezalandırılır. Bu arada patronun şirketleri konusunda da dikkatli olunmalıdır. Milliyet gibi bir gazetede Koç ailesine yazı yazmakla istifa mektubu yazmak eşanlamdır. Patronun kredi aldığı veya reklam aldığı iş ve kurumlara da dikkat edilmeli ve kritik haberlere mutlaka sansür uygulanmalıdır. Kendisini "sol" olarak adlandıran gazetelerde bile buna dikkat edilmeli ve açıkça ifade edilmekte de hiçbir sakınca görülmez.

Burjuva basın yazarları elette bu kadar ağır işin karşılığı da alırlar. Karşılık kimi zaman astronomik maaşlarını yanı sıra kapalı zarflar içerisinde verir, kimi zaman ise bayram, yılbaşı gibi vesilelerle şirketlerden gönderilen "bediyeleler" şeklinde. Hatta "yoruscu" görevlerini karşılık bir tatil de olabilir. Ama bunlar asla rüşvet değildir. Çünkü onlar "dürüstlük timsali" gazetecilerdir. Adı "dürüstlük" olunca da, akan sular duruyor; kimse basına tor kondurmuycu. Kolay mı, çıkar dünyası!.. Birinin çıkarı diğerini zedeleyecek de, piskil içerisinde geçinip gidiyorlar. Yanlışlıkla birileri basının piskilini açık ederse vay haline!.. Ergün Göknel gibi her şeyi ortaya seriliver...

Sistemin ayrılmaz bir parçası olan burjuva basın her ne kadar perçek yüzünü maskeleyerek işi kendini toplum vicdanı yerine koymaya çalışsa da başaramıyor. Üstüne istilik rol yaparken fazla ıleri çıktıklarında, bir de efendilerinin, kimsin piskilleri ortadan kaldırarak işin mücadele ettiğini iyi biliyor. Siz en iyisi "haberçilik" yapmayı boyverip, anskikopedi dağıtmaya devam edin. ☺

"O kadını gözaltına alın"

Polis merkezine bir şikâyet geliyordu, Çengelköy'de bir evden gelen aşırı gürültü çevre bakkın rahatsız ediyordu. Polisler olayı konuşan eve gittiler. Ama karışıklıdaki alışık oldukları birisi değildi. Evin sahibi Aslı Nadir'in eski eşi Ergül Tecimer'di. Misafirleri ise Show TV'nin sahibi Erol Aksoy ve Mehmet Barlas gibi ünlü isimlerdi. Polisler ne yapacağını bilemezken kolsızdan Emniyet Müd. Yardımcısı Hüseyin Kocadağ'ın sesi duyuldu. "O kadını gözaltına alın. Bu kaçınıcı. Yaran millet erken kalkıp

işine gidecek, rahatsız etmeye ne hakkı var?" diyorodu. İyi de polisler içeri girmeye bile korkarken gözaltına almak nereden çıkıyor. Sonunda cesareti toplayan üç polis köşkün bahçesine girip Aygüzel Tecimer'in karşısına çıktı. Aldıkları cevap "Yedikleriniz yetmedi mi? Yine ne istiyorunuz?" olmuştur.

Bu lafi söyleyen bir gariban olaysa yavaşkarlarını bilirdi ama şimdi dikkat etmek gerekirdi. İşin ucuunda meşle Hakkari'de devam etmek de vardı. Sonunda başkalarına yerine iş takip etmekte usla olan Mehmet Barlas polislerle karakola gidip işi bağladı, polisler de iki arada bir derece kalmaktan kurtuldular.

Zafer atışı

Bir gazete başlığı: "Tam Bir Komedi".

İzmir'de elindeki çekin sahte olduğu anlaşılan bir kişi banka müdürünün rehin aldı. Bankaya gelen polisler kendilerine ateş eden genci "Altı tarafı bir sahte çek olayı, silahını bırakıp teslim ol," diyerek ikna ettiler. Rehlin aldığı banka müdürünü serbest bırakan genç, gazetecilerin fotoğrafını çekmemesi şartıyla teslim oldu. Ama ardından da olanlar oldu. Çevrede toplanan halk gazetelerin etkisinde kalmış olacaktı ki, olayında etkisiyle gencin üzerine yürüdü. Bir polis kalabalığı dağıtmak için havaya ateş açmak zorunda kaldı. O anda etrafıdaki yollarda polisin kafasında bir şimşek çaktı. 17 Nisan günü Çiftahvacılar'da Sabahat Karataş'ların öldürülmesinden sonra polislerin havaya ateş etmesi gözlemlerin önüne geldi ve hep birlikte yüzlerce mermi yaktılar.

Gazeteye göre olay tam bir komediydi. Geçerken de öyle. Fakat ya sahte çek bozdukmak isteyen genç korkup teslim olmasaydı. Ertesi gün gazetelerde elinin yanında bir silahla kanlar içinde yerde yataarken fotoğrafını ve "terörist ölü ele geçirildi" başlığını görecektilik.

Su kuyruğu

İstanbul Valiliği'nin basında çıkan "şehir suyunu içmeyin" açıklamasından sonra, birçok yerde olduğu gibi Beşiktaş'ta da kaynak suyu çıkan çeşmenin başı tüküm tüküm olmuştu. Çeşmenin başında binaları ile tra gelmesini bekleyen kadınlara, bir taraftan da sohbet ederek vakit geçirmeye çalışıyorlardı. O gün de diğerlerinden farkı bir güllüküydü ki, o sırada çeşmenin yanında duran Polis Moral Eğitim Merkezi önünde bulunan polislerin sesleri duyuldu: "Sıraya girin, binaların arkası arkaya dizilin, kalabalığa!"

Küçükarmutlu'dan gelen bir kadın "Ne oluyor, binalarımızın sana ne zararı var? Senden önce de orada nöbet tutanlar vardı, ama böyle haşır çağırıyorlardı," der. Kendisine karşı gelmesine alışık olmayan kahraman, bu kez kadınlara suyu kesmekle tehdit eder.

Kadınlar "Ağamız TV'de suyu içmeyin derken, sen suyu kesemeyin" diye cevap veriyor. Polis bu kez "Siz gıvınlık gerekçesiyle binaların suya dizin" dedim diye suyu çıkar. O anda kadınlardan biri polise diyor, "Siz doğan karıya helayı obun" der. Moral Eğitim Merkezi bir anda harketlenir. Polisler kadınları aramaya başlarlar. Ancak suyunu dolduran kadın çoktan Armutlu'ya dönmüştür bile.

Bamteli

bir kitap

"Ben... Rigoberta Menchu"

-Guatemala'da Yaşam-

Belge Yayınları'ndan çıkan bu kitap Guatemala'da Indiolarin (yerliler) ve Ladinolarin (İspanyolları) Indiolarin oluturdukları mezleler) yaşamlarını aktarmaktadır. Bu yaşamda Indiolarin geleneklerini bağışladıkları, kendi geleneklerini hangi şartlarda nasıl yaşayarak zorunda kaldıkları, alışkanlıklar toprakları ellerinden alınmaya çalışıldığında nasıl direniş yaptıklarını, kollarını, gözlerini örgütlemekte zorunda kalsınları, kimsenin rolünü, geleneklerinin devrimi mücadeleyle nasıl buluşturdular, açıkları, yoklukları rağmen nasıl çok sayıda insanları örgütlemeye çalıştıklarını, taş ve buçakları nasıl direndiklerini, gafilarela saygısı gözler önüne sermekte.

Bir köyde açık ilinde doğmuş bir kitap yaşamak zorunda kalan bir köy ve ailesi, geleneklerini, devrimi yaşamaları anı atmakla birlikte tüm Indiolarin yaşamını bu bu kitapta bulabiliriz.

1967-1982 arasında Guatemala'daki köylülerin devrimi yaşamı, duyguları, sorumlulukları, devleti kimsenin yönettiğini, baskıları, katliamları, işkenceleri, sömürüyü nasıl içtiktiklerini okurken kendimizi bu bu kitapta bulabiliriz...

"1978'de Kiyel, Lucas Garcia'dan ayrıldı. Ve Lucas'ın oğlu onun gibi, köylerde ve topraklıklarda giderek konuşmaları yapıp, birçok vaazlerde bulundu. Tıpkı bazı Kiyel'in sokakları, okulları, öğretmenleri ve doktorları kaçatması gibi: İnsanlar, artık onun hiçbir sözüne inanmadılar. Çünkü ortada hiçbir şey yoktu. Kendi kendine 'Ben Yalancısı değilim' diyecekti..."

Tıpkı Kürdistan, Türkiye gibi... Sömürülen ülkelerin hepinde devlet tarafından verilen ama bir türlü yerine getirilmeyen vaatler. Bu vaatler yerine yapılan baskılar... köy boğaltmaları...

Büyük arazi sahipleri toprakları topraklarından almak için hükümet ve askerlerle birlikte köylülere baskı yapıyorlar. Köylüler kendi topraklarından çıkmamak için mücadeleyle başlıyorlar. Evlerinde eysaları kırılır, kullanılmaz hale getirilir, tarlaları yanar. Bu kara karşı yaşam mücadelesi başlıyorlar. Kısaca süren hükümet, askerler, mühendisler, avukatlar ve büyük arazi sahiplerinin birlikte hareket ettirilen gören köylüler direnmeye karar veriyor. Baştan beri iktidarınsı yönde fediler kendi aralarında yaptıkları toplantılarında:

"Ya biz hırsızlar bırakacaklar, ya da hırsızlık ödeyecekler. Ama iktidardan bir kişi bile bu köyü terk etmeyecektir."

Silahlara karşı kendilerini savunmak için atıldıkları kendilerini meşhurlaştıran silahsızlaştırmalar, taş ve buçakla mücadele ettikleri. Köpekleri atarak, pusulalar kurdular. Halkın yarısızlığına hayran olmaları mümkün değildi.

"1978'de Lucas Garcia büyük bir öldürme arzusu ile geldi. İslak bir bez parçası gibi Quiche bölgesinin suyunu pıkiyordu. Her yerde askeri merkezler kurdu. Köylere kötü işler (askerler tarafından) başlatıyorlar, tecavüz, yakıp yakma, b-n), direnişler, işlemler, tutuklamalar başladı. Katliamlar oluyordu. Ökimen her yende, her gün gizli mezarlıklar keş-

fediliyordu. İnsanları alıp götürüyorlar, işkence ediyorlardı, sonra herhangi bir sebeple otuz ceset buluyorlardı. Ömeğin bir geçit... Büyük bir çukur kazarak cesetleri bulmaya doluyorlardı, bu gizli bir mezar oluyordu."

Sürekli Ladinolar tarafından ezildikleri için ilk başta tüm Ladinolar düştün görüyor. Rigoberta'nın babası başta çok sözcüğü iken, tutuklanarak, tüm Indiolarin ve Ladinoların haklarını savunmasıyla ve pratik olarak onlar uğramasıyla bütün halkın lideri oluyor. Örgütçülüğüyle, direniş yaratmasıyla birçok tecrübeyle kazanıyor. Bunun,

"Ben Ladinolar ve Indiolara güveniyordum. Ne okuma ne de yazma bilmiyordum. İspanyolca da konuşmuyordum. Bazen kendimi bu yüzden çok değersiz hissediyordum. Ama deneyimlerim doğmaları ve bunları bütün insanlarla bölüşmek zorunda olduğumu biliyordum."

direcek böylece insanları daha çabuk direniş yaratması ve daha az korkutması için deney ve tecrübeleri aktarmasına işaret ediyor. Rigoberta da: "Öğretmenim içinde benim gibi birçok kız vardı. Sanki kardeşlerim ve anne babalarıyla aynıydım. Herkessten sevgiyi ve güven görüyordum."

"Ben de insanlarla özellikle kadınlarla konuşmayı o kadar çok seviyordum ki... Tıpkı annemle konuşuyordum gibi. Ama bu böyle sürmezdi. Benim öğrendiklerimi onlara da öğretirdim diye birkaç kadınla yoldan (beni yoldan b-n) daha yakından ilgileniyorlardı. Bir gün köydeki örgütlenmeye çalışmaları onları ele alacaklardı. Onlarla birçok konular da konuşuyorduk. Kadın olarak kendi durumumuzdan, ortak noktalardan..."

İnsanlarla alıyacakları dilden konuşma, sıcaıkları, yabancılık hissetmeye, ortak noktalardan (kadın olmaları b-n) hareketle örgütlenme, paylaşma ve alınları yönetici yetiştirme ihtiyacı... Bunun bu bu kitapta bulabiliriz. Yalnız bu kadar mı?

Rigoberta'nın birçok erkek kardeşi yakanları ve ilk hafta boyunca işkence yapıyor. İhanet etmeye zorlanır, fakat başaramazlar. Tırnakları söküyor, parmakları, toprakları kesilir, derisi yolunur, vücudunun bazı yerleri yanar. 21 kişi daha vardır onunla birlikte. Hepsini köylülere gözdaki vermek için köy meydanında görmeye için tüm köylülere katılması için zorlamaları yapıyor, tehditler ediyor. Bu Rigoberta, annesi, babası ve kardeşleri de gizli bir şekilde katılıyor. Yüzbaşı katliamlar önde hükümetin demokratik olduğunu, köylülerin ihtiyacı olan her şeyi hükümetin verdiğini söyler. Daha ne istiyorlardı ki köylüler? Yakanları bu kişiler Kubalyı, komünist, öldürülmeleri gerekirdi. Ve konuşmadın sonra 22 kişi yakılır. Bu katliamlar köylülerin sindirmek şöyle duruyor. Kimsi arırmaz, mücadeleyle daha da bağlanmaları sağlanmıştı.

Şehit anıları, babaları, kardeşleri ölmektedirler gibi öfkeleri dile getirirler. Tüm aile örgütlerdir artık. Çocuklar kız kardeşin kararı kesindir, gerillaya katılacaktır. Baba: "Ben tekrar işime gidiyorum (örgüt içindeki görevi b-n). Gençler, kanlarının son damlasına kadar savaşacak yönelttiği göstericilerine göre, biz de onlar kadar cesur olmalıyız." Anne: "Benim çocuklarımla diğer anneler çekememi. Her şeyi burada bırakacağım ve gideceğim." (gerillaya b-n) Daha sonra bazı "Gerillalara katılacağım", "Elime silah alıp ölümün öcünü alacağım", der. Alide tüm fertler bu kanadadır. Ama soğukkanlı düşünceler, halkı örgütlenmesinde daha önemli olduğuna karar veriyor.

Anne gerillalar eve geldiğinde "Öğlum her zaman daha bir hayat sürme için uğraştı, siz de aynı şeyi yapınız, o halde onun ebiselerini alın, çünkü en iyi şey faydalıdır..." der. Eysalın önünü yarına görmesi gerekirken, gelenekleri de yıkarak gerillalara elinden gelen yardımı yapıp. Herkesin önünde ağlamasını yanlış anlaşılabileceği düşünerek başağabına gelen akrabaları ve köylüler "Biz ağlamamalıyız, mücadele etmeliyiz" öğütünü verir ve bunun için uğraşır.

Katillerin suratına kan atarak "Kan istiyorsanız işte kan", "Biz doğrudur sizce öldürmeyeceğiz", "Öğlum halkı için şehit düştü, onunla gurur duyuyorum", "Katillerin hesabını ben kendi ellerimle vermek istiyorum" diyen şehit ailelerimize, Guatemala'daki şehit ailelerine bunları yaptırın öğütlerini, kızlarını, kardeşlerini haklılığı, verilen mücadelelerini haklıdır.

Kendine güvenini ağırladığı bu kitapta, her an, her saat altından canını savasına vermeye hazır insanlara bir öğüt de var:

"Bazıları (insanları, bazıları güçlerini) ortaya koymak için belirlenmiştir. Biz, elimizden geldiğince göçümüze doğru koymalıyız. Bizim durumumuzdaki insanların hayatlarını korumaya dikkat etmelidirler. Çünkü bir hayat, halkımız için yeni bir güçtür. Ölüme gereklimiz yok artık. Gereklimiz olan şey, savasçılığı adadığımız yaşamımızdır."

Kendimizi, halkın direnme gücünü bulacağımız derslerle dolu, zevkle okunacak bir kitap...

değin kararı kesindir, gerillaya katılacaktır. Baba:

"Ben tekrar işime gidiyorum (örgüt içindeki görevi b-n). Gençler, kanlarının son damlasına kadar savaşacak yönelttiği göstericilerine göre, biz de onlar kadar cesur olmalıyız."

Anne:

"Benim çocuklarımla diğer anneler çekememi. Her şeyi burada bırakacağım ve gideceğim." (gerillaya b-n) Daha sonra bazı "Gerillalara katılacağım", "Elime silah alıp ölümün öcünü alacağım", der. Alide tüm fertler bu kanadadır. Ama soğukkanlı düşünceler, halkı örgütlenmesinde daha önemli olduğuna karar veriyor.

Anne gerillalar eve geldiğinde "Öğlum her zaman daha bir hayat sürme için uğraştı, siz de aynı şeyi yapınız, o halde onun ebiselerini alın, çünkü en iyi şey faydalıdır..." der. Eysalın önünü yarına görmesi gerekirken, gelenekleri de yıkarak gerillalara elinden gelen yardımı yapıp. Herkesin önünde ağlamasını yanlış anlaşılabileceği düşünerek başağabına gelen akrabaları ve köylüler "Biz ağlamamalıyız, mücadele etmeliyiz" öğütünü verir ve bunun için uğraşır.

Katillerin suratına kan atarak "Kan istiyorsanız işte kan", "Biz doğrudur sizce öldürmeyeceğiz", "Öğlum halkı için şehit düştü, onunla gurur duyuyorum", "Katillerin hesabını ben kendi ellerimle vermek istiyorum" diyen şehit ailelerimize, Guatemala'daki şehit ailelerine bunları yaptırın öğütlerini, kızlarını, kardeşlerini haklılığı, verilen mücadelelerini haklıdır.

Kendine güvenini ağırladığı bu kitapta, her an, her saat altından canını savasına vermeye hazır insanlara bir öğüt de var:

"Bazıları (insanları, bazıları güçlerini) ortaya koymak için belirlenmiştir. Biz, elimizden geldiğince göçümüze doğru koymalıyız. Bizim durumumuzdaki insanların hayatlarını korumaya dikkat etmelidirler. Çünkü bir hayat, halkımız için yeni bir güçtür. Ölüme gereklimiz yok artık. Gereklimiz olan şey, savasçılığı adadığımız yaşamımızdır."

Kendimizi, halkın direnme gücünü bulacağımız derslerle dolu, zevkle okunacak bir kitap...

Ege ve Karadeniz türkçelerimizde yankılandı

Grup Yorum, 22 Ağustos'ta İzmir Yenimahalle'de bir konser verdi. Sivas'ta katledilen gençlerin anısına düzenlenen konser, yarımlaşma Gecesi'ni olması gerekirken, organizatörleri ticari kaygısından dolayı, bu işi serine dönüştürdü. Tüm bu olumsuzluklara rağmen konuşa geçen konserde yaklaşık 1000 kişi vardı.

Sivas'ta katledilenler, Grup Yorum'un yeni kasedinde yer alacak parçasıyla ve okunan mesajlarla bir kez daha anıldı. Konser çekilen halaylarla s-nı erdi.

23 Ağustos'ta Artvin Hopa'da 60 kişi konser veren Grup Ekin ise yaklaşık 600 kişi seşendi. Aynı gün Özgür Karadeniz gazetesinde Hopa Timsitlerinin açılışına iş Hopalılar konuşma çoktu katıyordu.

Ankara da geceye engelmeye

Geçtiğimiz hafta içinde, Dağarcık Halk Bilin Anıtlarına Demeli, Grup Dağarcık Ekin Sanat Merkezi, Can Seliği Oyuncuları, Mağusa Sanat Grubu, Haydar Ulun ve Ölgün Sevinç tarafından oluşturulan bir komite, Sivas katliamı belleklerine can tutmak ve katliamla insanların sinirini susturulamayacağına götirmek için "Yüzünü Yitiren Şehir" adlı bir gece düzenleme kararı aldı. Mağusa Sanat Grubu'nun 7 Ağustos'ta yapılacak geceye bağlı olarak düzenlenen fotoğraf sergisinde Sivas katliamının görüntülerini yer alıyordu. Sergiyi göstermek isteyen huzursuz polis, henüz ikinci günde sergiyi kapattı. Sadece iki gün açık kalan sergiyi izlemeye yaklaşık 10.000 kişi geldi.

7 Ağustos'ta yapılacak etkinlik "Karmakay" gerekçesiyle yasaklandı. Daha sonra CHP Mamak İlçe Örgütü geçen yılın sergisini açın izni aldı. Geceyi işi boğ bir hale getirmeye ve kendi propagandasını yapmak için CHP, bu amaçla Grup Ekin'i gecede oynamasını işin büyük bir çaba saf etti. Geçmişte özenle emek, etkinlikler yapılıyor. Özgür Park'ta da geceye yönelik engellemeler bir basın açıklamasıyla protesto etti. Komite daha sonra, sızılan bilgiler paraları Kalkthane işçilerine vermesi kararlaştırıldı.

Alternatif sanat galerisi

Kardelen Sanat Galerisi geçitmiş hafta içinde Ankara'da açıldı. Çerçeve atlatarak ve sanat galerisi olarak hizmet verecek olan Kardelen Sanat Galerisi'nde sergi almak için galeri bulamayan sanatçıları gözelli tannacak. Kardelen çalışanları, halk kültürünün gelişmesi ve yaygınlaşmasını amaçladıklarını belirtiyor.

Kardelen çalışanları, resim sanatının bir meta haline getirildiğini, bu alandaki spekülasyonların galerilerde sadece pazarda değil, sanatçıların da resimleri sergilediğini, kendilerinin böyle bir anlayışa alternatif olarak amacıyla sanat galerisi açtıklarını söylüyor ve resim eserleri beklendiklerini iddia ediyor.

Genç Ekin

Sanat Merkezi açıldı

Toplumsal yaşamın tüm alanlarında yaşamı zorlayarak sanat, kültür-sanat alanında bir çeşit oluşturmaya hedefleyen Genç Ekin Sanat Merkezi 15 Ağustos Pazar günü açıldı.

Topluncu-gerçekçi sanat anlayışında yer alan çikmayla hedefledikleri beliren Genç Ekin Sanat Merkezi çalışanları, insanın insan tarafından sömürülmesi temeline dayanan sistemlerin insan üzerindeki etkileri görüp yaşamı özünü çözümlemeye yön gösterici olduklarını söylüyor.

✓ **Gülnihal Yılmaz, işkencenin, acının direnişin 15 günlük özetini anlatıyor: "TESLİMİYETİ YARATAN ACI DEĞİL KORKUDUR"**

■ Gülnihal Yılmaz, 17 Temmuz'da Ankara'da pek çok insanın gözü önünde gözaltına alındı. İlk anda kafasında tek şey vardı: "Devrimciler örnek olmak zorundadır." Düşüncesi eylem izledi işkencecilerin ellerindenken, sokakta "Yağsın Devrimi So," sloganı yankılandı.

■ Ankara DAL'a girer girmez başlayan işkence on beş gün sürdü. O "bir insanı işkenceye yenilgiye götüren şeyin çekilen acılar olmadığının; inançsızlık, tereddüt ve ölüm korkusunun teslimiyeti yarattığını" biliyordu...

Yazısı sayfa 15'te

✓ **Küçük üreticiler "TARLADA BAHÇEDE SÖMÜRÜYE SON"**

■ Küçük üreticiler bu ülkenin gündeminde yok sayılıyorlar. Oysa onlar var, milyonlarca...

■ Söz sahibi olmanın yolu örgütlenmekten, birlik ve güç olmaktan geçiyor. Küçük üreticiler devlet tekelinin ve tüccarların sömürsüz altında bu gerçekle yüzleşiyor.

■ Çay ve tütün üreticileri örgütlenmenin, güç olmanın küçük adımlarını atıyorlar. Kooperatifler bugünkü halleriyle gelişmelerin yükünü kaldıramaz baldeler... Karadenizli tütün üreticileri "Tütün Üreticileri Yardımlaşma ve Dayanışma Derneği"ni (TÜYAD) kurdular.

Yazısı sayfa 18'de

Demokratik kitle örgütleri devrimci politika ve cepheleşme

Dar 1a geniş ve daha uzun vadeli bir bakış açısı, kitlelerle daha sık bağ ve daha çok çaba... Bugün DKÖ'lerde bunları yapılabildiğin ilde, hızlı bir dönüşümün sağlanması zor olmayacaktır.

Dönüşüm zorunludur. '87'lerden bu yana mücadelenin gelişmesinde önemli roller üstlenen DKÖ'ler kitle eylemlerinin bugünkü ihtiyaçlarına yanıt verebilecek bir tarzda yeniden şekillendirilmiştir. Olgarşi saldırıyor, kitleleri buralardan uzak tutmaya çalışıyor. Legal çalışmanın önemli bir bölümü olarak DKÖ'lere yeni bir atılım yaptırmak durumundayız.

Anı cık bu dönüşümü sağlayabildiğimizde, DKÖ'lerde harcadığı enerji, kitle mücadelesinin gereklerine ve devrimci hareket hedeflerine hizmet eden sonuçlar yaratabilecek, halkın birleşip cephesine uzanan bir kanal açılmış olacaktır.

dan n 2. Kürdistan gezisi... Çiller: "Bu kez çelik yelekle geldim"

İktidar korkuyu kuşanıyor

Dünyadan Türkiye'ye,

özel ordu ve kontrgerilla... Özel ordunun büyümesi korkunun ve alternatifsizliğin büyümesidir. İnfaz mangaları egemen sınıfların çelik yeleği olmayacaktır. Unutulmalıdır ki çelik yeleğin açık bıraktığı bir yer vardır.

Diyarbakır'da kontrgerilla cinayetleri. 12 günde 14 cinayet.

Sivas; katliam unutulmuyor... Madımak Oteli'ne siyah çelenk.

2000 gözaltı; Adana'da Kürt mahallelerinde devlet terörü

Devrimci Sol gerillalarından Hozat'ta pusu kuran özel tim saldırın; "Düşman 8 kayıp vermiştir... SAVAŞIYORUZ KAZANACAGIZ"

Yazısı sayfa 8-10'da